

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΣΤ'

Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Αίγινας, το 8^ο Δημοτικό Σχολείο Θήβας, το Γυμνάσιο Πελοπίου Ηλείας και το Δημοτικό Σχολείο Πελασγίας Φθιώτιδας, σελ. 7520, 7527, 7533, 7540, 7546

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο ψηφισμένο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σελ. 7520

3. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ. 7532

4. Επί Προσωπικού θέματος, σελ. 7538, 7539

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 7513

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 7514

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 3 Απριλίου 2008, σελ. 7519

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 7532

ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ. 7532

Β. Επί Προσωπικού θέματος:

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 7538, 7539

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 7538

Γ. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ., σελ. 7534

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α., σελ. 7542

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 7537, 7538

ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ., σελ. 7530

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 7521

ΓΙΑΝΝΑΚΑ Σ., σελ. 7545

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 7535, 7536

ΖΙΩΓΑΣ Ι., σελ. 7549

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ. 7541, 7543

ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α., σελ. 7547

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ. 7522

ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ Α., σελ. 7528

ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 7533

ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 7529

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α., σελ. 7546

ΜΑΝΩΛΗΣ Ι., σελ. 7532, 7533

ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 7524, 7525, 7526

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 7544, 7545

ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 7548

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 7542, 7543

ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ Α., σελ. 7526

ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 7527

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 7523, 7524

ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 7520

ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ. 7531, 7532

ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ. 7539

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΣΤ'

Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Απριλίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.33' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Γεώργιο Κοντογιάννη, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Σ.Υ. διαμαρτύρεται, για τη δήμευση πόρων από το δημοσιογραφικά ταμεία .

2) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών Δημοσίων Σχολείων Δήμου Παλλήνης ζητεί την ανέγερση σχολικών κτηρίων, την οργάνωση και αξιολόγηση των παρεχομένων από τους εκπαιδευτικούς υπηρεσιών κ.λπ..

3) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία τα Σωματεία Εφημεριδοπωλών Αθηνών και Πειραιώς διαμαρτύρονται για την υποχρεωτική ενοποίηση του ασφαλιστικού τους Ταμείου, με το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού-Μ.Μ.Ε..

4) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις της Χώρας ζητούν την ανάκληση των άρθρων 2 και 143 του νέου ασφαλιστικού νόμου.

5) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία τα Επιμελητήρια των Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών ζητεί τη συμμετοχή των Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, στη χρηματοδότηση από το Α.Σ.Π.Α..

6) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία τα Επιμελητήρια της Αττικής και η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος ζητούν να διατηρηθεί ο θεσμός του αιρετού διοικητή στον Ο.Α.Ε.Ε. κ.λπ..

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Αχιλλέας Καλεμεκρίδης διαμαρτύρεται για την αποχή του Ε.Κ.Α.Β. της Θεσσαλονίκης, από τις δευτερογενείς διακομιδές ασθενών.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Σητείας ζητεί το μη ελλειμνισμό στο υπό κατασκευή λιμάνι της Σητείας πλοίου λαθρομεταναστών.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η κ. Τουλούπη Ελένη ζητεί τη συμμετοχή της, σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π..

10) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. **ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Η.Σ.Α.Π. ζητεί την άμεση συγκρότηση διοικητικού συμβουλίου στον Η.Σ.Α.Π..

11) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών ζητεί να αυξηθεί το ποσοστό των μόνιμων διορισμών μέσω του ενιαίου πίνακα αναπληρωτών.

12) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. **ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ Δημάκης Νικόλαος ζητεί την οικονομική και διαχειριστική διαφάνεια, της περιουσίας της Ε.Α.Σ. Λαγκαδά.

13) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. **ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η γραμματεία Δ.Α.Κ.Ε. της Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών ζητεί την εξυγίανση της διοίκησης του Ο.Σ.Ε..

14) Η Βουλευτής Ηλείας κ. **ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται η τροποποίηση του τρόπου εισόδου από την Ιονία Οδό στην πόλη της Αμαλιάδας.

15) Η Βουλευτής Ηλείας κ. **ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται η αξιοποίηση των ιαματικών πηγών Υρμίνης στην περιοχή Κουνουπέλι του Δήμου Βουπρασίας Ηλείας.

16) Η Βουλευτής Ηλείας κ. **ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται η παράταση

της οκτάμηνης σύμβασης εργασίας των δασεργατών του Νομού Ηλείας.

17) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται να οριοθετηθεί η σεισμόπληκτη περιοχή του Νομού Ηλείας, που επλήγη από το σεισμό της 27ης Οκτωβρίου 2007.

18) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία φορείς και επαγγελματίες των οικισμών: Ελατούς, Άνω Χώρας, Αμπελακιώτισσας και Τερψιθέας του Δήμου Αποδοτίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητούν την αποκατάσταση του οδοστρώματος, του παραποτάμιου δρόμου «Ρέρεσι-Τερψιθέας».

19) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις ελλείψεις προσωπικού και τεχνικών μέσων, που αντιμετωπίζουν τα Σώματα Ασφαλείας στο Νομό Χανίων.

20) Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων ζητεί να ολοκληρωθεί η ανέγερση του μνημειακού συγκροτήματος της Μάχης της Κρήτης.

21) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Πηνειάς και ο Πρόεδρος του Αγροτικού Συλλόγου και εκπρόσωπος των πτηνοτρόφων του Δήμου Πηνειάς Νομού Ηλείας ζητούν την παροχή ζωοτροφών, στους πτηνοτρόφους του Δήμου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 3357/17-12-2007 και 3391/17-12-2007 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ιωάννη Σκουλά και Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 527/11-1-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Γ. Σκουλάς, Μ. Στρατάκης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

α) Για τον έλεγχο της διάθεσης στην αγορά και της ταυτότητας των προϊόντων ζωικής προέλευσης καθώς και των εισαγωγών και της αποφυγής των ελληνοποιήσεων έχουν ληφθεί τα εξής μέτρα:

Βάσει της αριθμ. 1905/15-12-05 απόφασης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, συγκροτούνται κλιμάκια ελέγχου από υπαλλήλους των Υπουργείων Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ανάπτυξης, της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων και του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων και αντίστοιχα κλιμάκια σε Νομαρχιακό επίπεδο για τον έλεγχο των πώσης φύσεως τροφίμων ζωικής προέλευσης, των εγκαταστάσεων τυποποίησης αυτών, καθώς και των σφαγιοτεχνικών εγκαταστάσεων σε όλη την Επικράτεια με εντολή εξονυχιστικών ελέγχων για την προστασία των Ελλήνων κτηνοτρόφων και του Έλληνα καταναλωτή.

Ενόψει και των εορτών των Χριστουγέννων, η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχει ήδη αποστείλει έγγραφο (με αριθμ. πρωτ. 329119/29-10-2007) προς όλες τις Νομαρχίες για συντονισμένες προσπάθειες και ένταση των ανωτέρω ελέγχων.

β) Γενικότερα εντατικοποιήθηκαν και έγιναν καλύτερα συντονισμένοι οι έλεγχοι στα εισαγόμενα αμνοερίφια από Τρίτες χώρες, που ως γνωστόν επί σειρά ετών πωλούνταν σαν Ελληνικά. Οι συντονισμένες προσπάθειες οδήγησαν το 2004 στον εντοπισμό κυκλώματος εμπόρων αλλά και κτηνιάτρων οι οποίοι συμμετείχαν σε ελληνοποιήσεις αμνοερίφων και έτσι οι παραγωγοί απολαμβάνουν τα τελευταία χρόνια υψηλότερων τιμών.

- Με την ΚΥΑ 322946/06-09-2007 (ΦΕΚ 1874/Β') καθιερώνεται η τήρηση και ο έλεγχος των ισοζυγίων χοιρείου κρέατος στις

μονάδες σφαγής, τεμαχισμού, τυποποίησης, μεταποίησης κρέατος και παραγωγής κρεατοσκευασμάτων και καθορίζονται μέτρα για τον έλεγχο της παραγωγής, μεταποίησης, τυποποίησης, διακίνησης και εμπορίας κρεάτων.

Επιπλέον αποφασίστηκε η πραγματοποίηση σε μηνιαία βάση ισοζυγίων στα συσκευαστήρια και τυποποιητήρια χοιρινού κρέατος, έτσι ώστε να καταγράφεται η πρώτη ύλη που χρησιμοποιούν σε σχέση με το έτοιμο προϊόν που παράγεται και διακινείται στην αγορά.

Με τον τρόπο αυτό, θα αποτραπούν περιπτώσεις «ελληνοποίησης» εισαγόμενου χοιρινού κρέατος και διάθεσής του στην αγορά ως εγχώριο.

- Για το αιγοπρόβειο κρέας, επειδή ο βαθμός αυτάρκειας της χώρας μας φτάνει το 86,9% σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2005, οι εισαγωγές που γίνονται είναι παροδικές (Πάσχα, Αύγουστο κ.λπ.) και δεν γίνεται τυποποίηση σφάγιων καθώς το σύστημα του ισοζυγίου έχει διοικητικό κόστος συνεπώς δεν κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή του για το είδος του κρέατος αυτού. Οι έλεγχοι όμως που προβλέπονται στην παραπάνω ΚΥΑ αφορούν και το αιγοπρόβειο κρέας.

- Ειδικότερα για το βόειο κρέας η ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία προβλέπει την τήρηση συστήματος αγορών και πωλήσεων από όλους τους εμπορευόμενους.

γ) Για την επιτυχή λειτουργία των ανωτέρω, θα επεκταθεί ο ρόλος του Ελληνικού Οργανισμού Γάλακτος (ΕΛ.Ο.Γ) και στον τομέα του κρέατος. Ο Ελληνικός Οργανισμός Γάλακτος (ΕΛ.Ο.Γ) μετονομάζεται σε Ελληνικό Οργανισμό Γάλακτος και Κρέατος (ΕΛ.Ο.Γ.Α.Κ) και λαμβάνει πλέον υπό την εποπτεία του και τον τομέα του κρέατος. Ο Οργανισμός με τη νέα του μορφή θα διενεργεί, όπως και στον τομέα του γάλακτος, ενημέρωση των κτηνοτρόφων για την αναβάθμιση της ποιότητας του ελληνικού κρέατος καθώς και ελέγχους ισοζυγίου στις επιχειρήσεις που μεταποιούν ή και διαθέτουν προϊόντα ζωικής προέλευσης. Παρόλληλα, ο Οργανισμός θα προβάλλει τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό το ελληνικό κρέας.

δ) Για τον έλεγχο των εισαγωγών κτηνοτροφικών προϊόντων στη χώρα μας, έχει συσταθεί με το άρθρο 5 του νόμου 3399/2005 (ΦΕΚ 255/Α') στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αυτοτελής υπηρεσία Ελέγχου Εισαγόμενων Αγροτικών Προϊόντων, με κύριες αρμοδιότητες τη συγκέντρωση στοιχείων και καταγγελιών για τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων, τον πρόσθετο έλεγχο και την παρακολούθηση των εισαγομένων αγροτικών πρώτων υλών και προϊόντων καθώς και τον έλεγχο της τήρησης των όρων και προϋποθέσεων των σχετικών εθνικών και κοινοτικών διατάξεων.

ε) Σύμφωνα με τον Οργανισμό Οργάνωσης και Λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της χώρας (άρθρο 30 του ν. 2218/94), ο προγραμματισμός για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων υπηρεσιών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων ανήκει στην αρμοδιότητά τους σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών και διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3345/2005.

στ) Για την αναθεώρηση του αγορανομικού κώδικα του 1946 αρμόδιο ν' απαντήσει είναι το συνενωμένο Υπουργείο Ανάπτυξης.

**Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ**

2. Στην με αριθμό 1388/1-11-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Έκτορα Νασιώκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47821/ΕΥΣ7179/22-11-2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού και σε ό,τι αφορά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και οικονομικών, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Οι δομές Κοινωνικής Φροντίδας και Μέριμνας, περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων, βρεφικούς και παιδικούς σταθμούς, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και παιδιών ΑΜΕΑ, δομές ηλικιωμένων 'Βοήθεια στο Σπίτι', Γραφεία Παροχής Κοινωνικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών κλπ. Η υλοποίηση των δράσεων

αυτών πραγματοποιείται από τα Υπουργεία Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθώς και με τη συνεργασία του Υπουργείου Εσωτερικών και της ΚΕΔΚΕ.

Για όλες τις δομές, η κατ' αρχήν περίοδος συγχρηματοδότησης στο πλαίσιο του Γ' ΚΠΣ ήταν συγκεκριμένη (2 ή 3 έτη), ενώ μετά την περίοδο αυτή υπάρχει σχετική υποχρέωση να συνεχισθεί η χρηματοδότησή τους από τους φορείς υλοποίησης π.χ. ΟΤΑ.

Οι ελληνικές αρχές, αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο των κοινωνικών δομών για τη φροντίδα παιδιών, ηλικιωμένων και ευπαθών ομάδων πληθυσμού και υποστηρίζοντας τη συνέχιση της βιώσιμης λειτουργίας τους, πέτυχαν κατόπιν επίμονων διαβουλεύσεων με τις υπηρεσίες της Ε.Ε., στο πλαίσιο των Αναθεωρήσεων των ΕΠ, την έγκριση της παράτασης συγχρηματοδότησής τους μέχρι την 30.06.07. Στη συνέχεια και κατόπιν νέων διαβουλεύσεων, δόθηκε εκ νέου παράταση συγχρηματοδότησης, μόνο για τις δομές φροντίδας των παιδιών, μέχρι τις 31.08.08.

Όσον αφορά στις δομές Κοινωνικής Φροντίδας για τους ηλικιωμένους, οι ελληνικές αρχές επανήλθαν ζητώντας επίσης έγκριση του αιτήματος παράτασης της συγχρηματοδότησης των δομών φροντίδας ηλικιωμένων «βοήθεια στο σπίτι» από τις 30.06.07 μέχρι τις 31.08.08 από το Γ' ΚΠΣ. Σημειώνεται ότι η λειτουργία των δομών αυτών πραγματοποιείται, από τις 30.06.07 μέχρι σήμερα, με αμιγώς εθνικούς πόρους.

Η επιλογή των ελληνικών αρχών για συνέχιση των προσπαθειών ενίσχυσης του τομέα κοινωνικής φροντίδας έχει αποτυπωθεί στο συγκεκριμένο από τις υπηρεσίες της Ε.Ε. σχέδιο του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς 2007-2013 (ΕΣΠΑ).

Το προαναφερθέν αίτημα παράτασης της συγχρηματοδότησης των δομών Κοινωνικής Φροντίδας για τους ηλικιωμένους, εγκρίθηκε στις 12.11.07 από την Ε.Ε., με τη προϋπόθεση δημιουργίας, από το νέο ΕΠ Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού 2007-2013 (ΕΠΑΝΑΔ) του ΕΣΠΑ, ενός νέου θεσμικού, κανονιστικού και διοικητικού πλαισίου υλοποίησης παρεμβάσεων φροντίδας ηλικιωμένων βασισμένο στην εξατομικευμένη παροχή υπηρεσιών στους τελικούς αποδέκτες.

Σημειώνεται, τέλος, ότι η συγχρηματοδότηση των δομών φροντίδας ηλικιωμένων «βοήθεια στο σπίτι» στο ΕΣΠΑ, από 01.09.2008 και μέχρι 31.12.2010, θα πραγματοποιείται από το ΕΠΑΝΑΔ στις περιπτώσεις συμβολής στη βελτίωση της απασχολησιμότητας, και από τα ΠΕΠ, στις περιπτώσεις συμβολής στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, με χρήση της ρήτρας ευελιξίας 10% για την συγχρηματοδότηση δράσεων τύπου ΕΚΤ.

Πρόσθετες πληροφορίες θα δοθούν και από τα συνεργαζόμενα Υπουργεία ενώ για τα θέματα της εν γένει πολιτικής των δομών Κοινωνικής Φροντίδας αρμόδιο είναι το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

3. Στην με αριθμό 4270/11.1.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νάσου Αλευρά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/5706/9453/5.2.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 4270/11-1-2008 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νάσος Αλευράς στη Βουλή των Ελλήνων, με θέμα την απόρριψη αιτήματος αντιρρησης συνείδησης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Ο λόγος απόρριψης του συγκεκριμένου αιτήματος εντοπίζεται στις διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 3421/2005 «Στρατολογία των Ελλήνων και άλλες διατάξεις». Ειδικότερα:

1. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, όσοι για λόγους συνείδησης αρνούνται να εκπληρώσουν τη στρατεύσιμη στρατιωτική τους υποχρέωση, επικαλούμενοι θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις μπορεί να αναγνωρίζονται ως αντιρρησίες συνείδησης.

2. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, οι λόγοι συνείδησης, που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, πρέπει να απορ-

ρέουν από μία γενική αντίληψη για τη ζωή, βασισμένη σε συνειδητές θρησκευτικές, φιλοσοφικές ή ηθικές πεποιθήσεις, που εφαρμόζονται από το άτομο απαράβατα και εκδηλώνονται με τήρηση ανάλογης συμπεριφοράς.

Επίσης από τις διατάξεις του άρθρου 62 προκύπτουν τα παρακάτω:

1. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η υπαγωγή των αντιρρησιών συνείδησης στις διατάξεις του νόμου αυτού και η κατά περίπτωση διάθεσή τους στους φορείς του δημόσιου τομέα για εναλλακτική υπηρεσία ή η κατάταξή τους στις Ένοπλες Δυνάμεις για άοπλη στρατιωτική υποχρέωση, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ύστερα από γνωμοδότηση ειδικής επιτροπής, που εξετάζει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναγνώρισης των ενδιαφερομένων ως αντιρρησιών συνείδησης, είτε μέσα από τα δικαιολογητικά που υποβάλλουν, είτε αυτοπροσώπως, εφόσον αυτό απαιτείται και αποτελείται από:

(1) Δύο καθηγητές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με ειδικότητα στη φιλοσοφία ή στις κοινωνικές-πολιτικές επιστήμες ή στην ψυχολογία.

(2) Έναν σύμβουλο ή πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

(3) Δύο ανώτερους αξιωματικούς, έναν του στρατολογικού και έναν του υγειονομικού σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα μέλη της επιτροπής, καθώς και ίσος αριθμός αναπληρωματικών, ορίζονται για δύο έτη, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ειδική επιτροπή, επειδή από τα δικαιολογητικά που υπέβαλε ο ενδιαφερόμενος, δεν κατόρθωσε να σχηματίσει γνώμη, έκρινε ομόφωνα ότι πρέπει να παρουσιασθεί αυτοπροσώπως ενώπιόν της για παροχή διευκρινίσεων κατά την επόμενη συνεδρίασή της, που θα πραγματοποιούνταν στις 18 Οκτωβρίου 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 15.00', στην αίθουσα συσκέψεων της ΔΣΛ/ΓΕΕΘΑ. Η ΔΣΛ/ΓΕΕΘΑ απέστειλε στις 03 Οκτωβρίου 2007 έγγραφο στο Αστυνομικό Τμήμα Αλίμου για επίδοση στον ενδιαφερόμενο, με το οποίο τον καλούσε να παρουσιασθεί την προαναφερθείσα ημερομηνία, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του στην επιτροπή.

Το Α.Τ. Αλίμου, λόγω λάθους του αστυνομικού οργάνου, επέδωσε στον προαναφερθέντα το διαβιβαστικό προς αυτό έγγραφο της ΔΣΛ/ΓΕΕΘΑ, αντί του ορθού.

Με το υπ' αριθ. 13/18 Οκτ 07 πρακτικό της, η επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία του φακέλου, το ότι ο αιτών, αν και κλήθηκε να παρουσιαστεί ενώπιόν της, δεν προσήλθε, καθώς και το γεγονός ότι δεν προέκυπτε νόμιμη επίδοση του σχετικού εγγράφου, αποφάσισε ομόφωνα να αναβάλει την έκδοση γνωμοδότησεως, προκειμένου ο αιτών να κλητευθεί εκ νέου νομοτύπως και εμπροθέσμως, για να παρουσιασθεί αυτοπροσώπως ενώπιόν της κατά την επόμενη συνεδρίασή της, που θα πραγματοποιούνταν στις 19 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Δευτέρα και ώρα 15.00, για παροχή των κατά τα ως άνω διευκρινίσεων.

Στις 08 Νοεμβρίου 2007 αστυνομικό όργανο του Α.Τ. Αλίμου, λόγω μη ανευρέσεως του ιδίου, θυροκόλλησε το σχετικό έγγραφο και απέστειλε στη ΔΣΛ/ΓΕΕΘΑ σχετικό αποδεικτικό.

Η ειδική επιτροπή, με το υπ' αριθ. 15/19 Νοεμβρίου 2007 πρακτικό της, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία του φακέλου, το ότι ο αιτών, αν και κλήθηκε δυο φορές να παρουσιαστεί ενώπιόν της, δεν προσήλθε, μετά από διαλογική συζήτηση των μελών της, γνωμοδότησε υπέρ της απόρριψης του αιτήματος, διότι ο αιτών δεν τεκμηρίωσε ότι έχει ορισμένες θρησκευτικές, φιλοσοφικές ή ηθικές πεποιθήσεις, που διαπνέονται από ένα σύστημα αξιών, που αντιτίθενται στην ένοπλη ή άοπλη στράτευση και οι οποίες εφαρμόζονται από αυτόν απαράβατα και εκδηλώνονται με ανάλογη συμπεριφορά και στάση ζωής, όπως προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις.

Κατόπιν των ανωτέρω, η πολιτική Ηγεσία του ΥΠ.ΕΘ.Α. αποφάσισε την απόρριψη του αιτήματος του ενδιαφερόμενου, για τους προαναφερθέντες λόγους.

Αναφορικά με το πόσες αιτήσεις έχουν υποβληθεί μέσα στο

2007 και πόσες έχουν εγκριθεί, σας γνωρίζουμε ότι μέσα στο 2007 υπεβλήθησαν 178 αιτήματα αντιρρησιών συνειδήσεως, εγκρίθηκαν τα 176 και απορρίφθηκαν τα 2.

Σχετικά με τα αντικειμενικά κριτήρια, που επιτρέπουν στη Γνωμοδοτική Επιτροπή να κρίνει τους λόγους συνειδήσεως κάθε ανθρώπου, γνωρίζεται ότι λόγω της φύσεως του αντικειμένου δεν έχουν θεσπισθεί από την ισχύουσα στρατολογική νομοθεσία αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία να κρίνει η Γνωμοδοτική Επιτροπή τους λόγους συνειδήσεως κάθε αντιρρησία συνειδήσεως, παρά μόνο, σε γενικές γραμμές, η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ν. 3421/2005 προβλέπει ότι οι λόγοι συνειδήσεως πρέπει να απορρέουν από μία γενική αντίληψη για τη ζωή, βασισμένη σε συνειδητές θρησκευτικές, φιλοσοφικές ή ηθικές πεποιθήσεις, που εφαρμόζονται από το άτομο απαράβατα και εκδηλώνονται με τήρηση ανάλογης συμπεριφοράς. Θα πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι στη σύνθεση της Επιτροπής συμμετέχουν δύο καθηγητές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με ειδικότητα στη φιλοσοφία ή στις κοινωνικές-πολιτικές επιστήμες ή στην ψυχολογία.

Σχετικά με τον έλεγχο της λειτουργίας της Επιτροπής και το «σεβασμό του Συντάγματος και του νόμου», σας υπενθυμίζουμε ότι η θεσμοθέτηση και λειτουργία της Επιτροπής προβλέπεται από τον νόμο 3421/2005, ο οποίος ψηφίστηκε από τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας, όπως προβλέπονται από τις διατάξεις του Συντάγματος. Πέραν αυτού και για τη συγκεκριμένη περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος δεν ήταν δυνατό να διαμορφώσει γνώμη για τη λειτουργία της, καθώς, παρά το γεγονός ότι κλήθηκε δυο φορές να παρουσιασθεί σ' αυτή, δεν το έπραξε.

Τέλος, δεν θεωρούμε σκόπιμη οποιαδήποτε τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου αναφορικά με την άοπλη θητεία για τους παρακάτω λόγους:

Ο νόμος 3421 ψηφίστηκε το 2005, με έναρξη ισχύος τη 13η Δεκεμβρίου 2005 και συνεπώς τεκμαίρεται ότι ανταποκρίνεται στις υπάρχουσες κοινωνικές ανάγκες.

Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 4 του Συντάγματος, η υποχρέωση στράτευσης των Ελλήνων πολιτών είναι καθολική, ενώ ο θεσμός της εναλλακτικής θητείας, όπως ισχύει με το ως άνω νόμο, δεν επιβάλλεται από το Σύνταγμα, αλλά επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του κοινού νομοθέτη. Κατά συνέπεια, η συγκρότηση επιτροπής που εξετάζει τα αιτήματα αναγνώρισης των ενδιαφερομένων ως αντιρρησιών συνειδήσεως, είναι κατά την άποψή μας, όχι μόνο νομικά αποδεκτή αλλά και αναγκαία.

Η προαναφερόμενη επιτροπή, αποτελούμενη τόσο από καθηγητές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, εγνωσμένου κύρους, με γνωστικό αντικείμενο τις ανθρωπιστικές επιστήμες, όσο και από σύμβουλο ή πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, παρέχει τα εχέγγυα ως προς την αντικειμενικότητα της κρίσης και τη νομιμότητα της όλης διαδικασίας.

Ενδεχόμενη κατάργηση της υφιστάμενης επιτροπής πιθανολογείται ότι θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην στελέχωση των Ενόπλων Δυνάμεων με τη δημιουργία τάσης αποφυγής της στράτευσης, και με δεδομένη τη μείωση των κλάσεων των στρατευσίμων.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

4. Στην με αριθμό 4315/14-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 927/4-2-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας ενημερώνουμε ότι:

Το έργο «Εγκατάσταση επεξεργασίας και διάθεσης λυμάτων Δήμου Μοιρών Ν. Ηρακλείου Κρήτης» είχε αρχικά ενταχθεί στο ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (ΕΠΠΕΡ) 2000-2006, στο πλαίσιο της 3ης Πρόσκλησης του Μέτρου 6.2 (Βασικά έργα υποδομής στον τομέα της διαχείρισης των υδάτων).

Στην προαναφερθείσα πρόσκληση διενεργήθηκε έλεγχος κανονικότητας α) της προκήρυξης, β) της αξιολόγησης και γ)

της ένταξης έργων στο πλαίσιο της πρόσκλησης αυτής, από την Μονάδα ελέγχου (Γ) της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος και κατ' εφαρμογή των προτάσεων της έκθεσης ελέγχου το έργο απεντάχθηκε από το ΕΠΠΕΡ.

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ -ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ 2007-2013

Στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος ΠΕΡΙΒΑΛΟΝ - ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (2007 -2013), και συγκεκριμένα στον Άξονα 2 «Προστασία και Διαχείριση Υδατικών Πόρων» προβλέπονται δράσεις για την συνολική κάλυψη των αναγκών των οικισμών Γ' προτεραιότητας (κατά την Οδηγία 91/271) σε λειτουργικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων με την δημιουργία όπου απαιτείται και της απαραίτητης υποδομής αποχετευτικών δικτύων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Μονάδας Τεχνικής Υποστήριξης του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο οικισμός των Μοιρών εμπίπτει στην Γ προτεραιότητα σύμφωνα με την Οδηγία 91/271.

Όσον αφορά στην διαδικασία ένταξης των έργων κατά την 4η προγραμματική περίοδο, σας ενημερώνουμε επίσης ότι μετά την δημοσίευση του Νόμου 3614/2007 για την «Διαχείριση, έλεγχο και εφαρμογή αναπτυξιακών παρεμβάσεων για την προγραμματική περίοδο 2007-2013» και την ολοκλήρωση των κανονιστικών εγκυκλίων θα ενεργοποιηθεί το Ε.Π. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (2007-2013) μέσω προσκλήσεων προς τους δυνητικούς τελικούς δικαιούχους, προκειμένου να υποβληθούν προτάσεις.

Το πλήρες κείμενο του Επιχειρησιακού Προγράμματος ΠΕΡΙΒΑΛΟΝ - ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (2007-2013) είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του Ε. Π. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: www.epper.gr.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

5. Στην με αριθμό 4466/15-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 954B/4-2-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε συνέχεια της ως άνω ερώτησης, σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει θεσμοθετήσει το νομικό πλαίσιο για την ανακύκλωση με την ενσωμάτωση των Οδηγιών που αναφέρονται στα ειδικά ρεύματα αποβλήτων και περαιτέρω ρυθμίσεις για την ένταξη στο πλαίσιο της εναλλακτικής διαχείρισης και άλλων ρευμάτων αποβλήτων. Συγκεκριμένα, έχουν εκδοθεί:

- Ο Νόμος 2939/01 για την και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων, με τον οποίο ιδρύεται και ο Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων (ΕΟΕΔΣΑΠ) και

- Πέντε (5) Προεδρικά Διατάγματα, κατ' επιταγή του Ν. 2939/01, που αφορούν την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων λιπαντικών ελαίων, των χρησιμοποιημένων ελαστικών οχημάτων, των χρησιμοποιημένων ηλεκτρικών σπηλών και συσσωρευτών, των οχημάτων τέλους κύκλου ζωής, των αποβλήτων ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ).

- Υπό έκδοση βρίσκεται Προεδρικό Διάταγμα για την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων εκσκαφών, κατασκευών και κατεδαφίσεων, το οποίο έχει προωθηθεί για γνωμοδότηση στο ΣτΕ.

Βάσει του θεσμικού πλαισίου για την ανακύκλωση, απορρέει η υποχρέωση των παραγωγών ή εισαγωγέων να οργανώσουν ή να συμμετέχουν σε συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης των προϊόντων τους. Κατ' εφαρμογή λοιπόν της κείμενης νομοθεσίας έχουν εγκριθεί από τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. δέκα (10) συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης συσκευασιών και άλλων προϊόντων τα οποία στοχεύουν στην επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ανακύκλωσης με την εφαρμογή προγραμμάτων διαλογής στην πηγή σε πανελλαδικό επίπεδο.

Τα αποτελέσματα της μέχρι σήμερα πορείας της πολιτικής εναλλακτικής διαχείρισης των συσκευασιών και άλλων προϊόντων, των προγραμμάτων που εφαρμόζουν τα εγκεκριμένα

συστήματα καθώς και των έργων των εγκαταστάσεων μηχανικής διαλογής των ΟΤΑ (παραγωγή εναλλακτικών καυσίμων και διαλογή υλικών) είναι αξιοσημείωτα:

- Η ανακύκλωση στη χώρα μας από 6% που ήταν το έτος 2004 ανήλθε το 2007 σε ένα ποσοστό της τάξης του 24%.

- Τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης επεκτείνονται σταδιακά και με γρήγορους ρυθμούς ώστε να καλύψουν άμεσα το σύνολο της χώρας. Με την απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. για την έγκριση του καθενός από τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης εγκρίνεται και το σχέδιο ανάπτυξης αυτού. Με εξαίρεση το «ΣΕΔΙΣ-Κ», το οποίο δραστηριοποιείται μόνο στην Κρήτη, τα υπόλοιπα εγκεκριμένα συστήματα είναι πανελλαδικής. Εμβέλειας, αναπτύσσονται σταδιακά και στην πλήρη ανάπτυξη τους αναμένεται να καλύψουν το σύνολο της χώρας επιτυγχάνοντας παράλληλα τους στόχους τους όσον αφορά την ανακύκλωση των προϊόντων που διαχειρίζονται.

- Τα ποσοστά συλλογής και αξιοποίησης των αποβλήτων που εντάσσονται στο πλαίσιο της εναλλακτικής διαχείρισης παρουσιάζουν αυξητική τάση και προβλέπεται η κάλυψη των στόχων που ορίζει η νομοθεσία.

- Η ετήσια μείωση του όγκου των αποβλήτων συνολικά από την ανακύκλωση των οικιακών αλλά και άλλων ρευμάτων (ΟΤΚΖ, λάστιχα, λιπαντικά ελαία, συσσωρευτές), εκτιμάται σε 5 εκατομμύρια κυβικά μέτρα.

- Στην Ελλάδα δημιουργούνται σταδιακά οι απαραίτητες υποδομές σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας - ανακύκλωσης αποβλήτων. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι σε συνεργασία με τα εγκεκριμένα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης, σήμερα λειτουργούν: 15 Κέντρα Διαλογής Υλικών (ΚΔΑΥ), 5 εγκαταστάσεις ανακύκλωσης αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), 5 μονάδες ανακύκλωσης ελαστικών, 1 μονάδα ενεργειακής αξιοποίησης ελαστικών, 7 μονάδες αναγέννησης αποβλήτων λιπαντικών ελαίων, 7 εγκαταστάσεις ανακύκλωσης συσσωρευτών μολύβδου οξέως και 44 εγκαταστάσεις επεξεργασίας οχημάτων τέλους κύκλου ζωής.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει δημιουργήσει μία ειδική ιστοσελίδα για την ανακύκλωση (www.minenv.gr/anakvlosi), ιδιαίτερα φιλική προς τον χρήστη, στην οποία υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με το νομοθετικό πλαίσιο (ευρωπαϊκή και εθνική νομοθεσία), με τα εγκεκριμένα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης και πληροφορίες σε ότι αφορά την λειτουργία τους και την πορεία των εργασιών τους. Στην ιστοσελίδα υπάρχουν επίσης καταχωρήσεις-προσκλήσεις σε Ημερίδες και Συνέδρια ή Παρουσιάσεις που οργανώνει το ΥΠΕΧΩΔΕ για την προώθηση της ανακύκλωσης.

Επισημαίνεται τέλος ότι, για την αποτελεσματική εφαρμογή της πολιτικής της εναλλακτικής διαχείρισης των αποβλήτων στη χώρα μας, προωθείται το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την οργάνωση και λειτουργία του «Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων-ΕΟΕΔΣΑΠ». Έχουν υπογραφεί από τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. τα σχέδια Προεδρικών Διαταγμάτων για την Οργάνωση και την Συγκρότηση και Λειτουργία του ΕΟΕΔΣΑΠ και τα οποία βρίσκονται στην διαδικασία ελέγχου για την προώθησή τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

6. Στην με αριθμό 3855/8-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 847Β/30-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ως άνω σχετικού, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α) Μετά τον Ν. 2218/94 που αφορά στην ίδρυση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, η άσκηση των πολεοδομικών αρμοδιοτήτων περιήλθε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Ν. 1577/85 (ΦΕΚ 210 Α'/85), αρμόδιες για την εφαρμογή της νομοθεσίας είναι οι κατά τόπους πολεοδομικές υπηρεσίες.

Ο Νομάρχης προϊστάται όλων των υπηρεσιών της Νομαρχια-

κής Αυτοδιοίκησης και του προσωπικού τους.

Σε περίπτωση αδυναμίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης συγκρότησης συνεργείου κατεδάφισης των αυθαιρέτων κατασκευών είναι δυνατόν, μετά από αιτιολογημένη πρόταση του Νομάρχου, να συγκροτηθεί συνεργείο που υπάγεται στην αρμόδια Περιφερειακή Υπηρεσία Δ/νση ΠΕΧΩ με Απόφαση του Γ.Γ. της Περιφέρειας, σύμφωνα με την παρ. 1 άρθρο 6 του Π.Δ. 267/98.

Με δεδομένα τα πιο πάνω, αρμόδιοι για την ενημέρωση σχετικά με τις κατεδαφίσεις αυθαιρέτων είναι οι νομαρχιακές πολεοδομικές υπηρεσίες, ή οι Γενικοί Γραμματείς των Περιφερειών.

Β) Η Οικιστική Ανάπτυξη (χωροθέτηση και πολεοδομική) της έκτασής των Οικοδομικών Συνεταιρισμών που δεν έχουν εγκεκριμένη Πολεοδομική μελέτη, είναι προϋφιστάμενοι του 1984, και απέκτησαν τις εκτάσεις τους με διατάξεις προϊσχύουσας νομοθεσίας, μπορεί να πραγματοποιηθεί σήμερα μόνο με βάση τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, τις προϋποθέσεις των οποίων δεν συγκεντρώνουν οι εκτάσεις των παλαιών Ο.Σ. Αντίθετα οι εκτάσεις αυτές διέπονται από «ίδιο» νομικό καθεστώς (π.χ. ζώνες προστασίας ήδη θεσμοθετημένες με βάση την περιβαλλοντική και πολεοδομική νομοθεσία, τις διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις, αρχαιολογικές διατάξεις κ.λπ.). Ελάχιστες εκτάσεις Ο.Σ. δεν υπάγονται στις απαγορεύσεις της δασικής νομοθεσίας, όπως προέκυψε από τα σχετικά έγγραφα των κατά τόπον αρμοδίων δασαρχείων τα οποία απέστειλαν επίσημες αναφορές για τους παλαιούς Ο.Σ., ανταποκρινόμενα σε αίτημα της αρμόδιας Υπηρεσίας Δ.Ο.Π.Κ./ΥΠΕΧΩΔΕ για λεπτομερή ενημέρωση.

Άρα τα προβλήματα εντοπίζονται κυρίως σε συνταγματικές απαγορεύσεις καθώς και σε διατάξεις οι οποίες είναι δημοσίου, εσωτερικού και διεθνούς αναγκαστικού δικαίου εφαρμόζονται υποχρεωτικά και δικαιολογούν την παράκαμψη της εφαρμογής των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου και την παραμέριση των ιδιωτικών συμφερόντων. Αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών με διατάξεις διαχρονικού ή μεταβατικού χαρακτήρα δεν είναι νόμιμη ούτε συνταγματική.

Η Δ.Ο.Π.Κ./ΥΠΕΧΩΔΕ ως εποπτεύουσα αρχή, έχει προβεί στην καταγραφή των προβλημάτων και στην κατάρτιση σχετικών προτάσεων, πάντοτε εντός των προαναφερθέντων νομίμων πλαισίων κυρίως σχετικά με την ανταλλαγή ή την εξαγορά των μη κατάλληλων εκτάσεων. Οι προτάσεις περί ανταλλαγής των μη κατάλληλων δασικών εκτάσεων από άλλες κατάλληλες του δημοσίου και υπό προϋποθέσεις συμπεριελήφθησαν στο άρθρο 1 παρ.16 του Ν. 3208/03 περί δασών, σύμφωνα με το οποίο ειδική Επιτροπή συνεστήθη προσφάτως και διερευνά τις δυνατότητες εφαρμογής του σε όποιους Ο.Σ. έχουν τις προϋποθέσεις.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

7. Στην με αριθμό 4368/15-1-08 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Χαράλαμπου Χαράλαμπος και Κωνσταντίνου Αλασανδράκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 939Β/4-2-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Αναφορικά με την ως άνω σχετική ερώτηση, σας ενημερώνουμε ότι:

Σύμφωνα με τον Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, (ο οποίος εγκρίθηκε με την με αρ. πρωτ. 8532/28/7/2006 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ιονίων Νήσων), ο νομός Κέρκυρας αποτελεί την 2η Διαχειριστική Ενότητα της Περιφέρειας και για την εξυπηρέτηση της σε έργα τελικής ασφαλούς διάθεσης, προβλέπονται τα εξής:

- Επέκταση του υφιστάμενου χώρου υγειονομικής ταφής αποβλήτων (ΧΥΤΑ) στη θέση «Ακροκέφαλο Τεμπλονίου» Δ. Κερκυραίων.

- Ολοκλήρωση κατασκευής και λειτουργίας του ΧΥΤΑ Νότιας Κέρκυρας, ο οποίος (μαζί με τον υφιστάμενο ΧΥΤΑ στη θέση «Ακροκέφαλο Τεμπλονίου») θα εξυπηρετεί την νήσο Κέρκυρα ως προς την τελική διάθεση των αστικών στερεών αποβλήτων

(Α.Σ.Α.).

- Κατασκευή και λειτουργία δύο (2) κινητών σταθμών μεταφόρτωσης αποβλήτων (ΣΜΑ).

- Κατασκευή και λειτουργία τεσσάρων (4) μικρών ΧΥΤΑ, στα νησιά Ερείκουσσα, Μαθράκι, Οθωνοί και Αντίπαξοι.

Όσον αφορά στην εξυπηρέτηση σε έργα επεξεργασίας αποβλήτων προβλέπονται τα εξής:

- Λειτουργία του κέντρου διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών (ΚΔΑΥ) που έχει κατασκευαστεί στο χώρο του ΧΥΤΑ του Δ. Κερκυραίων μέσω πιστοποιημένων εταιριών του εγκεκριμένου Συστήματος Εναλλακτικής Διαχείρισης.

- Προτείνεται η κατασκευή και λειτουργία μιας (1) μικρής μονάδας επεξεργασίας Βιοαποδομήσιμων Αστικών Αποβλήτων (ΒΑΑ) κυρίως ανοικτού τύπου μετά από μελέτη.

- Ανάπτυξη συστήματος συλλογής των οργανικών από λαϊκές αγορές και μεγάλα καταστήματα.

- Διάθεση της λυματολάσπης των Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων μετά την σταθεροποίηση της στις μονάδες κομποστοποίησης.

- Ανάπτυξη συστήματος διαλογής στην πηγή (ΔσΠ) των οργανικών το οποίο εξασφαλίζει τις απαραίτητες ποσότητες ενώ εγγυάται την παραγωγή πολύ καλής ποιότητας προϊόντος (κομπόστ).

- Εκστρατεία ενημέρωσης και στρατηγικής «μάρκετινγκ» για την προώθηση του παραγόμενου προϊόντος (κομπόστ).

Από τα παραπάνω είναι εμφανές ότι η υλοποίηση του ΧΥΤΑ Νότιας Κέρκυρας θα συμβάλει καθοριστικά στην εύρυθμη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης αστικών στερεών αποβλήτων στη νήσο Κέρκυρα και κατ' επέκταση στην προστασία του περιβάλλοντος του νησιού.

Ο Υφυπουργός ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

8. Στην με αριθμό 4106/9-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 884Β/30-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Αναφορικά με την ως άνω σχετική ερώτηση, σας ενημερώνουμε τα εξής:

Με δεδομένο ότι η εταιρεία ως ΔΕΚΟ δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί από το Δημόσιο, το ΥΠΕΧΩΔΕ, σε εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας που διέπει την λειτουργία της, σε συνεργασία με το Δ.Σ. έχει προχωρήσει στις εξής ενέργειες:

- Απόδοση στην ΔΕΠΟΣ των οφειλών για τα Ολυμπιακά Έργα που είχε αναλάβει και εκτέλεσε ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, (ύψους 13.500.000 ευρώ εκ των οποίων τα 12.084.000 αφορούν έργα και 1.474.300 ευρώ αναφέρονται σε μελέτες), με τα οποία καλύφθηκαν προηγούμενα δάνεια και τρέχουσες υποχρεώσεις για το 2006.

- Επιχορήγησή της από το ΕΤΕΡΠΣ σύμφωνα με το ΠΔ 150/93.

Στα πλαίσια της συνεργασίας της ΔΕΠΟΣ με την ΔΕΕΑΠ/ΥΠΕΧΩΔΕ για την ανάπλαση της Καισαριανής, εγκρίθηκε (με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ) η επιχορήγηση της ΔΕΠΟΣ από το ΕΤΕΡΠΣ, με το ποσό των 700.000 ευρώ.

Η ίδια διαδικασία κινήθηκε για την χρηματοδότηση της ΔΕΠΟΣ με αρχικό ποσό 2.000.000 Ευρώ για τις μελέτες και τα έργα των στεγαστικών προγραμμάτων στην Πάλαιο Αιτωλοακαρνανίας και τον Μπάτη της Καβάλας.

Παράλληλα η Εταιρεία κινεί τις σχετικές διαδικασίες προκειμένου να μεταβιβάσει κατοικίες στην Καλαμίτσα Καβάλας, οικόπεδα στο Αρκαδικό Χωριό και να ολοκληρώσει τα δίκτυα υποδομών στην Παλιά Πόλη της Ρόδου.

- Σύμφωνα με το Ν.2731/1999, το Δ.Σ. έκανε δεκτές αιτήσεις για μετάταξη από μεγάλο μέρος του προσωπικού και διαβίβασε τα σχετικά στοιχεία στο ΥΠΕΧΩΔΕ για την έκδοση τριμερούς ΚΥΑ (ΠΕΧΩΔΕ, Οικονομίας-Οικονομικών, Εσωτερικών-ΔΔΑ).

Ήδη υπεγράφη το εν λόγω σχέδιο ΚΥΑ από τους Υπουργούς ΠΕΧΩΔΕ και Εσωτερικών και συνεχίζεται η διαδικασία στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Για τις μετατάξεις υπάρχει πρόβλεψη στον προϋπολογισμό του ΥΠΕΧΩΔΕ. ενώ έχουν πληρωθεί οι μισθοί και δώρο Χριστουγέννων του προσωπικού μέχρι 31-12-07.

Ο Υφυπουργός ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

9. Στις με αριθμό 3895/8-1-08 και 3912/8-1-08 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 850Β-853Β/30-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρων σχετικών ερωτήσεων, και όσον αφορά θέματα αρμοδιότητας της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων/ΥΠΕΧΩΔΕ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με την ΚΥΑ 47630/2005 (ΦΕΚ 1688Β) «Διάρθρωση της Δ/σης Υδάτων της Περιφέρειας» και ειδικότερα με το άρθρο 2 παρ. 3 η Δ/ση Υδάτων της Περιφέρειας εφαρμόζει διεθνείς περιφερειακές και διμερείς συμφωνίες, σε συνεργασία με την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, για θέματα διαχείρισης και προστασίας Υδάτων που υπάγονται σε διεθνή περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάζονται επιβάλλεται, τόσο από επιστημονική άποψη, όσο και από το διεθνές και το κοινοτικό δίκαιο, η συνεργασία των ενδιαφερομένων όμορων κρατών. Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στις σχέσεις της Ελλάδας με άλλες χώρες, όπως εν προκειμένω η διακρατική συνεργασία για τους διασυνοριακούς ποταμούς, γίνεται υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών. Το ΥΠΕΧΩΔΕ συμμετέχει στις προσπάθειες προώθησης της συνεργασίας με τις όμορες χώρες στα πλαίσια των υφιστάμενων διεθνών συμφωνιών και σε εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό κεκτημένο.

Με πρωτοβουλία του, συνεργάζεται μέσω διμερών συμφωνιών, με τα συναρμόδια Υπουργεία Περιβάλλοντος των Βαλκανικών χωρών, συμπεριλαμβανομένης και της FYROM, για θέματα προστασίας περιβάλλοντος, με προτεραιότητα την προστασία του Αξιού, από δραστηριότητες στη γείτονα χώρα. Στο πλαίσιο αυτό, μέσω των προγραμμάτων INTERREG/CARDS προωθούνται προγράμματα που αφορούν στη διαχείριση και προστασία της υδρολογικής λεκάνης του Αξιού και της λίμνης Δοϊράνης.

Επίσης, το ΥΠΕΧΩΔΕ στο πλαίσιο του ΚΠΣ υλοποίησε Πρόγραμμα Παρακολούθησης της Ποιότητας των επιφανειακών νερών της χώρας σύμφωνα με το οποίο ο Αξιός ποταμός παρουσιάζει καλή εικόνα ως προς τις γενικές φυσικοχημικές παραμέτρους αλλά σποραδικά ανιχνεύονται ορισμένα φυτοφάρμακα (heptachlor, endosulfan κλπ), ζιζανιοκτόνα (atrazine, cyanazine κλπ), πτητικές οργανικές ενώσεις (тетраχλωράνθρακος, τριχλωροαιθυλένιο κλπ), πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες κ.α.

Σε κάθε περίπτωση, ακολουθούνται οι ενδεδειγμένες ενέργειες.

Ο Υφυπουργός ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

10. Στην με αριθμό 4206/10.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23/30.1.08 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 4206/10-01-2008 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Κ. Αϊβαλιώτη που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Από την Κοινοτική Οδηγία 2002/59/ΕΚ, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο με το π.δ. 49/2005 (Α' 66), προβλέπεται η υποχρέωση της χώρας μας για την εγκατάσταση παράκτιας υποδομής για τη λήψη και μεταβίβαση των πληροφοριών του Αυτόματου Συστήματος Προσδιορισμού Ταυτότητας Πλοίων (Automatic Identification system/AIS), παρέχοντας επιπλέον τη δυνατότητα ανταλλαγής των δεδομένων AIS μεταξύ των

κρατών-μελών, μέχρι το τέλος του 2008.

Σημειώνεται ότι, με τη χρήση της ως άνω παράκτιας υποδομής παρέχεται η δυνατότητα αποτύπωσης της θαλάσσιας κυκλοφορίας που λαμβάνεται από τα υπόχρεα πλοία (εμπορικά πλοία χωρητικότητας μεγαλύτερης των 300 κ.ο.χ. και επιβατηγά πλοία) και εκμετάλλευσης αυτής τόσο σε τοπικό όσο και κεντρικό επίπεδο, προσφέροντας δυνατότητες αξιολόγησης, ανάκλησης και προώθησης των σχετικών πληροφοριών.

2. Αναφορικά με την υπάρχουσα κατάσταση των εθνικών υποδομών σημειώνεται ότι, έχουν ήδη εγκατασταθεί δέκα (10) παράκτιοι σταθμοί, οι οποίοι αποστέλλουν τα δεδομένα τους σε τρία (03) περιφερειακά κέντρα διαχείρισης/δίκτυα AIS (Κέντρο VTMIS, δίκτυο AIS/C4I, δίκτυο AIS Οργανισμού Λιμένα Ελευσίνας), ενώ αναμένεται η ολοκλήρωση των εν λόγω δικτύων με εγκατάσταση επτά (07) επιπλέον παράκτιων σταθμών, στο αμέσως προσεχές διάστημα.

Σε εθνικό επίπεδο υπάρχει ένα (01) ακόμα δίκτυο AIS, το οποίο έχει εγκατασταθεί από το Πολεμικό Ναυτικό, ενώ δύο (02) από τους σταθμούς AIS αυτού του δικτύου έχουν εγκατασταθεί στα κτίρια των Λιμενικών Αρχών Πύλου και Ιεράπετρας.

Η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΕΝΑΝΠ εργάζεται προς την κατεύθυνση ενοποίησης όλων των ως άνω ανεξάρτητων δικτύων AIS, ώστε να δημιουργηθεί ένα ενιαίο δίκτυο, που θα περιέχει τη σύνθετη εικόνα της ναυσιπλοΐας σε εθνικό επίπεδο με δυνατότητα ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ των κρατών-μελών.

3. Πέραν των ανωτέρω, από πλευράς ΥΕΝΑΝΠ βρίσκεται σε εξέλιξη ο αρχικός σχεδιασμός για την ανάπτυξη της παράκτιας υποδομής AIS, μέσω της επέκτασης του εθνικού VTMIS, δεδομένου ότι έχουν ήδη δομηθεί με κοινοτική χρηματοδότηση τέσσερα (04) έργα, τα οποία με την υλοποίησή τους θα καλύψουν το σύνολο σχεδόν του ελληνικού θαλάσσιου χώρου. Τα εν λόγω έργα αφορούν στην επέκταση του εθνικού VTMIS στην Κρήτη και στο Αιγαίο, στην «Ανάπτυξη Πληροφοριακού Συστήματος Διαχείρισης Θαλάσσιας Κυκλοφορίας και Ενημέρωσης Επιβατικού Κοινού» όπου περιλαμβάνεται η εγκατάσταση 10 σταθμών AIS (ΠΕΠ Νοτίου Αιγαίου - Γ' ΚΠΣ) και στην «Ανάπτυξη Πληροφοριακού Συστήματος Ενημέρωσης Επιβατηγού Κοινού» («ΝΑΥΤΙΛΟΣ»). Οι διαδικασίες των διαγωνισμών των ως άνω έργων βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

11. Στην με αριθμό 4786/21.1.08 ερώτηση της Βουλευτού κ. Εύης Χριστοφιλοπούλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 724/30.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κα Ε. Χριστοφιλοπούλου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αναδάσωση της Πάρνηθας όχι μόνο δεν έχει καθυστερήσει αλλά στο ελάχιστο δυνατό χρονικό διάστημα οι αρμόδιες υπηρεσίες πέτυχαν την κατασκευή όλων των απαιτούμενων έργων προστασίας των εδαφών, για την επιτυχία της αναδάσωσης, ενώ παράλληλα σε χρόνο ρεκόρ συντάχθηκε και εγκρίθηκε η σχετική μελέτη που είναι έτοιμη για εφαρμογή από 13-12-2007.

Η αναδάσωση είναι ένα σύνολο έργων και εργασιών με μακρόπνοη προοπτική και ως τούτου η εκτέλεσή της απαιτεί σοβαρότητα, μεθοδικότητα και κυρίως όχι βιαστικές ενέργειες υπό την πίεση των οποιονδήποτε εξωδασποπικών λόγων.

Η δεντροφύτευση αποτελεί το τελευταίο στάδιο των εργασιών αναδάσωσης και δασοπονικά δεν πρέπει να γίνεται κατά το πρώτο μετά την πυρκαγιά έτος, ώστε να υπάρξει σταθεροποίηση του οικοσυστήματος και εμφανής δυνατότητα φυσικής αναγέννησης, τόσο των τμημάτων που θα αποτελέσουν τις μελλοντικές συστάδες όσο και του υπορρόφου που θα συμβάλει στην επιτυχία εγκατάστασης της ελάτης.

Τα κλαδοπλέγματα και τα κορμοδέματα δεν είναι μόνιμα έργα, αλλά επεμβάσεις για την προστασία των εδαφών από τα ατμοσφαιρικά κατακρημνίσματα της πρώτης μετά τη φωτιά περιόδου βροχοπτώσεως -κυρίως φθινοπωρινής- μέχρι την

ανάπτυξη της παρεδαφιαίας βλάστησης και την εμφάνιση των ριζοβλαστημάτων των θάμνων. Ως εκ τούτου δεν υπάρχει θέμα συντήρησης ή συμπλήρωσής τους.

Τα αντιδιαβρώτικα έργα της Πάρνηθας έχουν μέχρι σήμερα εκπληρώσει σε ικανοποιητικό βαθμό τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Τα χρόνια χειμαρρικά προβλήματα όπου υπάρχουν θα λυθούν με τη σύνταξη ειδικής μελέτης των κατάλληλων έργων και χειρισμών.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω διαβιβάζεται συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. Γ.Γ. 218/16-1-2008 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΙΛΤΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 3 Απριλίου 2008.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 774/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κυρίας Έλενας Ράπτη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εσωτερικών, σχετικά με τη λειτουργία Κέντρων Αναμόρφωσης Γερμανών εφήβων στην Ελλάδα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 765/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κασιφάρα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών κ.λπ..

3. Η με αριθμό 779/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύας Μελά προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την ακτοπολική σύνδεση του λιμανιού του Αγίου Κηρύκου Ικαρίας με τον Πειραιά κ.λπ..

4. Η με αριθμό 781/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή Ηρακλείου κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την ακύρωση της παραχώρησης έκτασης της πρώην Αμερικανικής Βάσης Γουρνών σε ιδιώτες κ.λπ..

5. Η με αριθμό 776/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας της γλώσσας κ.λπ..

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 771/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθηνάς Κόρκα-Κώνστα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Περιβαλλοντολογικής Εκπαίδευσης στο Νομό Κορινθίας κ.λπ. .

2. Η με αριθμό 768/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την απλοποίηση των διαδικασιών για τις υιοθεσίες κ.λπ..

3. Η με αριθμό 780/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη μεταφορά των άμεσων ενισχύσεων του καπνού στο «2ο Πυλώνα» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 782/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό του κόστους της Δημόσιας Υγείας κ.λπ. .

5. Η με αριθμό 769/31.3.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις δηλώσεις του ψευτομουφτή Ξάνθης κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Πριν δώσω το λόγο στον πρώτο ομιλητή, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρας Κωνσταντίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι ανακύπτει ένα μείζον ερώτημα και από το εγχείρημα της Αντιπολίτευσης να καταθέσει τη συζητούμενη αίτηση, αλλά και από την εν γένει διεξαγωγή της συγκεκριμένης συζήτησης μέχρι αυτήν τη στιγμή.

Και το ερώτημα μπορεί να διατυπωθεί ως εξής: Επιτρέπεται στο οποιοδήποτε κόμμα συμμετέχει στο Κοινοβούλιο αυτό να χρησιμοποιεί ερμηνεία του Συντάγματος, προκειμένου να επιδιώκει ή να νομιμοποιεί σκοπούς πολιτικούς, οι οποίοι βρίσκονται εκτός των νομοτελειών του Καταστατικού Χάρτη;

Γιατί αυτό που πραγματικά συμβαίνει σήμερα είναι να αντιμετωπίζουμε μία καταφανώς απαράδεκτη αίτηση, με βάση το ισχύον Σύνταγμα, προκειμένου να νομιμοποιηθεί ή –θα έλεγα– να καλυφθεί με συνταγματικό μανδύα μία συγκεκριμένη πολιτική στόχευση των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Σ' αυτό το ερώτημα την πιο πειστική απάντηση για εμάς και την πιο αποστομωτική γι' αυτούς που υπογράφουν την αίτηση την έχει δώσει σ' ένα μνημειώδες άρθρο του στα «ΝΕΑ» της 5ης Σεπτεμβρίου του 1989 ο σπουδαίος Συνταγματολόγος Καθηγητής κ. Δημήτρης Τσάτσος. Εκεί, λοιπόν, έγραφε ότι η ερμηνεία του Συντάγματος δεν είναι κομματικά διαπραγματεύσιμη, αλλά είναι νοηματικά επίμαχη και αυτά είναι τα όρια μεταξύ της έντιμης και της μη έντιμης χρήσης του Συντάγματος.

Και εδώ προφανώς, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε να αντιμετωπίσουμε μία περίπτωση μη έντιμης χρήσης του Συντάγματος. Γιατί; Γιατί αυτό που είναι νοηματικά επίμαχο, είναι η συγκρότηση της ερμηνείας του άρθρου 44, παράγραφος 2, εδάφιο β', το οποίο προβλέπει μεν την προκήρυξη δημοψηφίσματος προκειμένου για θέμα κοινωνικής σημασίας, σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, που ρυθμίζεται με ψηφισμένο νομοσχέδιο, αλλά σε κάθε περίπτωση, εισάγει την εξαίρεση των νομοσχεδίων δημοσιονομικού χαρακτήρα.

Αυτό, λοιπόν, που πρέπει νοηματικά να συγκροτηθεί σαν ερμηνεία του Συντάγματος, είναι τι σημαίνει δημοσιονομικό νομοσχέδιο. Και τι άλλο μπορεί να σημαίνει δημοσιονομικό νομοσχέδιο, από το νομοσχέδιο το οποίο περιέχει διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν την εξεύρεση, τη διάθεση και τη διαχείριση οικονομικών πόρων, που χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση των κρατικών αναγκών.

Μία από τις βασικές κρατικές ανάγκες, μία από τις στοιχειώ-

δεις αποστολές, σύμφωνα με το Σύνταγμα του κράτους, είναι η κάλυψη, ως και χρηματοδότηση, του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης. Το άρθρο 22, παράγραφος 3 δίνει την υποχρέωση στο κράτος να καλύπτει και να εγγυάται τη λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν υπάρχει, τουλάχιστον με βάση τη γραμματική διατύπωση της συγκεκριμένης διατάξεως, καμμία αμφιβολία ότι αυτό το νομοσχέδιο, του οποίου η Αντιπολίτευση ζητεί τη θέση σε δημοψήφισμα, δεν είναι άλλο από εκείνο που ρητά το Σύνταγμα εξαιρεί από τις περιπτώσεις αυτές.

Υπάρχει και μια δεύτερη, βέβαια, ερμηνευτική προσέγγιση, την οποία πιστεύω ότι τουλάχιστον η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπορεί να την αμφισβητήσει. Και αυτή θα έλεγα ότι είναι μια ιστορική ερμηνεία, που βασίζεται στα λόγια του κ. Αναστασίου Πεπονί, του εισηγητού της Πλειοψηφίας κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, στα πλαίσια της ΣΤ' Αναθεωρητικής Βουλής, όπου στις 26 Νοεμβρίου του 1986, εδήλωσε τα εξής: «Εξαιρούμε τα δημοσιονομικά νομοσχέδια, γιατί θα διατρέχαμε τον κίνδυνο να έχουμε αίτημα για δημοψήφισμα, σχετικά με μέτρα τα οποία είναι αναγκαία, αλλά εξ ορισμού είναι αντιδημοτικά».

Και αυτή, ακριβώς, η διατύπωση με τα χείλη του κ. Πεπονί, του ιστορικού συντακτικού νομοθέτη, πιστεύω ότι είναι αναμφισβήτητη, αφού όχι μόνο αποτελεί την άγια ερμηνευτική παραδοχή από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του αν στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εξαίρεση ετέθη προκειμένου να καλύψει νομοσχέδια που λαμβάνουν μέτρα αντιδημοτικά, αλλά είναι αναγκαία, αλλά επιπλέον έρχεται σε μία συνεπή αρμονία και μ' αυτό που ο κύριος Υπουργός των Εσωτερικών επεσήμανε στην αρχή της χθεσινής συζήτησής, όπου, δηλαδή, στα πλαίσια της τρέχουσας Αναθεωρητικής Βουλής και προτού η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποχωρήσει από τις διαδικασίες, εδήλωσε ότι έχει την πρόθεση ρητά να συμπεριλάβει στα δημοσιονομικά νομοσχέδια και τα ασφαλιστικά.

Βεβαίως, κάτι τέτοιο είναι περιττό. Και είναι περιττό, γιατί με μια τρίτη ερμηνευτική προσέγγιση του Συντάγματος, τη λεγόμενη συστηματική, σαφώς προκύπτει ότι αποτελεί το νομοσχέδιο που προβλέπει ρυθμίσεις για τις συντάξεις δημοσιονομικό νομοσχέδιο. Και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι εις το κεφάλαιο του Συντάγματος που αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση –και είναι τα άρθρα 78 και επόμενα– υπάρχει η διάταξη του άρθρου 80, παράγραφος 1, η οποία προβλέπει ότι για μισθούς, συντάξεις και οποιαδήποτε άλλη χορηγία απαιτείται ειδικός οργανικός νόμος.

Επομένως, απ' όλα αυτά, προκύπτει με σαφήνεια ότι έχουμε από μέρους της Αντιπολίτευσης, μια μη έντιμη χρήση του Συντάγματος, με βάση την οποία καταδικάζονται να είναι μονίμως στο περιθώριο της πολιτικής ζωής. Και βεβαίως, δεν αποτελεί σ' αυτήν τη γύμνια των επιχειρημάτων της, φύλο σκυής το επιχείρημα που επινόησε ο εκλεκτός συνταγματολόγος Καθηγητής στη χθεσινή συζήτηση, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, ο οποίος, κατανοώντας απολύτως αυτές τις απλές ερμηνευτικές σκέψεις, εφηύρε την έννοια του θεσμικού συμβολισμού. Δηλαδή, είπε ότι αυτή η αίτηση αποτελεί ένα θεσμικό συμβολισμό.

Όμως, κύριε Καθηγητά μου, θα ήθελα απ' αυτό το Βήμα να σας πω ότι οι θεσμοί δεν συμβολίζουν ούτε είναι σύμβολα. Συμβολική χρησιμότητα έχουν εκείνοι οι θεσμοί που πλέον έχουν πέσει σε αχρηστία. Όμως, το Σύνταγμα μας και γερό είναι και ισχυρό είναι και βηματοδότης της δημόσιας ζωής είναι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Απλώς μόνο για την ιστορία –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– θα ήθελα να επιστημάνω ότι μαζί μ' αυτόν τον πολιτικό λαϊκισμό, μ' αυτόν τον συνταγματικό λαϊκισμό, που προφανώς ανάγεται στη ρήση του αειμνήστου Ανδρέα Παπανδρέου, ότι «θεσμός είναι ένας, ο λαός», θα πρέπει κάποια στιγμή να συγκρουστείτε, γιατί μαζί με το περιεχόμενο που έχει το Σύνταγμα, υπάρχει και η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 1, η οποία λέει ότι οι εξουσίες του Συντάγματος πηγάζουν από το λαό, αλλά ασκούνται όπως προβλέπει το Σύνταγμα.

Και αφού, λοιπόν, το Σύνταγμα προβλέπει ότι εξαιρούνται τα

δημοσιονομικά νομοσχέδια από την περίπτωση της προκήρυξης δημοψηφισμάτων, αυτό και μόνο αρκεί για εκείνους που σέβονται το Σύνταγμα και είναι συνεπείς αγωνιστές της δημοκρατίας, να έχουν αποσύρει τη συγκεκριμένη αίτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση το άρθρο 44, παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος, σύσσωμη η Αντιπολίτευση ζητάμε δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό. Το ψηφισμένο νομοσχέδιο -αναφέρομαι και στον προλαλήσαντα εκλεκτό συνάδελφο- είναι ακριβώς η κλασική περίπτωση, για την εφαρμογή αυτής της συνταγματικής διάταξης.

Άκουσα τη θεωρία περί «μη έντιμης» χρήσης του Συντάγματος. Δεν κινδυνεύει η δημοκρατία από την Αντιπολίτευση ποτέ. Η δημοκρατία λειτουργεί και ενισχύεται με την Αντιπολίτευση.

Άλλωστε, δεν υπάρχει κίνδυνος μη έντιμης χρήσης του Συντάγματος, κύριε συνάδελφε, από την Αντιπολίτευση. Υπάρχουν και πολιτικά όργανα και άλλες διακριτές εξουσίες που ελέγχουν την εφαρμογή του Συντάγματος.

Κινδυνεύει, όμως, πράγματι η δημοκρατία και η ίδια η κοινωνία από «μη έντιμη» χρήση της λαϊκής εντολής. Αυτήν την οποία κάνετε εσείς με τη λαϊκή εντολή την οποία προδώσατε. Διότι με άλλη ατζέντα πήρατε τη δεύτερη ευκαιρία στις εκλογές και άλλα κάνετε τώρα. Και ερχόμαστε εμείς σήμερα να αποδείξουμε αυτό.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Σε τι διέφεραν οι ρυθμίσεις Ρέππα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εντάξει, κύριε Ρεγκούζα, ηρεμήστε.

Έχουμε, λοιπόν, κλασική περίπτωση για την εφαρμογή της σχετικής συνταγματικής διάταξης.

Πρώτον, γιατί πρόκειται για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, μείζον κοινωνικό ζήτημα. Το ασφαλιστικό είναι το βασικό συμβόλαιο της αλληλέγγυας συμβίωσης, κοινωνικής συμβίωσης ομάδων και γενεών. Αντανακλά ουσιαστικά στο σχεδιασμό και προγραμματισμό για τη ζωή των ανθρώπων, την ατομική και την οικογενειακή. Δεν είναι λοιπόν ακριβώς η περίπτωση του Συντάγματος; Είναι.

Δεύτερο -και κυριότερο- γιατί η κίνησή μας αυτή -γι' αυτό ενεργεί σύσσωμη η Αντιπολίτευση- είναι σε αρμονία, σε αντιστοιχία με την κοινωνική αντίδραση. Ποια είναι η κοινωνική αντίδραση; Ο κόσμος είναι στους δρόμους ενάντια στις ρυθμίσεις σας. Οκτώ στους δέκα Έλληνες, έξι στους δέκα οπαδούς σας, ζητάνε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Δεν τις πιστεύετε τις δημοσκοπήσεις; Πηγαίνετε να στήσετε κάλπες να το αποδείξετε με δημοψήφισμα.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με την παραπληροφόρηση που κάνετε, δέκα στους δέκα έπρεπε να είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κοιτάξετε, κυρία Υπουργέ. Ξέρω ότι η Κυβέρνησή σας -δεν αναφέρομαι προσωπικά σε εσάς- διολισθαίνει σε αυταρχικές και αντιδημοκρατικές νοοτροπίες. Η άποψη ότι η κοινή γνώμη παραπληροφορείται και παραπλανάται, όταν δεν συμφωνεί με τις θέσεις σας, όταν δεν συμφωνεί με τις πράξεις σας, είναι αλαζονική, εξόχως καταντά αντιδημοκρατική και αυταρχική. Εάν, λοιπόν, νομίζετε ότι είναι παραπληροφορημένος ο κόσμος -γι' αυτό προβλέπονται τα δημοψηφίσματα και από το Σύνταγμα- στήστε κάλπες, πάμε να τον ενημερώσουμε. Ιδού η Ρόδος.

Για μας και τον κόσμο ουσιαστικά υπονομεύεται ο δημόσιος χαρακτήρας του συστήματος με τις αλλαγές που κάνετε στο ασφαλιστικό. Εκφράζετε την αντεργατική και αντικοινωνική φιλοσοφία της Κυβέρνησης, την οποία είδαμε και σε άλλες δράσεις σας. Επιχειρείται για μένα έντεχνα και σταδιακά -αυτό κάνετε- η μεταφορά της ευθύνης της ασφάλισης στον ιδιωτικό τομέα. Αυτή είναι η ουσία των ρυθμίσεων. Και αντί να αναδιπλωθείτε, με τις αντιδράσεις επιλέγετε τη σύγκρουση με την κοινωνία.

Είπατε πηγαίνοντας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κυρία Υπουργέ, ότι απασφαλίσετε τη βόμβα του ασφαλιστικού.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Απενεργοποιώ είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν απενεργοποιείτε τη βόμβα του ασφαλιστικού. Ξέρετε τι κάνετε; Πετάτε απασφαλισμένη χειροβομβίδα στο κοινωνικό πεδίο και όποιον πάρει ο χάρος. Και δεν παίρνει ο χάρος τα ρετιρέ, δεν χτυπιούνται τα ρετιρέ. Χτυπιούνται η εργαζόμενη μητέρα -είναι μητροκτόνο το νομοσχέδιο αυτό- ο νέος εργαζόμενος, οι άνθρωποι στα βαρέα και ανθυγιεινά, δηλαδή, συνολικά ενάμισι εκατομμύριο πολίτες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δείχνετε ενοχλημένοι για την πρωτοβουλία της Αντιπολίτευσης. Το είδα και τώρα. Σας ενοχλεί σταθερά ο έλεγχος της Κυβέρνησης, η αντίδραση στα σχέδιά σας. Μας ψέγετε ούτε λίγο ούτε πολύ, γιατί ασκούμε κορυφαίο συνταγματικό μας δικαίωμα. Έτσι κάνετε προ ημερών και στην πρόταση δυσπιστίας. Αντίστοιχη στάση είχατε, αντίστοιχη στάση ενόχλησης δείχνετε και τώρα.

Ήρθε χθες ο κ. Παυλόπουλος και μας μίλησε πάλι για πυροτεχνήματα, προσηματικές κινήσεις, για σημαία ευκαιρίας της Αντιπολίτευσης. Μάλιστα χθες ατύχησε ο κ. Παυλόπουλος και θέλω να του πω -δεν είναι εδώ τώρα, θα το επαναλάβω αν μου δοθεί η ευκαιρία και όταν θα είναι εδώ- ότι δεν του πάει ο πολιτικός δικολαβισμός. Δεν πάει σε έναν Καθηγητή Δικαίου να κάνει τον πολιτικό δικολάβο. Γιατί αυτό επιχείρησε χθες. Έκανε πως δεν κατάλαβε ποια ήταν η συνολική πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Αναθεώρηση του Συντάγματος με την προσθήκη του εδαφίου, με την ανάθεση και της ευθύνης για δημοψηφίσματα στη λαϊκή πρωτοβουλία. Και έκανε πως δεν κατάλαβε ιδιαίτερα το εδάφιο που ξεχώριζε, διέκρινε ότι την περίπτωση που η αίτηση για δημοψήφισμα προέρχεται από λαϊκή πρωτοβουλία δεν περιλαμβάνονται τα δημοσιονομικά και ασφαλιστικά. Είναι τελείως, μα τελείως διαφορετικά πράγματα, απ'ό,τι τα παρουσίασε.

Γενικά αυτή είναι η νοοτροπία σας, ο αυταρχισμός. Και αν θέλετε και αυτό που κάνουμε με την πρόταση ως Αντιπολίτευση έχει και συμβολική κίνηση. Είναι μια αντίδραση, μια απάντηση στον αυταρχισμό που εκδηλώνετε. Μας λέτε πάλι ότι έχετε τη νωπή εντολή, ότι έχετε τη δεδηλωμένη των εκατόν πενήντα δυο. Ωραία, την έχετε. Δεν έχετε, όμως, όπως απεδείχθη, την κοινωνική δεδηλωμένη. Αυτό δεν σας απασχολεί; Και όπως είπα και στην αρχή δεν σας έδωσαν οι πολίτες δεύτερη ευκαιρία γι' αυτό που κάνετε. Τώρα εξαντλείτε πραγματικά την υπομονή τους, γιατί προδίδετε την εντολή τους.

Και επειδή «κόπτεστε» όλο αυτό το διάστημα για το ασφαλιστικό, θέλω να πω δυο λόγια. Όλη αυτή την πενταετία -μπήκαμε στην πενταετία σας, έκλεισε η τετραετία- το επιβαρύνετε και το υπονομεύετε. Δεν εφαρμόζετε την υπάρχουσα νομοθεσία. Το κράτος δεν τήρησε τις οικονομικές του υποχρεώσεις απέναντι στα ταμεία. Η εισφοροδιαφυγή φούντωσε. Η φαρμακευτική δαπάνη -αυτή είναι η μεγάλη βόμβα, κυρία Υπουργέ, και σας μιλώ και ως πρώην Υπουργός Υγείας, αυτή θα τινάξει στον αέρα τα ασφαλιστικά ταμεία- είναι ανεξέλεγκτη με τις αλλαγές σας, με την κατάργηση της λίστας, με την αλλαγή του τρόπου τιμολόγησης των φαρμάκων.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τι να κάνω εγώ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όχι τι να κάνετε. Να το δείτε.

Με ρυθμίσεις ευνοήσατε ισχυρούς και μπαταχτοσίδες. Βάλατε χέρι στα αποθεματικά και τώρα χύνετε κροκοδείλια δάκρυα. Φτάνουν, λοιπόν, τα κροκοδείλια δάκρυα. Συνολικά, ουσιαστικά, με τη δεξιά λογική σας οδηγείτε το κοινωνικό κράτος στο επίπεδο του φτωχοκομείου. Και ειδικά για το ασφαλιστικό τι θέλετε; Ελαχιστοποίηση, αν είναι δυνατόν μηδενισμό της ευθύνης και της εγγύησης του κράτους για τις συντάξεις.

Το νομοσχέδιο, αυτό είναι ένας πολιορκητικός κριός, καταδράζει κοινωνικές κατακτήσεις και δικαιώματα. Και στο κάτω κάτω, εάν δούμε την οικονομική ωφέλεια από τις ρυθμίσεις σας, είναι τελείως δυσανάλογη με την αναστάτωση που φέρνετε στη ζωή των ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα αρκούσε μείωση κατά 7% της εισφοροδιαφυγής που διπλασιάστηκε επί των ημερών σας –θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε- για να έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα.

Η Ελλάδα ασφαλώς δεν είναι η μόνη χώρα που έχει ανάγκη από αλλαγές. Έχουν και άλλες χώρες και το έκαναν. Απλά τι αποδεικνύεται; Αποδεικνύεται ότι είναι η μόνη χώρα που επεχείρησε τις αλλαγές με τον πιο αυθαίρετο και αντιλαϊκό τρόπο. Είναι η μόνη χώρα που ουσιαστικά δεν βασίστηκε σε μελέτες, για να δούμε ποια είναι τα μακροπρόθεσμα οφέλη. Γενικά οι ρυθμίσεις είναι πρόχειρες και πολλές θα αποδειχθούν, όπως οι ενοποιήσεις και ανεφάρμοστες στην πράξη.

Γιατί τα λέω αυτά; Τα λέω γιατί π.χ. στη Σουηδία συζητούσαν δώδεκα χρόνια, στην Ισπανία οκτώ, έξι στην Ολλανδία και στην Ιταλία έκαναν και δημοψήφισμα. Μόνο στην Ελλάδα επιχειρείτε διαδικασίες εξτρές. Κάναμε και «υπονομιαδεία» μάλιστα στους Έλληνες συνεδριάσαμε μέχρι τα άγρια χαράματα για να περάσει το νομοσχέδιο όσο γίνεται «αβρόχους ποσί». Αποφασίσατε ερήμην των κοινοτικών εταίρων και κόντρα στην κοινωνία.

Μην παρουσιάζετε τις ρυθμίσεις ως μονόδρομο μεταρρυθμίσεων. Υπάρχει άλλος δρόμος και για το ασφαλιστικό. Πάνω στις δώδεκα προτάσεις που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον Πρόεδρό του ανακοίνωσε, μπορούμε να σηματοδοτήσουμε ένα νέο δρόμο που πραγματικά κρατάει αδιαπραγμάτευτο τον αναδιανεμητικό καθολικό και δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος και μπορεί να προωθήσει αλλαγές με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Η κοινωνία απορρίπτει τις αλλαγές σας, και μ' αυτό κλείνω. Αν πιστεύετε το αντίθετο δεν έχετε παρά να ψηφίσετε την πρόταση, να πάρει τα 3/5, να πάμε σε δημοψήφισμα.

Ιδού, λοιπόν, η Ρόδος. Εμείς σε κάθε περίπτωση και στη Βουλή και στα μέτωπα της κοινωνίας θα παλέψουμε, θα συνεχίσουμε τον αγώνα. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν πρέπει να εφαρμοστούν και οπωσδήποτε μετά τις εκλογές που θα σχηματίσει κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα καταργηθούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάκης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προτίθεμαι να αναφερθώ σε πτυχές του ζητήματος των προτάσεων για δημοψήφισμα που έχουν νομικό χαρακτήρα. Το έχουν πράξει επιτυχώς οι προλαλήσαντες από την πλευρά της Πλειοψηφίας.

Με αφορμή, όμως, τις προτάσεις περί δημοψηφίσματος, επιτρέψτε μου να διατυπώσω ορισμένες σκέψεις που έχουν σχέση με κάποια γεγονότα από το πρόσφατο παρελθόν που συνδέονται με την παρούσα συζήτηση.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνήθως λέμε ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και είναι χρέος κάθε υπεύθυνης κυβέρνησης να λαμβάνει αποφάσεις, ώστε αυτό το εφικτό να γίνεται κτήμα του λαού, να υλοποιείται και να γίνεται πράξη προς όφελος του συνόλου της λαϊκής βάσης.

Αυτό το εφικτό, όμως, ενίοτε τίθεται υπό αμφισβήτηση, αφού στη δημοκρατία, όσο σωστά και να λειτουργεί, υπάρχουν πάντοτε δυνάμεις που είναι πρόθυμες να εκμεταλλευτούν την αδυναμία ευρέων λαϊκών μαζών, να αφομοιώσουν το όφελος που θα έχουν από την εφαρμογή της μιας ή της άλλης διάταξης, αδυναμία που δεν οφείλεται σε μειωμένη αντίληψη του λαού, αλλά σε μειωμένη δική μας ικανότητα να πείσουμε και να εξηγήσουμε την ωφέλεια των μέτρων που λαμβάνουμε.

Όμως, εκεί ακριβώς στηρίζεται και η λειτουργία του δημοκρατικού κοινοβουλευτικού μας συστήματος. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μπορούν να εκμεταλλεύονται αυτήν την αδυναμία και να ασκούν μία μορφή πολιτικής, έστω και αν αυτή τείνει ακόμη και προς το λαϊκισμό. Η κυβέρνηση, όμως, που εκλέγεται κάθε τέσσερα χρόνια, εξουσιοδοτείται από το λαό με την ψήφο του να λάβει αποφάσεις, όσο αντιδημοφιλείς και αν είναι, για το παρόν και το μέλλον του. Την εξουσιοδοτεί να λάβει αποφάσεις για εθνικά ζητήματα που θα καθορίσουν ίσως το μέλλον της χώρας για πάντα.

Σ' αυτήν την περίπτωση συγκαταλέγεται, κύριε Πρόεδρε, η απόφαση για ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ. το 1981 από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, αλλά και η ένταξή μας στην

Ο.Ν.Ε. από τον Κωνσταντίνο Σημίτη. Το 1981, η τότε αξιωματική αντιπολίτευση ήταν διαπρύσιος αρνητής της ένταξής μας και διακήρυττε ότι όταν έλθει στην εξουσία θα κάνει δημοψήφισμα.

Η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε καταφανή επικοινωνιακή αδυναμία να πείσει την κοινή γνώμη ότι η απόφαση Καραμανλή θα ωφελούσε τη χώρα.

Ευτυχώς, η κυβέρνηση Παπανδρέου που προέκυψε από τις εκλογές στις 18 Οκτωβρίου 1981 δεν προχώρησε σε δημοψήφισμα, γιατί τότε, υπό τις συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί στο εκλογικό σώμα, η απάντηση του ελληνικού λαού θα ήταν αρνητική.

Κάτι ανάλογο συνέβη και με την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε. Μόνο που τότε η αξιωματική αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, τηρώντας πιο υπεύθυνη στάση, δεν ζήτησε δημοψήφισμα, σε αντίθεση με ορισμένα κόμματα της Αριστεράς.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά σε μία κρίσιμη απόφαση για το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Αν η Κυβέρνηση για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα προχωρούσε σε δημοψήφισμα, ήταν πιθανότατο, σίγουρο κατ' άλλους, ότι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού, ενεργώντας με το θυμικό και όχι βλέποντας το μέλλον –και είναι φυσικό, αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να ενημερωθούν σε βάθος όλοι οι Έλληνες για τις λεπτομέρειες ή για τους κινδύνους που μπορούν να προκύψουν για το μέλλον της περιοχής μας- ότι αν γινόταν σήμερα δημοψήφισμα για μία ονομασία του τύπου «Ανω Μακεδονία» ή «Νέα Μακεδονία», θα απορριπτόταν.

Επισημαίνω, κύριε Πρόεδρε, ότι οι κυβερνήσεις ψηφίζουν από το λαό για να είναι χρήσιμες στη χώρα και στο λαό που διακυβερνούν και όχι απλώς ευχάριστες. Πολλές φορές ο λαός μπορεί να παρασύρει μία κυβέρνηση σε λανθασμένες αποφάσεις ή στη μη λήψη αποφάσεων. Και σας θυμίζω ότι σήμερα δεν θα συζητούσαμε για το σκοπιανό, αν το 1992 είχαμε αποδεχθεί το Πακέτο Πινέριο ή είχαμε αποδεχθεί τη λύση Παπακωνσταντίνου για ονομασία των Σκοπίων «Nova Makedonija», μία λέξη με αναγραφή και εκφορά στα σλάβικα.

Δυστυχώς, δεν το ληψίσαμε. Δεν το ληψίσαμε φοβούμενοι την πτώση της κυβέρνησης και την αντίδραση του λαού. Εκεί, όμως, βρίσκεται η ουσία. Υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να προχωρούμε αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, αν βέβαια είμαστε σίγουροι ότι οι αποφάσεις που λαμβάνουμε κινούνται προς όφελος του λαού και ότι στο μέλλον τα οφέλη από τις αποφάσεις μας θα είναι περισσότερα από τις όποιες πρόσκαιρες ή μη δυσμενείς συνέπειες.

Σήμερα, το σύνολο των κομμάτων –πλην του ΛΑ.Ο.Σ.- έχει συμφωνήσει σε μία λύση για το όνομα των Σκοπίων, με την οποία ο λαός, όπως όλοι το γνωρίζουμε από τις δημοσκοπήσεις, στη συντριπτική του πλειοψηφία είναι αντίθετος. Κι όμως, οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου, δείχνοντας πρωτόγνωρη υπευθυνότητα, συμφωνούμε σ' αυτό, γιατί βρήκαμε επιτέλους την τόλμη απέναντι στο μέλλον αυτής της χώρας να δούμε λίγο πιο πέρα από τη μύτη μας, να αποφασίσουμε να σχεδιάσουμε το αύριο της Ελλάδας και να είμαστε πρωταγωνιστές στη διαμόρφωση του μέλλοντος της Βαλκανικής. Και αυτό, γιατί όλοι βρήκαμε, έστω και με καθυστέρηση, την τόλμη να αποφασίσουμε ότι ένας έντιμος συμβιβασμός είναι ωφελιμότερος για την Ελλάδα και την ειρήνη στην περιοχή από την εμμονή σε κάτι που μπορεί να μην επιτευχθεί ποτέ.

Την ίδια τόλμη, όμως, πρέπει να δείξουμε και στα εσωτερικά ζητήματα. Αναγνωρίζουμε όλοι ότι το ασφαλιστικό είναι ένα μείζον ζήτημα που πρέπει πάση θυσία να λυθεί. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μετά από μεγάλη προσπάθεια να κάνει διάλογο με κόμματα και φορείς, κατέθεσε ένα σχέδιο νόμου που από χτες, προχθές, αποτελεί επίσημα και νόμο του κράτους.

Η Αντιπολίτευση, δυστυχώς, δεν κατέθεσε προτάσεις. Οι περίφημες δώδεκα προτάσεις του κ. Παπανδρέου κινούνται στα όρια της ουτοπίας, αφού το μόνο που προβλέπουν είναι αυξήσεις στις συντάξεις.

Ποιον κοροϊδεύουμε αλήθεια; Τους εαυτούς μας ή το λαό; Και για πόσο θα μπορούμε να ζούμε μέσα στο ψέμα;

Η πραγματικότητα είναι αμελίκτη. Δεν ταιριάζει σε υπεύθυνους πολιτικούς άνδρες να βάζουμε τα προβλήματα κάτω από

το χαλί. Στους υπεύθυνους πολιτικούς ταιριάζει να λαμβάνουν αποφάσεις, έστω και αν είναι σκληρές.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε την τόλμη να βλέπουμε το μέλλον χωρίς παρωπίδες. Έχουμε την τόλμη να κοιτάζουμε μπροστά και να διδασκόμαστε από τα λάθη του χθες. Δεν κάνουμε, όμως, το χθες σημαία της πολιτικής μας συμπεριφοράς. Σημαία μας είναι το μέλλον της χώρας και του ελληνικού λαού, ο οποίος θα μας κρίνει με ωριμότητα στις επόμενες εθνικές εκλογές και όχι μέσα από το πυροτέχνημα του δημοψηφίσματος, που όλοι αντιλαμβάνονται ότι στόχο έχει την πρωτοκαθεδρία στο ρόλο της Αντιπολίτευσης και όχι το πραγματικό συμφέρον του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογιάννη, ο οποίος μάλιστα δεν εξήντησε και το χρόνο που είχε στη διάθεσή του.

Το λόγο έχει ζητήσει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ., ο κ. Ροντούλης Αστέριος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Απρίλιος είναι ένας μήνας αρνητικός για το συλλογικό υποσυνείδητο των Ελλήνων. Αρκεί να θυμίσω ότι μήνα Απρίλιο η Ελλάδα δέχθηκε τη γερμανική εισβολή το 1941 και μήνα Απρίλιο του 1946 άρχισε ο Εμφύλιος Πόλεμος.

Αυτή η κατάσταση, αυτή η παράδοση, κύριε Υπουργέ, μπορεί να ανατραπεί. Να συνδέσουμε το μήνα Απρίλιο...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Είχαμε και τη Χούντα τον Απρίλιο του 1967.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, ευχαριστώ πολύ που υπερθεματίζετε το επιχείρημά μου. Δεν υπάρχει θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κύριος Υπουργός είπε ότι και η Χούντα είχε έρθει τον Απρίλιο. Αυτό δεν είπε ή κάνω λάθος;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Υπερθεματίζει το επιχείρημά μου περί του μηνός Απριλίου. Αυτό είπα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτό το λέω για τα Πρακτικά, γιατί ίσως δεν ακούστηκε πολύ καλά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άκουσα πολύ καλά.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτή η κατάσταση, αυτή η αρνητική παράδοση, κύριε Υπουργέ, μπορεί να ανατραπεί. Και μπορεί να ανατραπεί αν η Κυβέρνηση και βεβαίως οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αποφασίσουν να υπερψηφίσουν αυτήν την πρόταση δημοψηφίσματος, διότι αυτό θα προσθέσει στην ποιότητα του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Πρόκειται για μία πρόταση –και αυτό θα πρέπει να ειπωθεί– που δεν φέρει τη σφραγίδα κανενός εκ των κομμάτων που τη συνυπέγραψαν, ούτε του Συνασπισμού, διότι ακούω αυτάρεσκα τη φράση «με πρόταση του Συνασπισμού». Αυτή η καραμέλα πρέπει να σταματήσει, διότι με την ίδια λογική υπάρχει και πρόταση του ΛΑ.Ο.Σ. που διетуπώθη χρόνια πριν.

Σε κάθε περίπτωση, για να ακολουθήσουμε τα κοινοβουλευτικά ήθη και για να μην κατηλεύονται κάποιοι την προσφυγή στη λαϊκή ετυμολογία προκειμένου να αντλήσουν εκλογικά και πολιτικά οφέλη, πρέπει να ειπωθεί ότι αυτός που ευθύνεται γι' αυτήν την πρόταση είναι ο ελληνικός λαός και μόνο που με την αντίδρασή του ώθησε και τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως σ' αυτήν την κατάθεση της προτάσεως νόμου.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν δύο σχολές σκέψης, για να το πω έτσι. Από τη μια πλευρά υπάρχουν τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως που είναι υπέρ της προτάσεως για δημοψήφισμα και υπάρχει και η άποψη της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι σεβαστές και οι δύο. Εγώ σταχυολόγησα τις βασικές σας θέσεις, για να καταλάβει ο κόσμος τουλάχιστον τη μία λογική.

Το πρώτο επιχείρημα που επικαλείται η Νέα Δημοκρατία προκειμένου να μην προχωρήσει στο δημοψήφισμα, είναι το εξής: Έχουμε ένα καλό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που το επικροτεί η πλειονότητα του ελληνικού λαού.

Ωραία. Σταπαντούμε λοιπόν το εξής: Εφόσον είστε τόσο σίγουροι, τόσο βέβαιοι ότι πατάτε σε στέρεο έδαφος και ότι έχετε τη λαϊκή επιδοκιμασία, πεδίων δόξης λαμπρόν ανοίγεται

μπροστά σας. Να προσφύγουμε στη λαϊκή ετυμολογία, να δούμε αν έχουμε να κάνουμε μ' ένα καλό νομοσχέδιο, όπως εσείς ισχυρίζεστε ή με ένα εκτρωματικό νομοσχέδιο, όπως εμείς λέμε –πιθανόν λανθασμένα– όμως ας προσφύγουμε επιτέλους στον ελληνικό λαό.

Το δεύτερο επιχείρημα το οποίο χρησιμοποιήσατε και εσείς προσωπικά, κύριε Υπουργέ –γιατί και λόγω της επιστημοσύνης σας, αλλά και της πολιτικής σας εμπειρίας, σας ακούω πάρα πολύ προσεκτικά– είναι το εξής: Θέσατε το ρητορικό ερώτημα «φανταστείτε τι θα γινόταν, αν προχωρούσαμε σε δημοψήφισμα για την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Κοιτάξτε να δείτε. Αυτό το επιχείρημα που επικαλείσθε, στη βάση του συνεπάγεται κάτι άλλο. Συνεπάγεται ότι θεωρείτε ανώριμο τον ελληνικό λαό να αποφασίζει για την τύχη του και για τη μοίρα του.

Σας ερωτώ λοιπόν: Όταν σας ψηφίζει ο ελληνικός λαός και σας κάνει Κυβέρνηση –είστε η δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση– τότε είναι ώριμος ο ελληνικός λαός; Αντλείτε νομιμοποιητική βάση από τον ελληνικό λαό; Και όταν ο ελληνικός λαός θα πρέπει να κληθεί να αποφασίσει για μείζονα εθνικά και κοινωνικά ζητήματα, τότε δεν είναι ανώριμος; Ξέρετε πώς λέγεται αυτό, κύριε Υπουργέ; Είναι η υψίστη μορφή λαϊκισμού, που είναι ο πατερναλισμός. Ο ελληνικός λαός δεν θέλει καθοδηγήτες. Ο ελληνικός λαός μπορεί να εκφραστεί. Δεν θέλει πάτρωνες! Δεν θέλει ινστρούκτορες! Αυτά είναι είδη άλλων καθεστώτων.

Τρίτο επιχείρημα το οποίο επίσης χρησιμοποιείτε: Σε ένα δημοψήφισμα θα πρέπει να τεθεί με σαφήνεια ένα ερώτημα. Σε ένα τέτοιο πολύπλοκο ζήτημα, όπως είναι το ασφαλιστικό, μπορεί να εκφέρει άποψη ο ελληνικός λαός;

Κοιτάξτε να δείτε. Πρώτον, υποβαθμίζετε την κρίση του ελληνικού λαού. Δεύτερον, θα πρέπει –και το γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα– να πούμε –θα πρέπει να λέμε και τα αυτονόητα εδώ– ότι ο ελληνικός λαός θα κληθεί να πάει στην κάλπη του δημοψηφίσματος μετά από μία προπαρασκευαστική περίοδο, μετά από ένα στάδιο προπαρασκευής. Θα πουν τα κόμματα τις απόψεις τους, θα πει η Κυβέρνηση τη δική της άποψη, θα υπάρξουν αντιπαραθέσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, θα υπάρξουν άρθρα –δόξα τω Θεώ υπάρχουν πολυγραφάτοροι συνάδελφοι– και άρα λοιπόν ο ελληνικός λαός θα ενημερωθεί, θα σταθμίσει τα πράγματα και θα μπορέσει να αποφασίσει.

Για να μη σας επισημάνω και το γεγονός ότι για ακόμα πιο πολύπλοκα ζητήματα, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Συνθήκη, εκλήθησαν άλλοι λαοί –που θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν έχουν τη δημοκρατική ωριμότητα του ελληνικού λαού– να αποφανθούν. Γιατί, για παράδειγμα, ο Γάλλος μπορεί να αποφανθεί για τη μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Ευρώπης και ο Έλληνας δεν μπορεί να αποφανθεί για το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό του σύστημα; Μη μειώνετε τόσο πολύ την κρίση και την άποψη του ελληνικού λαού.

Και βεβαίως, ακούω πλειστάκις και προσφάτως την εξής άποψη. Απαγορεύεται, λέει, από το Σύνταγμα όταν έχουμε δημοσιονομικό νομοσχέδιο να το στέλνουμε σε δημοψήφισμα. Το ασφαλιστικό είναι στη βάση του ένα δημοσιονομικό νομοσχέδιο. Ωραία! Και εγώ σας ερωτώ τώρα πάλι με τη σειρά μου: Και ποιο δεν είναι δημοσιονομικό; Διότι αν δεν είχε δημοσιονομική χροιά, ξέρετε τι θα γινόταν; Θα βρίσκατε να πείτε κάτι άλλο μετά. Α λέγατε ότι είναι ένα ανούσιο νομοσχέδιο και άρα, γιατί να το πάμε σε δημοψήφισμα;

Αποφασίστε τελικά τι θέλετε! Θα σεβαστείτε τη λαϊκή κυριαρχία και θα αφήσετε τον κόσμο να εκφραστεί; Διότι είναι στα χέρια του Πρωθυπουργού, της Κυβέρνησης, των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας –δυστυχώς– κατά το Σύνταγμα.

Σε κάθε περίπτωση όμως, κυρία Υπουργέ, επειδή εγκαλείτε τους πάντες και τα πάντα για ασυνέπεια, για λαϊκισμό κ.λπ., εγώ έφερα μαζί μου κάποια στοιχεία τα οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά. Η στάση της Νέας Δημοκρατίας είναι μνημόνιο ασυνέπειας έναντι του δημοψηφίσματος, γεγονός που θα αποδείξω τώρα αμέσως.

Γραφείο Τύπου Νέας Δημοκρατίας στις 7-4-2006: Σημεία ομιλίας του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας

Κωνσταντίνου Καραμανλή: «Καθιερώνεται ο θεσμός των τοπικών δημοψηφισμάτων».

Και σας ερωτώ, κυρία Υπουργέ: Γιατί στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων εισαγάγατε το θεσμό των τοπικών δημοψηφισμάτων –το οποίο επικροτήσαμε και σας δώσαμε εύσημα- και δεν το δέχεσθε αυτό για την κεντρική πολιτική σκηνή; Αυτό είναι μία ασυνέπεια λογικής πλέον!

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το ίδιο είναι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί δεν είναι το ίδιο; Δεν υπέγραψε για το δημοψήφισμα; Το ίδιο ακριβώς είναι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα απαντήσετε μετά, κύριε Ρεγκούζα!

Για να μην αναφέρω ότι ο πρώτος διδάξας σε μία πρακτική δημοψηφίσματος –ή για να το πω καλύτερα, σε μία πρακτική οιοσεί δημοψηφίσματος- ήταν ο χαρισματικός, όπως εσείς λέτε, Πρωθυπουργός ο οποίος συνυπέγραψε μετά συζύγου, τυμπανοκρουσίων και τηλεοράσεων για το ζήτημα των ταυτοτήτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Τότε χειροκροτούσατε γιατί θέλατε να γίνετε κυβέρνηση.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το ίδιο είναι;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τώρα που πρέπει εμπράκτως να δείξετε τη δημοκρατική σας ευαισθησία, τώρα υποχωρείτε. Αυτό είναι το ένα το οποίο και καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχουν κι άλλα, κύριε Ρεγκούζα. Μισό λεπτό, μη βιάζεστε. Θα τα δούμε τώρα όλα εδώ. Εσείς τα λέτε!

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», στις 22-1-2006, Σωτήρης Χατζηγάκης, ο Υπουργός σας! Αναφέρει, λοιπόν, ο κ. Χατζηγάκης τα εξής: «Πιστεύουμε πως υπάρχει επιτακτική ανάγκη για μία μεγαλύτερη συμμετοχή του λαϊκού στοιχείου στα κοινά με την ευρεία θέσπιση του θεσμού των «δημοψηφισμάτων» σε ζητήματα μεζονος, αλλά και ελάσσονος σημασίας».

Υπουργός σας είναι! Αν απορρίψετε το δημοψήφισμα, αυτό δεν είναι μομφή και κατά του Υπουργού σας, του κ. Χατζηγάκη; Γιατί τα λέτε αυτά; Κοροϊδεύετε συνεχώς τον κόσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Το καταθέτω και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προτείνει ο κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης, ο επικεφαλής Ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, στις Βρυξέλλες στις 4 Μαΐου 2006, με μεγάλα γράμματα κιόλας για να τα βλέπουμε καλά: «...Καθιέρωση λαϊκών δημοψηφισμάτων...».

Μομφή και σ' αυτόν –δώστε τον- αλλά τολμά και τα λέει. Και καλώ τον υιό Βαρβιτσιώτη να ακολουθήσει τις πατρικές συμβουλές και να δώσει την ψήφο του για το δημοψήφισμα.

Και προχωρά ακόμα παραπέρα και μπράβο: «...Ορισμένος αριθμός πολιτών να μπορεί να υποβάλλει πρόταση νόμου στη Βουλή ή να ζητάει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την αναπομπή νόμου στη Βουλή που έχει ήδη ψηφιστεί».

Το καταθέτω και αυτό, κύριε Ρεγκούζα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν θα απαντήσετε σε μένα, αλλά στους δικούς σας! Όχι σε μένα, αλλά στους δικούς σας!

Σε κάθε περίπτωση όμως, πρέπει να πούμε το αυτονόητο. Εάν η Νέα Δημοκρατία αρνηθεί το δημοψήφισμα –που θα το αρνηθεί- θα κληθεί να καταβάλει ένα μεγάλο πολιτικό κόστος, διότι κατ' ουσίαν αυτό θα είναι μία έμμεση αποδοκιμασία της υψίστης αρχής της λαϊκής κυριαρχίας, γύρω από την οποία δομείται το Σύνταγμα μας και το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Θα σας αποδοκιμάσει και εκλογικά ο κόσμος! Αυτή που γίνεται

εδώ τώρα δεν είναι μία τυπική διαδικασία, αλλά μία ουσιαστικό-τατη πολιτική διαδικασία, για να φανεί ο λαϊκισμός, η ασυνέπεια και πρωτίστως να φανεί ποιοι είναι εκείνοι που δεν φοβούνται να δουν κατάματα τον Έλληνα πολίτη.

Όμως, θέτω και ένα άλλο ερώτημα: Θέλετε να κρατήσετε φιωμένο τον ελληνικό λαό;

Θα σας πω παραδείγματα άλλων λαών που δεν έχουν την ελληνική παράδοση κι όμως έχουν προχωρήσει σε δημοψηφίσματα: Δημοψήφισμα στην Ουγγαρία. Επίσης, δημοψήφισμα στην Ιρλανδία για τη μεταρρυθμιστική συνθήκη, τον Ιούνιο. Οι Ιρλανδοί, δηλαδή, τα καταφέρνουν καλύτερα από τους Έλληνες και είναι πιο έξυπνοι! Συνταγματικό δημοψήφισμα στη Βολιβία.

Προς Θεού, αγαπητοί συνάδελφοι! Μέχρι και στη Νότιο Αμερική έχει φτάσει η πρακτική που ξεκίνησε από την αρχαία Ελλάδα! Και αναφέρομαι στην πρακτική της άμεσης δημοκρατίας που καταξίωσε, αν θέλετε, τον πολιτικό μας βίο διαχρονικά και που μέχρι σήμερα έχει αφήσει το στίγμα της στην ιστορία. Εμείς οι γεννητορες αυτής της άποψης και πρακτικής, καλούμαστε να φιωθούμε. Ε, δεν θα φιωθούμε! Θα έρθει η ώρα που ο ελληνικός λαός υπό την πίεση των πραγμάτων και των κοινωνικών αναγκαιοτήτων, θα μιλήσει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Επίσης, να καταλάβουμε και κάτι ακόμα. Υπάρχουν κόμματα –των οποίων, δυστυχώς, δεν βλέπω να υπάρχουν εκπρόσωποι και στην Αίθουσα για να μπορέσουν να απαντήσουν το λέω αυτό το πράγμα- που συγκυριακά και μόνο παίζουν με το δημοψήφισμα ή με το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας. Όμως, υπάρχουν κόμματα, όπως ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, που δεν ακολουθεί μία συγκυριακή πολιτική.

Τα λέω αυτά για να καταγραφούν στα Πρακτικά, μην έρθουν πάλι κάποιοι να λένε ότι είναι δική μας ιδέα.

Πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι πρώτον, τα δημοψηφίσματα να είναι δεσμευτικά. Διαφορετικά δεν έχουν νόημα. Δεύτερον, δημοψήφισμα μπορεί να προκαλείται όταν το 3% του εκλογικού σώματος το προτείνει. Και ξέρετε γιατί λέμε 3%; Γιατί 3% είναι το όριο για να μπει ένα κόμμα στη Βουλή. Διότι κάποιοι ρώτησαν «γιατί 3% και όχι 5%»; Γι' αυτό το λόγο, αγαπητοί συνάδελφοι. Και βεβαίως σε κάθε τοποθέτησή του ο Πρόεδρος μας δηλώνει, αν θέλετε, μια παθογένεια του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Έχουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα. Ό,τι θέλει ο Πρωθυπουργός γίνεται. Εσείς το ανέχεστε αυτό ως ελεύθεροι πολίτες; Δεν λέω ως πολιτικοί, αλλά ως ελεύθεροι πολίτες. Γιατί να υπάρχει ο τύραννος, ο «βασιλεύς» ο Πρωθυπουργός και να κάνει ό,τι θέλει;

Λέει, λοιπόν, ο Πρόεδρος μας: Θεσμικό αντίβαρο απέναντι στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως πρέπει να μπει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και να μην απαξιώνουμε το θεσμό του Προέδρου με μια συγκυριακή πολιτική σαν το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., που πηγαίνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και έχει κάθε δικαίωμα να πάει, αλλά δεν έχει δικαίωμα να υποδείξει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Σε κάθε περίπτωση ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει θεσμικές προτάσεις. Η δε πρακτική μας είναι πρακτική φιλολαϊκή, όχι λαϊκίστικη, συνεπής με το ιδεολογικό μας στίγμα και πάνω απ' όλα δεν φοβόμαστε να δούμε στα μάτια τον ελληνικό λαό. Ό,τι δεν συμβαίνει και θα δείτε βέτο ή οτιδήποτε άλλο, οφείλεται σε ένα πράγμα: Στην παρουσία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στη Βουλή. Αλίμονο αν δεν ήμασταν παρόντες στη Βουλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τουλάχιστον τον προβληματισμό μου για το γεγονός ότι ο προλαλήσας συνάδελφος δεν επεδείξε την ίδια μαχητικό-

τητα σε σχέση με το ασφαλιστικό και σε σχέση με όσα είπε για το δημοψήφισμα, όταν ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος του θύμιζε ότι ανάμεσα στα άλλα δυσμενή που έλαβαν χώρα σ' αυτόν τον τόπο κατά το μήνα Απρίλιο ήταν και η δικτατορία, η επώδυνη επτάχρονη δικτατορία. Και είπε μιν, επαυξάνεται, αλλά απέφυγε να ονομάσει πολύ συγκεκριμένα και να καταδικάσει ή να συμπεριλάβει...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, τι λέτε τώρα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Αν το συμπεριλαμβάνετε, εγώ χαίρομαι, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ντρέπεστε να λέτε τέτοια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να ανακαλέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ! Καθίστε κάτω, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τι επικαλείται τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ! Δεν έχετε το λόγο. Καθίστε κάτω. Είναι δυνατόν να συμπεριφέρεστε μ' αυτόν τον τρόπο;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να ανακαλέσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, αναφέρω ότι ακριβώς αυτό είπατε «επαυξάνω σε σχέση με τον Απρίλιο», αλλά αποφεύγετε να πείτε για την 21η Απριλίου. Αυτό λέω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Εμείς δεν είχαμε στελέχη μας στη Συμβουλευτική του Παπαδόπουλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη συνεχίζετε τις διακοπές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Εάν, κύριοι συνάδελφοι, ξαναλέω, εσείς καταδικάζετε τη δικτατορία, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα και ζητώ συγγνώμη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την καταδικάζουμε τη χούντα 100%. Δεν θα μας κάνετε υποδείξεις δημοκρατικότητας. Είμαστε ισότιμοι Βουλευτές και δεν θα μας κάνετε υποδείξεις δημοκρατικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Γεωργιάδη, αν συνεχίσετε να είστε έτσι, θα αναγκαστώ να είμαι πιο αυστηρός.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Σας παρακαλώ πολύ και οι τρεις μαζί! Διακοψίες και μ' αυτόν τον τρόπο μάλιστα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Εμείς δεν είχαμε στελέχη μας στη Συμβουλευτική του Παπαδόπουλου. Τι συμπεριφορά είναι αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δηλώσατε ότι καταδικάζετε και τελείωσε η ιστορία. Δεν χρειάζεται να διακόπτετε συνέχεια. Είχε διαφύγει του κ. Ροντούλη να αναφέρει στα αρνητικά των Απριλίων και την 21η Απριλίου. Μετά την παρέμβαση του κυρίου Υπουργού το θυμήθηκε και συμπλήρωσε. Αλλά δεν φταίει ο Απρίλιος για όσα συμβαίνουν τον Απρίλιο. Άλλοι φταίνε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Πρέπει να θυμίσουμε ότι η συζήτηση για το ασφαλιστικό που ξεκίνησε πριν από ένα μήνα, εξελίχτηκε σε μια συζήτηση για μια πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης και σήμερα εκείνο που συζητάμε στην ουσία είναι το τεράστιο θέμα δημοκρατία. Δημοκρατία, που όπως είπε και ο προλαλήσας συνάδελφος, γεννήθηκε σ' αυτόν εδών τον τόπο, λίγα χιλιόμετρα πιο κάτω. Μια δημοκρατία στην Εκκλησία του Δήμου που έδιδε το δικαίωμα στον απλό Αθηναίο σε ένα μόνο Αθηναίο, να κάνει πρόταση, αυτή η πρόταση να συζητηθεί και να ληφθεί απόφαση από την Εκκλησία του Δήμου. Γι' αυτό άλλωστε και αυτή η δημοκρατία έχει παραμείνει αλώβητη ως έννοια, έχει παραμείνει στις μνήμες όλου του κόσμου και γι' αυτό υπερηφανευόμαστε και ορθώς, ότι εδών γεννήθηκε η δημοκρατία.

Μεσολάβησαν γεγονότα κατά την εξέλιξη των πολιτικών συστημάτων με αποκορύφωμα τον κοινοβουλευτισμό. Αλλά αυτή η άμεση δημοκρατία που λειτουργούσε κατά την περίοδο της αρχαίας Ελλάδας στην Εκκλησία του Δήμου, δεν λειτούρ-

γησε για πάρα πολλά χρόνια παρά μόνο το 1778 στη Μασαχουσέτη των Ηνωμένων Πολιτειών, όταν για πρώτη φορά έγινε δημοψήφισμα προκειμένου να υιοθετηθεί το αμερικάνικο Σύνταγμα, δύο χρόνια μετά την ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών και λίγο μετά τη Γαλλική Επανάσταση το 1793 και το 1795, όταν ξανά στη Γαλλία έγιναν δημοψηφίσματα για να υιοθετηθεί το γαλλικό Σύνταγμα. Για πρώτη φορά η υιοθέτηση του δημοψηφίσματος έλαβε συνταγματική χροιά το 1848 στην Ελβετία, η οποία και θεωρείται η μητέρα των δημοψηφισμάτων.

Εμείς παρά το γεγονός ότι υπερηφανευόμαστε και ορθώς, όπως είπα ότι εδών γεννήθηκε η δημοκρατία, πέρασαν πολλά χρόνια και δεν μπορεί να είμαστε υπερήφανοι ότι κατά τον ίδιο τρόπο που γεννήθηκε, θωρακίστηκε η δημοκρατία στον τόπο μας και είναι θωρακισμένη σήμερα. Αργήσαμε. Για πρώτη φορά το 1920 έγινε δημοψήφισμα στη χώρα μας.

Θα πρέπει να διορθώσω τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο, ο οποίος χθες ανέφερε ότι η Νέα Δημοκρατία έβαλε για πρώτη φορά θέμα δημοψηφίσματος στα ελληνικά Συντάγματα. Θα πρέπει να του θυμίσω ότι για πρώτη φορά ο μεγάλος εκπρόσωπος της δημοκρατικής παράταξης Αλέξανδρος Παπαναστασίου το 1911 κατά την τότε αναθεώρηση, έβαλε ζήτημα να περάσει το δημοψήφισμα στις συνταγματικές διατάξεις και μάλιστα όχι για πολιτικά μόνο ζητήματα, αλλά και για θέματα κοινωνικά που απασχολούν την κοινωνία και μάλιστα με τη μορφή περίπτωση που έχει σήμερα, δηλαδή, το δημοψήφισμα να έρχεται για να εγκρίνει ή όχι ένα νόμο.

Να θυμίσω, επίσης, ότι το 1974 κατά την τότε αναθεώρηση το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Ένωση Κέντρου, Νέες Δυνάμεις τότε, ξανά έβαλαν ζήτημα για να υπάρξει τροπολογία στο Σύνταγμα. Τροπολογία που να υιοθετεί δημοψηφισματική διάταξη τέτοια που να μπορεί με ένα δημοψήφισμα να εγκρίνεις ή να μην εγκρίνεις ένα νόμο.

Άρα, δεν είναι η παράταξη που εκπροσωπεί η Νέα Δημοκρατία ούτε η συντηρητική παράταξη αυτή που υιοθέτησε τα δημοψηφίσματα ή που έφερε πρώτη τα δημοψηφίσματα. Μάλλον μια άλλη παράταξη είναι αυτή που έκανε όλα αυτά.

Τώρα, γιατί δημοψήφισμα. Είναι πολύ απλό. Στον κοινοβουλευτικό βίο εκ των πραγμάτων οι κυβερνήσεις -σε ολόκληρο τον κόσμο- σπανίως έχουν την απόλυτη πλειοψηφία. Κυβερνούν με μία σχετική πλειοψηφία. Αυτή ακριβώς η σχετική πλειοψηφία είναι που αναγκάζει εκ των πραγμάτων να προσφύγουμε και να αναζητήσουμε τη δημοκρατική νομιμοποίηση κάθε κυβέρνησης που έρχεται και φέρνει ένα μέτρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, υποθέτω ότι ο χρόνος, που βλέπω, δεν ισχύει, γιατί έχω μιλήσει μόλις τεσσεράμισι λεπτά, κατά το δικό μου χρόνο, με τις διακοπές που έγιναν. Γι' αυτό σας παρακαλώ να μου δώσετε τον απαιτούμενο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου. Δεν έχετε μιλήσει, όμως, μόνο τεσσεράμισι λεπτά. Εάν πράγματι είχατε τη δυνατότητα να υπολογίζετε τον ακριβή χρόνο της ομιλίας σας, θα με εντυπωσιάζατε. Σαφώς, όμως, θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου -να είστε σίγουρος, κύριε Νικητιάδη- γιατί υπήρξαν διακοπές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Δεν κατάλαβα πόσα λεπτά έχω ακόμη. Υποθέτω ότι έχω τρία λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να ξέρω, για να επισπεύσω ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα υπάρξει ανοχή, για να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Δεν μπορώ να ολοκληρώσω, γιατί μόλις άρχισα να μπαίνω επί της ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σαφώς δεν είναι δυνατόν να χρειαστούν πέντε ή έξι λεπτά ακόμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Παντού, λοιπόν, αναγνωρίζεται πλέον ο θεσμός του δημοψηφίσματος. Από όλους τους επιστήμονες, από όλους τους καθηγητές, σε όλα τα συγγράμματα, από τις περισσότερες χώρες αναγνωρίζεται ο θεσμός του δημοψηφίσματος.

Τίθεται, λοιπόν, εδών το εξής θέμα: Δημοψήφισμα ή όχι; Και τι λέει η Νέα Δημοκρατία; «Ποιο θα είναι το ερώτημα.» Δευτερεύ-

ον ζήτημα. Το ποιο θα είναι το ερώτημα, είναι πάρα πολύ απλό: Αποδέχομαι ή δεν αποδέχομαι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Έχουν τεθεί ζητήματα παρόμοια, πολύ μεγαλύτερα, πολύ δυσκολότερα. Εγκρίθηκαν ολόκληρα Συντάγματα με πάμπολλα άρθρα από δημοψηφίσματα. Κατά συνέπεια, το ερώτημα αυτό καταρρέει. «Γιατί δεν κάνατε εσείς δημοψήφισμα όταν ήσασταν στην κυβέρνηση.» Μα, πρέπει να θυμίσουμε ότι όταν τέθηκε το περίφημο ζήτημα με Υπουργό τότε τον Γιαννίτση για το ασφαλιστικό, δεν έβαλε κανείς θέμα δημοψηφίσματος. Δεν προτάθηκε από πουθενά. Κανείς δεν πρότεινε να γίνει δημοψήφισμα. Ούτε έγινε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ουδέποτε η Νέα Δημοκρατία πρότεινε δημοψήφισμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Ακριβώς, όπως συμπληρώνει ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος.

Άρα, δεν αρνηθήκαμε εμείς ποτέ -εάν είχε τεθεί θέμα δημοψηφίσματος- να κάνουμε δημοψήφισμα. Και όχι μόνο, αλλά είχαμε την ευαισθησία, εισπράττοντας τη διαμαρτυρία του λαού, να μην καταθέσουμε καν στο Κοινοβούλιο οποιοδήποτε σχέδιο νόμου σε σχέση με τις τότε προτάσεις Σπράου, που αναφέρονται επί Σημίτη Πρωθυπουργού και με τις προτάσεις Γιαννίτση.

Κατά συνέπεια, ούτε αυτό μπορεί να αποτελέσει επιχείρημα για το ότι σήμερα η Νέα Δημοκρατία δεν αποδέχεται το ζήτημα αυτό.

Ο κύριος Υπουργός χθες αναφέρθηκε στο εξάμηνο και είπε ότι είναι νωπή η λαϊκή εντολή. Ναι, αλλά στο Σύνταγμα πουθενά δεν ορίζεται χρόνος για ένα δημοψήφισμα. Δεν λέει το Σύνταγμα μας ότι εντός έξι μηνών μπορεί να γίνει δημοψήφισμα, εντός δώδεκα μηνών μπορεί να γίνει δημοψήφισμα, έτσι ώστε να υπάρχει χρόνος σχετικός, ο οποίος θα δεσμεύει. Τίθεται θέμα δημοψηφίσματος όταν υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα, ένα κοινωνικό ζήτημα, μία κοινωνική αναστάτωση και πρέπει εκεί να κληθεί ο λαός να αποφανθεί. Και αυτό είπαμε εμείς πάρα πολύ απλά. Και όπως λέει και ο Ανδρέας ο Μητρόπουλος, ένας εξαιρετικός Καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου, για να αποφανθεί ο λαός για το αν ένας νόμος είναι καλός, για τον καλό ή κακό νόμο. Περί αυτού πρόκειται.

Άκουσα εδώ για κατάχρηση δικαιωμάτων. Μα, η συνταγματική τάξη, η οποία προβλέπει το αίτημα για δημοψήφισμα, αποτρέπει κατάχρηση δικαιώματος, απόπειρα παραπλάνησης; Όλη η Αντιπολίτευση αποπειρώθηκε να παραπλανήσει το λαό; Θέματα για τα οποία προβλέπεται, όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, για κοινωνικά θέματα; Μα, για όνομα του Θεού. Το ποιο είναι το ζήτημα, το οποίο θα πρέπει να κριθεί με ένα δημοψήφισμα, δεν μπορεί να αναφέρεται ενδεικτικά και μάλιστα σε κοινωνικά και προσωπικά ζητήματα. Μόνο που θα μπορούσε κι αυτό να αποτελέσει αντικείμενο ενός δημοψηφίσματος.

Εμείς, λοιπόν, δεν κάναμε δημοψήφισμα, γιατί δεν το ζήτησε κανένας. Εμείς αποσύραμε τότε την πρόταση.

Πολύ γρήγορα, για να ολοκληρώσω, θα ήθελα να πω το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημοψήφισμα είναι θέμα ιδεολογίας. Ή το αποδέχεσαι, επειδή έχεις εμπιστοσύνη στο λαό και στρέφεις και ζητάς τη γνώμη του ή δεν το αποδέχεσαι και κατά συνέπεια αποστρέφεις το δημοψήφισμα.

Εμείς κάναμε πρόταση και λέμε να περάσει συνταγματική διάταξη και με 5% συλλογή υπογραφών να μπορεί ο λαός να ζητήσει δημοψήφισμα. Η Νέα Δημοκρατία έκανε εκλογικό νόμο που με το 42% μπορεί να εκλέγεται κάποιος δήμαρχος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Νικητιάδη, θα σας παρακαλέσω, όμως, τώρα να ολοκληρώσετε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: ...έκανε εκλογικό νόμο που με το 40% μπορεί να κυβερνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): ...γιατί είχατε και το χρόνο που χρειαζόσασταν λόγω των διακοπών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι θέμα ποιότητας της δημοκρατίας και η συζήτηση για το δημοψήφισμα και η σημερινή συζήτηση. Είναι θέμα ποιότητας της δημοκρατίας ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ζητάει να συμπράξει για το εθνικό θέμα και να ζητάει από τον

κ. Καραμανλή να πάει στα Σκόπια. Αυτή είναι η ποιότητα της δημοκρατίας, ανεξαρτήτως του πώς μπορεί να το βλέπει ο Πρωθυπουργός. Είναι θέμα ποιότητας της δημοκρατίας να μη διώκεται ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ο κ. Μπάγιας, σε μία χώρα ευνομούμενη. Είναι θέμα ποιότητας της δημοκρατίας σε κάθε επίπεδο, από το μικρό νησάκι τη Λέρο, που ένα χρόνο δεν υπήρχε διοικητικό συμβούλιο σε ένα τεράστιο κρατικό θεραπευτήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Νικητιάδη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: ...μέχρι οποιοδήποτε σωματείο κυβερνάτε.

Τέλος, είναι θέμα ποιότητας της δημοκρατίας να αποδεχθεί την πρόταση για το δημοψήφισμα η Νέα Δημοκρατία. Η ίδια θα κρίνει το επίπεδο και την ποιότητα της δημοκρατίας που η ίδια αποδέχεται.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδάμ Ρεγκούζας.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεξάρτητα από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος 2, που αφορά την τυπική νομιμοποίηση αυτής της συζήτησης, όπως αναπτύχθηκαν από προηγούμενους ομιλητές, η κατάθεση αυτής της πρότασης από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αναμφίβολα είναι μία πολιτική πράξη. Μία πολιτική πράξη, όμως, που έχει ως στόχο την επαναστατική γυμναστική στην κοινωνία και βέβαια στα εσωτερικά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι, όμως, μία πρόταση ανεδαφική. Στοχεύει στο να δημιουργήσει μία παρελκυστική τακτική στο έργο της Κυβέρνησης και ταυτόχρονα να συντηρήσει την επαναστατική γυμναστική στα συνδικάτα, στο μέρος, όμως, κάποιων συνδικαλιστών. Διότι, όπως ξέρετε, οι εργαζόμενοι δεν ακολουθούν αυτές τις απεργίες. Και είδαμε τις πρόσφατες απεργίες να μετατρέπονται σε καταλήψεις ζωτικών χώρων από κάποιες μειοψηφίες και να αναγκάζουν τους υπόλοιπους να μην μπορούν να εργαστούν, αλλά παράλληλα να πληρώνονται.

Αυτή η λογική, λοιπόν, ουσιαστικά επέβαλε την κατάθεση αυτής της πρότασης.

Η προσπάθεια αυτή είχε και έναν άλλο στόχο. Το γνωστό διαγκωνισμό μεταξύ των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα μεταξύ του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλησε να μη βρεθεί ουραγός των εξελίξεων. Θα πρέπει, όμως, να καταλάβουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι για να μην γίνουν ουραγοί των πολιτικών εξελίξεων, θα πρέπει να εγκαταλείψουν αυτή την τακτική, γιατί ο ελληνικός λαός είναι πλέον ώριμος, καταλαβαίνει πολύ περισσότερα απ' ό,τι νομίζουν εκείνοι. Και οι πολιτικές πράξεις αποπροσανατολισμού, προπαγάνδης και παραπληροφόρησης των πολιτών δεν αντέχουν στο χρόνο.

Είναι γεγονός, επίσης, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προσπαθούν να συντηρήσουν τις αντιδράσεις που υπήρξαν για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο για το οποίο έγινε τουλάχιστον ελλιπής ενημέρωση στους πολίτες, γιατί υπήρξαν εργαζόμενοι άνθρωποι να απεργούν χωρίς να γνωρίζουν γιατί απεργούσαν. Ταυτόχρονα, υπήρξε και μία παραπληροφόρηση, η οποία ουσιαστικά ανατρέπει τη φιλοσοφία αυτής της μεταρρύθμισης που προχώρησε η Κυβέρνηση.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι μία ακόμη προσπάθεια συσκοτίσης της πολιτικής κενότητας, ειδικά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία σύρεται -γιατί χωρίς τη συμμετοχή της δεν θα υπήρχε η ευκαιρία αυτής της συζήτησης- από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Η προσπάθεια, λοιπόν, είναι πώς θα ξεφύγει απ' αυτήν τη «λούμπα» -να το πω όπως το λένε οι πολίτες- που έπεσε εξαιτίας αυτής ακριβώς της τακτικής.

Ο διαγκωνισμός, όμως, μεταξύ των δύο κομμάτων και οι κοκορομαχίες δεν ενδιαφέρουν τους πολίτες. Και βέβαια δεν ενδιαφέρουν και την Κυβέρνηση, η οποία έχει τη λαϊκή εντολή για να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις, τις οποίες έχει ανάγκη ο τόπος. Διότι όσον αφορά το ασφαλιστικό σύστημα δεν πιστεύω να θεωρεί κανείς ότι διακατέχεται από μαζοχιστική

λογική η Κυβέρνηση και θέλει να βλέπει αντιδράσεις, ενώ θα μπορούσε να το αποφύγει αν δεν υπήρχε πρόβλημα. Είναι μία απόφαση, η οποία ουσιαστικά λήχθηκε πριν τις εκλογές. Ένας από τους τέσσερις βασικούς άξονες της νέας διακυβέρνησης μετά τις τελευταίες εκλογές, ήταν το ασφαλιστικό. Η παρέμβαση στο ασφαλιστικό.

Όμως θα πρέπει να θυμηθούμε εδώ ότι ο παρανομαστής σε όλη αυτή την υπόθεση απ' όλα τα πολιτικά κόμματα, απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις που εκφράζονται στη Βουλή, είναι κοινός. Όλοι συμφωνούν στην αναθεώρηση, δηλαδή στις νέες ρυθμίσεις που έπρεπε να είχαν γίνει στο ασφαλιστικό. Διαφωνούσαμε ως προς την φιλοσοφία, ως προς την τακτική, άλλοι διά της φυγής, άλλοι διά της άρνησης και της καταστροφολογίας και βέβαια, άλλοι με συγκεκριμένες προτάσεις.

Πριν από δύο χρόνια έγινε διάλογος στην κοινωνία για το ασφαλιστικό σύστημα, για τη διαμόρφωση θέσεων απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Σε μια προσπάθεια συναίνεσης, έγινε διάλογος στη Βουλή στις δυο κοινοβουλευτικές επιτροπές, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, με παρουσία των εκπροσώπων των κοινωνικών εταίρων και ταυτόχρονα, έγινε και ένας πρωτοφανής διάλογος για νομοσχέδιο στη Βουλή πέντε ημερών, με διακόσιους σαραντα και πλέον ομιλητές Βουλευτές που δεν ξαναέγινε ποτέ. Και έγινε και κάτι επιπλέον σ' αυτό το νομοσχέδιο. Σε κανένα νομοσχέδιο, τουλάχιστον από την κοινοβουλευτική εμπειρία που έχω εγώ, δεν σπαταλήθηκε τόσος χρόνος για την ψήφιση στο σύνολό του. Η υπόθεση ενός λεπτού που είναι για τα υπόλοιπα νομοσχέδια, έγινε ζήτημα ονομαστικής ψηφοφορίας, όταν μάλιστα πέντε ονομαστικές ψηφοφορίες έδειξαν ότι η κυβερνητική Πλειοψηφία της Κυβέρνησης είναι αρραγέστατη. Τι στόχο, λοιπόν, είχε η ψηφοφορία στο σύνολο, όταν στα άρθρα αποφάνθηκε η Βουλή με ονομαστικές ψηφοφορίες; Εξ αυτού του γεγονότος και μόνο φαίνεται ότι ακριβώς υπήρχε αυτή η παρελκυστική τακτική.

Επίσης, θα ήθελα να απευθυνθώ στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και να τους συστήσω ταπεινά, αν θέλουν να σταματήσουν να είναι η ουρά των πολιτικών εξελίξεων, να σοβαρευτούν. Να σοβαρευτούν γιατί οι πολίτες όπως είπα και πριν έχουν την ωριμότητα και μπορούν να κατανοήσουν τις διαφορές.

Σε ό,τι αφορά το ΣΥ.ΡΙ.Σ.Α. θεωρώ ότι η αλαζονεία και οι ευκαιριακοί ελιγμοί ή ο ηλικιακός ρατσισμός που προβάλλεται σαν προπέτασμα, κυρίως προς τους νέους, σε μια απολιτική λογική, μπορεί να φέρνει κάποια πρόσκαιρα κέρδη στις δημοσκοπήσεις, αλλά αυτό το ποσοστό των δημοσκοπήσεων δεν μετατρέπεται σε πολιτικό αποτέλεσμα.

Η παραπληροφόρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ελάττωμα δημοκρατίας. Και αυτοί που ισχυρίζονται ότι με το δημοψήφισμα συμμετέχει ο λαός στην πολιτική εξουσία, κάνουν ένα πολύ μεγάλο λάθος. Η αίρεση της δημοκρατίας ποια είναι; Είναι η λαοκρατία. Και οι πολίτες λειτουργούν με το συναίσθημά τους. Η πολιτική όμως ασκείται με το νου και πολλές φορές, ακριβώς επειδή οι πολίτες μπορεί να παραπλανηθούν, μπορούν να δώσουν απαντήσεις στα δημοψηφίσματα που ενδεχομένως να βλάψουν ακόμη και την ίδια τη χώρα.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα συνιστούσα στα κόμματα της Αντιπολίτευσης, όσα δεν το έχουν πράξει μέχρι τώρα, να αναζητήσουν και να βρουν το βηματισμό τους για να μπορέσουν να είναι χρήσιμα στην πολιτική ζωή και ταυτόχρονα με τη συνθετική τους βάση να διευκολύνουν τις εργασίες του νομοθετικού Σώματος που είναι η Βουλή, γιατί ακριβώς όλοι λογοδοτούμε στους πολίτες, στο λαό.

Εμείς σε κάθε περίπτωση προχωρούμε με ώριμους βέβαια πολίτες, με αποφασιστικά βήματα, στην προώθηση της πολιτικής των αποκρατικοποιήσεων, χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος, γιατί πιστεύουμε ότι το πολιτικό κόστος είναι πρόσκαιρο και μπορεί να μετατραπεί πολύ γρήγορα σε πολιτικό όφελος και αυτό θα φανεί. Κλείνουμε τις πόρτες στη μαύρη προπαγάνδα και σε όλους εκείνους τους αγκιτάτορες της προπαγάνδας που θεωρούν ότι η καλύτερη υπηρεσία προς τους πολίτες είναι η παραπληροφόρηση και με δημιουργικά βήματα θα προχωρήσουμε μπροστά.

Τώρα, όσον αφορά τις απειλές του κ. Παπανδρέου και τις κορώνες που ακούσαμε χθες εδώ, εγώ μια απάντηση θα μπορούσα να δώσω. Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης, κύριε Παπανδρέου, και αυτό το ξέρει και ο ελληνικός λαός. Η αναξιοπιστία σας με κορώνες και με λαϊκισμούς δεν επανακτάται.

Να πω κάτι ακόμη για το περί πολιτικού δικολάβου που αναφέρθηκε σήμερα για τον κ. Παυλόπουλο. Είμαι ελάχιστος εγώ για να υπερασπιστώ τον κ. Παυλόπουλο, αλλά θα ήθελα να πω ότι δικολάβοι είναι εκείνοι που είναι ημιμαθείς, οι παλιοί αποκαλούμενοι δικηγόροι. Ο κ. Παυλόπουλος και πολιτική εμπειρία έχει και πανεπιστημιακή καριέρα έχει κάνει στον τόπο και επομένως τέτοιες φράσεις νομίζω ότι δεν συμβάλλουν στη δημιουργία κλίματος εδώ στη Βουλή.

Είπαν οι συνάδελφοι του ΛΑ.Ο.Σ. ότι ο λαός θα μας καταδικάσει. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι ο λαός παρά το γεγονός ότι υπάρχει μια αντίδραση που είναι κατευθυνόμενη και από την παραπληροφόρηση που υπάρχει στην κοινωνία, δεν βλέπω να διαφοροποιούνται τα ποσοστά. Περιμένω να δω τα ποσοστά που θα πάρει στις επόμενες εκλογές, αλλά μέχρι τότε θα μας κάνει τη χάρη να περιμένει, γιατί θα περιμένει για πολύ.

Σε ό,τι αφορά το Σύνταγμα, ειπώθηκε ότι η Συντακτική Συνέλευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ψηφίστηκε σε άλλες χώρες. Εγώ θα έλεγα ότι αν δεν είχαν γίνει αυτά τα δημοψηφίσματα, σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, η Ευρωπαϊκή Συνθήκη θα είχε προχωρήσει με πολύ γρηγορότερους ρυθμούς και δεν θα είχαμε τις καθυστερήσεις για την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Θεωρώ λοιπόν, ότι ο λαός δεν είναι εκείνος που πρέπει να ερωτάται πάντα σ' αυτές τις πολιτικές αποφάσεις, γιατί ούτε την παιδεία ούτε και το ρόλο έχει για να αποφασίζει.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα που τέθηκε από τον προηγούμενο ομιλητή που ήταν στο Βήμα, που είπε ότι τα δημοψηφίσματα είναι ζήτημα ιδεολογίας. Αυτό είναι πρωτόγνωρο. Να μας το εξηγήσει πώς είναι αυτό. Δηλαδή το δημοψήφισμα και η λαοκρατία υπερτερούν της δημοκρατίας; Περιμένω από τους επόμενους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μας εξηγήσουν τι σημαίνει ζήτημα ιδεολογίας για το δημοψήφισμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί - δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αίγινας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ολοκληρώνεται η διαδικασία για τη συζήτηση επί της πρωτοβουλίας της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο μέλλον για όλους μας και πρωτίστως για τον ελληνικό λαό, ζήτημα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης κατά την Κυβέρνηση.

Εμείς ξεκαθάρισαμε εξ αρχής ότι θα εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα που μας δίνει το Σύνταγμα, σ' αυτόν εδώ το χώρο, για να καταδείξουμε την κρισιμότητα του θέματος.

Δεύτερον, για να αναδείξουμε τον αρνητικό, καταστροφικό και τυφλό τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση με την Πλειοψηφία της εδώ στη Βουλή, προσπαθεί, αποπειράται να ρυθμίσει ένα κρίσιμο για τον ελληνικό λαό θέμα.

Και τρίτον, να κάνουμε γνωστές τις θέσεις μας, την αντίρρησή μας και τις αντιπροτάσεις μας για ένα θέμα που πράγματι αποτελεί πρόβλημα, που πράγματι απαιτεί και χρειάζεται λύση.

Δεν είναι λοιπόν, ούτε μια επαναστατική γυμναστική ούτε μια προσπάθεια να εξαντλήσουμε τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας. Είναι μια στάση ευθύνης, την οποία οφείλουμε να διατηρούμε κάθε φορά που διακυβεύονται σημαντικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών. Και τα ασφαλιστικά δικαιώ-

ματα τα οποία θίγονται μ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ιδιαίτερα κρίσιμα και σημαντικά.

Η Κυβέρνηση αλλά και οι συνάδελφοι Βουλευτές που παρέλασαν απ' αυτό το Βήμα, δεν εξάντλησαν το χρόνο τους, όπως θα όφειλαν, για να επιχειρηματολογήσουν για την ορθότητα της νομοθετικής τους πρωτοβουλίας.

Ασχολήθηκαν για να αποδομήσουν δήθεν ή να απαξιώσουν τις πρωτοβουλίες που πήρε η Αντιπολίτευση. Ακούσαμε, λοιπόν, αντί για επιχειρήματα στήριξης του σχεδίου νόμου, ότι η Αντιπολίτευση προσπαθεί να αναδείξει στο εσωτερικό της τους πρώτους και τους δεύτερους, ότι διαγκωνίζονται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για να πάρουν την πρωτοκαθεδρία στην άσκηση της αντιπολιτευτικής τους δράσης. Περίπου συμπεριφέρθηκαν συνάδελφοι της Συμπολίτευσης ως πολιτικοί αναλυτές, ως σχολιαστές, ασκήσατε κριτική στην Αντιπολίτευση. Αυτό που δεν κάνατε, όμως, ή το κάνατε ελάχιστα, είναι να μας πείσετε, όχι εμάς μόνο, αλλά κυρίως τον ελληνικό λαό, για τη σοβαρότητα του εγχειρήματος, για την ορθότητα των ρυθμίσεων που κάνατε. Αυτό δεν το κάνατε. Και πρωτίστως ο Υπουργός Εσωτερικών με σοφιστίες και λογικά άλματα –δεν θα χρησιμοποιήσω τον όρο που χρησιμοποίησαν κάποιοι άλλοι– προσπάθησε να μας πείσει ότι η θέση μας δεν είναι συνεπής, ότι τα ελατήριά μας είναι άλλα από αυτά τα οποία εμείς εμφανίζουμε, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν ήταν στην κυβέρνηση δεν υιοθέτησε ανάλογες πρακτικές και πρωτοβουλίες. Θεωρώ ότι υπήρξαν σαφέστατες απαντήσεις. Όπως επίσης θα ήθελα στις παραινήσεις των συναδέλφων της Συμπολίτευσης να είμαστε περισσότερο σοβαροί. Να πω ότι καλό θα ήταν να είσαστε περισσότερο θαρραλοί, περισσότερο τολμηροί και περισσότερο αληθινοί. Δεν νομιμοποιείται η Κυβέρνηση με το εγχείρημα ότι πριν από έξι μήνες με το εκλογικό σύστημα που ισχύει πήρε μια οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία να μας λέει –και αυτό ήταν το κύριο εγχείρημα που χρησιμοποίησαν οι Υπουργοί της Κυβέρνησης– ότι «είναι αναφαίρετο δικαίωμά μας να νομοθετούμε και δεν χρειαζόμαστε μετά από έξι μήνες την επιβεβαίωση ή την επιβράβευση ή την επιδοκίμασία των αποφάσεών μας από δημοψήφισμα». Και η θέση, επειδή ψηφιστήκατε από τον ελληνικό λαό έχετε το δικαίωμα να νομοθετείτε όπως θέλετε, είναι μια θέση ακραία και πιστεύω ότι εμπεριέχει και πολιτική αλαζονεία και πολιτικό αυταρχισμό. Αλλά και πάλι τουλάχιστον αν νομοθετούσατε, όπως είχατε προεκλογικά δεσμευτεί, θα μπορούσαμε να το δεχτούμε. Όταν όμως νομοθετείτε αντίθετα απ' αυτά για τα οποία δεσμευτήκατε απέναντι στον ελληνικό λαό και εν προκειμένω όταν τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού εξαφανίστηκαν μέσα στις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, δεν έχετε το δικαίωμα να λέτε ότι φτάνει η προ έξι μηνών λαϊκή επιδοκίμασία για να μπορείτε να συνεχίσετε να αφαιρείτε, να καταργείτε αυτήν τη στιγμή τα κατοχυρωμένα ασφαλιστικά ή άλλα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διατηρώντας μια απόλυτα υπεύθυνη και συνεπή στάση όλο αυτό το χρονικό διάστημα, πήρε τις πρωτοβουλίες που όφειλε να πάρει και συντάχθηκε και με τις πρωτοβουλίες των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης ως όφειλε, για να στηρίξει, όχι τις δικές του προτάσεις, αλλά κυρίως τον αγώνα που κάνει σήμερα η κοινωνία, για να στηρίξει τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και τους νέους και τους άνεργους που αγωνιούν, που αντιδρούν, που φοβούνται για το μέλλον, ένα μέλλον το οποίο προδιαγράφεται ζοφερό με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνετε. Εμείς κρατήσαμε αυτήν την υπεύθυνη στάση γιατί αφουγκραζόμαστε τι λέει σήμερα η κοινωνία, όχι γιατί θέλουμε να είμαστε αρεστοί, ούτε επειδή στηρίζουμε τα «ρετιρέ» του συνδικαλισμού και των εργαζομένων. Άλλη πρωτότυπη θεωρία! Σας είπα και σε άλλη παρέμβασή μου: Μπορεί κανείς σήμερα να ισχυριστεί ότι ένας συνταξιούχος, όσο μεγάλη και υψηλή σύνταξη να παίρνει, είναι ένας πλούσιος άνθρωπος, ένας άνθρωπος που αντιμετωπίζει με επάρκεια την ακρίβεια, το κόστος ζωής; Ψάχνουμε να βρούμε, δηλαδή, μέσα στους συνταξιούχους αυτούς που είναι ευνοημένοι και να τους φέρουμε σε αντιπαράθεση μ' αυτούς που πένονται, μ' αυτούς που παίρνουν χαμηλές συντάξεις; Σήμερα το πρόβλημα αφορά συνολικά τους εργαζόμενους. Δεν υπάρχουν

υψηλές και χαμηλές αμοιβές. Σήμερα οι αμοιβές από το μισθό και τη σύνταξη είναι ελάχιστες, μπροστά στην ακρίβεια και στη μείωση της αγοραστικής δύναμης του εισοδήματός τους. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για κόντρα ανάμεσα στους μεγαλοσυνταξιούχους και στους χαμηλοσυνταξιούχους, πρόκειται για αντιπαράθεση ανάμεσα σε ρυθμίσεις που αφαιρούν ασφαλιστικά δικαιώματα, μειώνουν συντάξεις, προδιαγράφουν ένα ζοφερό μέλλον και σ' αυτούς που αγωνίζονται για να κατοχυρώσουν και για το μέλλον τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, για να μπορέσουν να απολαύσουν μια ανθρωπινή αξιοπρεπή σύνταξη για το τέλος της ζωής τους. Αυτό στηρίζουμε εμείς. Γι' αυτό είμαστε εδώ μαχητικά, γι' αυτό αναλάβαμε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να μαχόμαστε για την αποτροπή όλων των πρωτοβουλιών που παίρνονται από την Κυβέρνηση και έρχονται σε αντίθεση και σε αντιπαράθεση με τα λαϊκά συμφέροντα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Ρήγα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κόρκα Αθηνά.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για την πρόταση διαεργατικής δημοψηφίσματος, που υπέβαλαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Βέβαια, ο νομοθέτης στο άρθρο 44 του Συντάγματος παράγραφος 2 περιγράφει σαφώς την προϋπόθεση, για να προσφεύγουν σε δημοψήφισμα, όταν ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. Και είναι απόλυτα συγκεκριμένες οι περιπτώσεις που χαρακτηρίζουν ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, όχι βέβαια πως το ασφαλιστικό ζήτημα δεν είναι, αλλά δεν δημιουργεί δομικές ανατροπές. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το δημοψήφισμα αποτελεί μια κορυφαία διαδικασία που έχει σχέση με τη δημοκρατία. Γι' αυτό υπάρχουν και περιορισμοί να περιορίζονται δύο περιπτώσεις-προτάσεις στην ίδια περίοδο της Βουλής και γι' αυτό, για να προχωρήσει μια τέτοια διαδικασία, χρειάζεται να ψηφιστεί από τα 3/5 των μελών της Βουλής. Και να θυμίσω: Διενεργήθηκε δημοψήφισμα το 1974 που αφορούσε το πολίτευμα της χώρας. Σίγουρα το δημοψήφισμα δεν αποτελεί μια συνηθισμένη τακτική. Να θυμίσουμε πως όταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής προωθούσε να μπει η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην τότε Ε.Ο.Κ. -και αυτό έφερε σαν αποτέλεσμα την αναβάθμισή της και σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο- τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητούσε, ως αντιπολίτευση, δημοψήφισμα με το γνωστό σύνθημα. Να θυμηθούμε όλοι και να αναρωτηθούμε ποια θα ήταν αυτά τα αποτελέσματα για τη χώρα μας, αν τότε είχε αποφασιστεί δημοψήφισμα και αυτό ήταν αρνητικό. Κατόπιν τούτου, το αίτημα σύσσωμης της Αντιπολίτευσης για διενέργεια δημοψηφίσματος, αναφορικά με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, θεωρούμε ότι δεν αλλάζει τις δομές του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, όπως ισχύει μέχρι τώρα, δεν αλλάζει δηλαδή τον υποχρεωτικό, το δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του, αλλά φέρνει εκείνες τις συγκεκριμένες, τις αναγκαίες και τις σημαντικές βελτιώσεις, για να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά του για τις επόμενες γενιές, χωρίς φυσικά να θίγει ώριμα και θεμελιωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η σωστή ερμηνεία που δίνουμε στο ψηφισθέν νομοσχέδιο και όχι αυτή που προσπαθεί να μας πείσει η Αντιπολίτευση. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι μέχρι σήμερα δεν είχε γίνει χρήση της συγκεκριμένης διάταξης για διενέργεια δημοψηφίσματος και σ' όλα τα άλλα ασφαλιστικά νομοσχέδια που κατά καιρούς πέρασαν από τη Βουλή των Ελλήνων, γιατί μ' αυτήν τη λογική δεν θα είχαν ψηφιστεί οι προηγούμενοι ασφαλιστικοί νόμοι ή αντίστοιχα και σημαντικά άλλα νομοσχέδια, όπως ο Υπαλληλικός Κώδικας και άλλα, αν να είχαν απαιτηθεί να γίνουν αντίστοιχα δημοψηφίσματα.

Αντίστοιχα να θυμίσω κάτι άλλο: 'Όταν προχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σαν κυβέρνηση, στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, δεν έγινε δημοψήφισμα, γιατί η αλήθεια,

κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλλού. Πιστεύουμε όλοι ότι η πρόταση αυτή που κατατέθηκε από την Αντιπολίτευση δεν είχε σκοπό αυτό που πρεσβεύουν οι συνάδελφοι από το Βήμα, την αγωνία για την προάσπιση των συμφερόντων των συνταξιούχων, την αγωνία για την προάσπιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

Αλλά εμπεριείχε μια άλλη αγωνία. Την αγωνία για μικροπολιτικά οφέλη, που σ' αυτά προσδοκά η Αντιπολίτευση, γιατί χρησιμοποιήσαν το δημοψήφισμα και μετατράπηκε κι αυτό σαν ένα επιπλέον μέσο καθυστέρησης για την εφαρμογή της πολιτικής στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έκανε η Κυβέρνηση, καθώς και για τη δημιουργία εντυπώσεων ευκαιριακού επικοινωνιακού χαρακτήρα για παραπληροφόρηση του ελληνικού λαού, διότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που ψηφίστηκε από την Κυβέρνηση, είναι σημαντικό και, όμως, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούμε κορυφαίους θεσμούς. Και το βασικό, συνηθισμένες και συνεχείς καθυστερήσεις, μια τακτική η οποία ήταν γνωστή και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Ζητά, λοιπόν, συγκεκριμένα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διέξοδο στα προβλήματά του. Όσον αφορά δε και το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αυτές οι δύο παρατάξεις έχουν επιδοθεί σε έναν αγώνα δρόμου ποιος θα πάρει πρώτα τις πρωτοβουλίες, πώς θα είναι περισσότερες οι πρωτοβουλίες, ποιος θα κερδίσει τις εντυπώσεις, ποιος θα προλάβει πρώτος, ποιος θα έχει την ιδέα. Γι' αυτό και οι επαναλαμβανόμενες ψηφοφορίες κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, γι' αυτό και η κατάθεση πρότασης δυσπιστίας. Για να μην κρυβόμαστε, όμως, η μάχη των εντυπώσεων αυτό το πράγμα δείχνει. Τρεις εβδομάδες τώρα γίνονται ψηφοφορίες για το ίδιο ακριβώς αντικείμενο.

Το δυσάρεστο, όμως, και το ανησυχητικό, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν επιτρέπεται σ' αυτόν τον αγώνα που γίνεται να χρησιμοποιούνται οι θεσμοί. Και υπάρχει και ένα επιχείρημα, να αποφασίσει ο λαός. Πιστεύω ότι εδώ, στο Κοινοβούλιο, είμαστε εκπρόσωποι του ελληνικού λαού. Έχουμε και εμείς το δικό μας ρόλο. Παρά ταύτα, η Κυβέρνηση αταλάντευτη και με σεβασμό είναι αποφασισμένη να υπερασπιστεί τους θεσμούς και να μην επιτρέψει τέτοιες μεθοδεύσεις, προχωρώντας δυναμικά στις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα και συγκρουόμενη σκληρά με τα συμφέροντα που εξέθρεψε το παρελθόν.

Με την ψήφιση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου προχωρά και στοχεύει σε τρία σημεία. Θα σταθώ εδώ στην τοποθέτηση προηγούμενου συναδέλφου, που είπε «Το δημοψήφισμα είναι προς ενημέρωση». Μα, είχαμε διακόσιες σαράντα περιπτώσεις ομιλιών. Μπορούσαμε εδώ επί όλες αυτές τις ημέρες και τις νύκτες να μιλάμε για το ασφαλιστικό, όπως και οι συζητήσεις που είχαν γίνει πριν και ο διάλογος με τους φορείς.

Παρά ταύτα, υπενθυμίζουμε ότι στοχεύουμε στην ενοποίηση των ταμείων, στον πλήρη σεβασμό και στην προστασία της οικογένειας και της μητρότητας, γιατί και από εδώ, απ' αυτό το Βήμα, ακούστηκε ότι θίγεται η μητρότητα, ενώ είναι δύο άρθρα του νομοσχεδίου τα οποία ψηφίστηκαν και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και ερχόμαστε τώρα και λέμε ότι όλα αυτά που περιλαμβάνονται στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο μπορούν να απαντηθούν με ένα «ΝΑΙ» ή με ένα «ΟΧΙ»; Ποια θα ήταν η ερώτηση; Θέλετε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση ή δεν τη θέλετε;

Να θυμίσουμε σ' αυτό το δίλημμα ότι και οι δυο παρατάξεις, και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός της Αριστεράς, είχαν συμπεριλάβει στα προεκλογικά προγράμματα την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων. Βέβαια, δεν λέμε εάν τότε έλεγαν για τρία ταμεία ή εάν η Κυβέρνηση έφερε έξι κύρια ταμεία τα οποία ψηφίσαμε αυτές τις μέρες. Τι άλλαξε, λοιπόν, μέσα σ' αυτό το εξάμηνο; Θεωρώ ότι είναι μεθοδευμένες κινήσεις.

Εν κατακλείδι, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν κρύβει τα προβλήματα. Δεν τα μεταθέτει στο μέλλον. Τα αντιμετωπίζει. Δίνει λύσεις. Είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις όπως δεσμεύτηκε και προεκλογικά, παίρνοντας αποφάσεις για όλα τα κρίσιμα ζητήματα. Το αποφάσισε αυτό η κοινωνία. Δεν γυρίζουμε πίσω, όσο και αν γίνονται κάποιες παρεμβάσεις για ανακοπή της πορείας. Προχωρά μπροστά με αίσθημα ευθύνης. Προχωρά στο μέλλον, γιατί το μέλλον είναι συνυφασμένο με τη Νέα Δημοκρατία, με τον Κώστα τον Καραμανλή

για την κοινωνία και για τη νεολαία, για τις αυριανές γενιές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλινος): Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κουτμερίδης Ευστάθιος έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός πως η χώρα μας διέρχεται μια παρατεταμένη πολιτική και κοινωνική κρίση, που διαπερνά όλα τα επίπεδα της κοινωνίας μας, μια κρίση η οποία διαβρώνει το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα της χώρας μας. Ο πολίτης, ο Έλληνας, η Ελληνίδα, ο νέος, η νέα δεν ασχολούνται και δεν ενδιαφέρονται για τα δημόσια πράγματα. Και αυτό, γιατί πιστεύουν πως τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αδιάφορη συνεχίζει να αναλώνεται σ' ένα επικοινωνιακό μαραθώνιο, σ' ένα παιχνίδι εντυπώσεων, αποποιούμενη τις ευθύνες της. Κάνει πως δεν ακούει, κάνει πως δεν βλέπει, κάνει πως δεν καταλαβαίνει. Η Κυβέρνηση εθελουφυλεί, προσπαθώντας να πείσει τον ελληνικό λαό ότι αυτό που ζει καθημερινά, δηλαδή την ακρίβεια, την ανεργία, τη μείωση των εισοδημάτων του, δεν υφίσταται, δεν υπάρχει, δεν είναι πραγματικότητα. Κάπου αλλού συμβαίνουν όλα αυτά.

Στη χώρα μας, για τη Νέα Δημοκρατία όλα πάνε καλά. Μέσα από παραμορφωτικούς καθρέπτες ερμηνεύει τη σύγχρονη πραγματικότητα όπως αυτή θέλει και προτείνει ψευδεπίγραφες μεταρρυθμίσεις, που όμως πλήττουν όλα τα κοινωνικά στρώματα. Αποδεικνύεται κατώτερη των προσδοκιών του ελληνικού λαού και χαράσσει το μέλλον της χώρας μας χωρίς πρόγραμμα και σχέδιο. Πιστή σ' ένα μάταιο επικοινωνιακό παιχνίδι εξαγγελιών και υποσχέσεων, διακηρύσσει τομές και μεταρρυθμίσεις που, όπως λέει, θα αλλάξουν την πορεία της χώρας μας, αλλά αγνοεί όλα αυτά που η ίδια αύξησε, όπως την ανεργία, την αδιαφάνεια, την αναξιοκρατία, την ακρίβεια, την ανασφάλεια. Δυστυχώς, η λέξη «μεταρρύθμιση» πλέον αποτελεί ποινή για τον Έλληνα πολίτη.

Και αναρωτιόμαστε πραγματικά γιατί κατά τη γνώμη σας, κυρία Υπουργέ, είναι μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό μας σύστημα η αύξηση των ορίων ηλικίας, η μείωση των επικουρικών συντάξεων, η αύξηση των εισφορών και η μείωση των παροχών, η ενοποίηση ελλειμματικών και πλεονασματικών ταμείων, η επέκταση της εισφοροδιαφυγής. Μήπως θεωρείτε μεταρρύθμιση την αναξιοκρατία, την αναποτελεσματικότητα, τη διαφθορά στο δημόσιο τομέα, τον πλήρη κομματισμό της Δημόσιας Διοίκησης, το περισσότερο κράτος και το μεγαλύτερο κράτος; Είναι επανίδρυση του κράτους η αύξηση της γραφειοκρατίας, η πολυπλοκότητα των διαδικασιών και η ταλαιπωρία του Έλληνα πολίτη στις δημόσιες υπηρεσίες;

Μήπως είναι μεταρρύθμιση η απαξίωση και η υποβάθμιση της κατ' ευφημισμών δωρεάν δημόσιας παιδείας με την επέκταση της παραπαιδείας, με την όλο και μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση για την ελληνική οικογένεια, με την απαξίωση των ελληνικών πανεπιστημίων; Είναι θωρακισμένη η ελληνική οικονομία μας, που οι ρυθμοί ανάπτυξής της στηρίζονται κυρίως στον υπερδανεισμό των νοικοκυριών από τις τράπεζες;

Είναι μεταρρύθμιση η άγρια αναδιανομή του εισοδήματος, μεταφέροντας εισοδήματα από τους πολλούς που δεν έχουν στους λίγους που έχουν και κατέχουν, η μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, η αύξηση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, η αύξηση του πληθωρισμού και η αύξηση της ακρίβειας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατόρθωσε να μεταρρυθμίσει την έννοια και τη λέξη «μεταρρύθμιση». Μεταρρύθμιση για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι ο πλήρης κομματισμός της δημόσιας διοίκησης. Μεταρρύθμιση για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι η επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του εργατικού κινήματος. Μεταρρύθμιση για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας της χώρας μας. Διαφάνεια για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι το κουκούλωμα και η πλήρης συσκοτίση μεγάλων πολιτικών και οικονομικών σκανδάλων.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, σ' αυτές τις άνευ προηγουμένου απορρυθμιστικές σας πρωτοβουλίες έχετε αντιμετωπίσει τον ελληνικό λαό, ο οποίος συντεταγμένος επαναδιακδικεί τα κεκτημένα δικαιώματά του και δυστυχώς, με απογοήτευση παρακολουθεί πως τα πράγματα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Τα αποτελέσματα όλων αυτών των πρωτοβουλιών σας είναι να βάλετε απέναντί σας όλες τις κοινωνικές και παραγωγικές τάξεις της χώρας μας. Δημιουργήσατε πραγματικά μια κοινωνική εξέγερση.

Κυρία Υπουργέ, η πρωτοβουλία σας για το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας αναδεικνύει πραγματικά το βαθύ ιδεολογικό και πολιτικό χάσμα που υπάρχει ανάμεσα σε μια νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση και μια σοσιαλιστική αντίληψη και φιλοσοφία.

Για σας το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας μας είναι ένα καθαρά και μόνο δημοσιονομικό πρόβλημα. Για μας η δημόσια ασφάλιση είναι ένα κοινωνικό αγαθό, που έχουμε υποχρέωση να παρέχουμε.

Η οικονομική σας πολιτική δημιούργησε στη χώρα μας μια νέα κοινωνία νεόπτωχων, γιατί εσείς είστε εγκλωβισμένοι με τα δημοσιονομικά ελλείμματα, ενώ εμείς αγωνιούμε για τα κοινωνικά ελλείμματα. Εσείς συνομιλείτε και συναλλάσσετε με τους τραπεζίτες, ενώ εμείς αγωνιούμε και συμπαρατασσόμαστε με τους πολίτες.

Στη χώρα μας τα νοικοκυριά ζουν με το μισθό των τριών εβδομάδων. Οι μόνες κερδοφόρες επιχειρήσεις είναι οι τράπεζες, που συνεχώς καταρρίπτουν νέα ιστορικά ρεκόρ κερδών. Η Κυβέρνηση είναι αυστηρή και σκληρή με τους πολλούς που δεν έχουν και είναι χαριστική με το τραπεζικό κεφάλαιο. Δυστυχώς, η σύγκρουσή σας με τη διαφθορά την επέκτεινε στη χώρα μας ακόμη περισσότερο. Η μηδενική ανοχή σας προς τη διαπλοκή την ενθάρρυνε ακόμη περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αρχειοθετεί μεγάλα πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα και ποινικοποιεί την ελεύθερη έκφραση των εργαζομένων. Η Κυβέρνηση αρχειοθετεί μεγάλα πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα και ποινικοποιεί συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Η Κυβέρνηση αρχειοθετεί τη διαφάνεια και επικαιροποιεί τη συσκότιση.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, οι συνεχείς σας αναφορές στο παρελθόν θα πρέπει να είναι διευκρινιστικές: σε ποιο παρελθόν αναφέρεστε και σε ποιο χθες, στο απώτερο ή στο απόμακρο; Γιατί έχετε πλέον κι εσείς παρελθόν και μάλιστα κακό παρελθόν. Είστε μια ισχνή κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και μια μεγάλη κοινωνική μειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από την αυστηρή μου κριτική, θα ήθελα πραγματικά να ευχηθώ στον κύριο Πρωθυπουργό καλή επιτυχία στο Βουκουρέστι κι από μας υπάρχει συμπαράσταση, όπως φάνηκε κι από τις πρωτοβουλίες του Προέδρου μας, του Γιώργου του Παπανδρέου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια νέα εποχή έχει ξεκινήσει από χθες για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Παρά τις ιδιοτελείς αντιδράσεις, τις υπερβολικές συμπεριφορές και τις συνδικαλιστικές ακρότητες, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης είναι νόμος του κράτους, νόμος που θα εφαρμοστεί μέχρι τελευταίας κεραίας.

Δεν χωρούν άλλες καθυστερήσεις, δεν χωρούν άλλες αναβολές, δεν χωρούν άλλες απεγνωσμένες προσπάθειες ορισμένων να βυθίσουν τη χώρα στη στασιμότητα, την αδράνεια, την αποτελμάτωση. Χθες η Κυβέρνηση μετουσίωσε την πρόσφατη λαϊκή εντολή σε μεταρρυθμιστική δύναμη για τη διασφάλιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των γενεών του μέλλοντος.

Όσοι δεν εννοούν να αντιληφθούν την πραγματικότητα αυτή,

δεν εννοούν να αντιληφθούν τα σύγχρονα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και συνεπώς αδυνατούν να δώσουν λύσεις και πειστικές απαντήσεις. Διότι η πολιτική είναι ουσία, δεν είναι εντυπώσεις. Η πολιτική είναι πράξεις, δεν είναι λόγια του αέρα. Ας πάψουν, λοιπόν, ορισμένοι να βαυκαλίζονται με την ιδέα ότι έχουν την κοινωνική πλειοψηφία με το μέρος τους. Η κοινωνία είναι στο πλευρό όσων τολμούν, όσων προχωρούν μπροστά.

Το παρελθόν πράγματι ανήκει σε όλους μας. Όσοι όμως λειτουργούν με μοναδικό γνώμονα το παρελθόν είναι καταδικασμένοι να εγκλωβιστούν σ' αυτό. Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση και οι Έλληνες πολίτες δεν είναι ούτε αιχμάλωτοι του χθες ούτε υπόδουλοι συντεχνιακών συμφερόντων και αντιλήψεων.

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να συζητήσουμε ένα αίτημα, που ελάχιστη σχέση έχει με τον τρόπο λειτουργίας της σύγχρονης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, που απολαμβάνουμε τα τελευταία τριάντα πέντε περίπου χρόνια στη χώρα μας. Αν κάποιος μπερδεύει την αντιπροσωπευτική με την άμεση μορφή δημοκρατίας, τότε θα τους συνιστούσα να παρακολουθήσουν στοιχειώδη μαθήματα πολιτικής επιστήμης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Οι απαντήσεις σε μείζονα προβλήματα, όπως το ασφαλιστικό, δεν μπορεί να δίδονται με τη λογική του άσπρου ή του μαύρου, του «ναι» ή του «όχι». Προϋποθέτουν δημιουργία και σύνθεση, απαιτούν μια ισχυρή Κυβέρνηση και ακόμα έναν πιο ισχυρό Πρωθυπουργό, που δεν θα διστάσει να παίρνει αποφάσεις, να συγκρούεται, με γνώμονα πάντα το μακροπρόθεσμο συμφέρον της χώρας.

Αυτή η Κυβέρνηση και αυτός ο Πρωθυπουργός είναι η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής. Σε αυτούς έδωσε ο ελληνικός λαός την εντολή για παρεμβάσεις ουσίας, τομές και ριζικές με ό,τι πάει την Ελλάδα πίσω.

Τα δημοψηφίσματα αποτυπώνουν τη λαϊκή βούληση. Δεν το αμφισβητεί κανείς αυτό. Την ίδια ώρα όμως, η βεβαιωμένη και παράταιρη πραγματοποίησή τους χωρίς το απαιτούμενο πολιτικό και πολιτειακό πλαίσιο, μπορούν να τα καταστήσουν επικίνδυνα εις βάρος της πλειοψηφίας, εις βάρος του ίδιου του δημοσίου συμφέροντος. Διότι η κρισιμότητα θεμάτων, όπως το ασφαλιστικό ή ακόμη και το σκοπιανό, προϋποθέτει σοβαρούς χειρισμούς και ολοκληρωμένη στρατηγική, η οποία μπορεί να χαραχτεί μόνο από την υπεύθυνη πολιτική ηγεσία του τόπου.

Το παράδειγμα, άλλωστε, του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, που είχε την προνοητικότητα να αναλάβει το πολιτικό βάρος της ένταξής μας στην ΕΟΚ, μας διδάσκει πολλά. Και κυρίως το γεγονός ότι αν γινόταν τότε το δημοψήφισμα, που ζητούσαν τα κόμματα της αντιπολίτευσης και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί Ανδρέα Παπανδρέου, σήμερα η Ελλάδα θα ήταν μια άλλη χώρα.

Όσοι, λοιπόν, υπεραμύνονται του θεσμού του δημοψηφίσματος τη συγκεκριμένη χρονική και πολιτειακή συγκυρία με αφορμή το ασφαλιστικό, είτε αγνοούν τους όρους λειτουργίας ενός πρωθυπουργοκεντρικού συστήματος, όπως το ελληνικό, είτε αρνούνται πεισματικά την πραγματικότητα. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να παρασύρει τον ελληνικό λαό σε διχαστικές λογικές, για να παίξει τα δικά του πολιτικά παιχνίδια εις βάρος μιας ολόκληρης κοινωνίας.

Τόσο η πρόταση μομφής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και το ζήτημα διενέργειας δημοψηφίσματος που κατέθεσε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που συζητούμε σήμερα στην Αίθουσα αυτή, είναι ένδειξη της κοινωνικής τους αποξένωσης και του συντηρητισμού τους. Όταν την Αξιοματική Αντιπολίτευση εντός Βουλής την υποκαθιστά ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τότε ο διαγκωνισμός μεταξύ αυτών των δύο οδηγεί σ' έναν και μόνο δρόμο: την πλειοδοσία της μιζέριας και του λαϊκισμού, εις βάρος όμως του κοινωνικού συνόλου.

Στο δίλημμα «αλλαγές ή συντήρηση» δεν υπάρχει τρίτος δρόμος. Η Νέα Δημοκρατία επέλεξε τις μεταρρυθμίσεις. Η Αντιπολίτευση την αποτελμάτωση και τη στασιμότητα. Στο «δημοψήφισμα» των βουλευτικών εκλογών το μήνυμα του ελληνικού λαού ήταν σαφές, με ξεκάθαρο προς εμάς μήνυμα: να κλείσουμε τα αυτιά μας στις Σειρήνες του πρόσκαιρου πολιτικού κόστους, να λύσουμε το γόρδιο δεσμό χρόνιων προβλημάτων,

τα οποία οι κυβερνήσεις του χθες είτε αποποιούνταν είτε μεγιστοποιούσαν με εσφαλμένους χειρισμούς και διαρκείς υπαναχωρήσεις.

Η Κυβέρνηση και η κοινωνία ούτε εκβιάζονται ούτε αιχμαλωτίζονται με φθηνά μικροκομματικά και συνδικαλιστικά τερτίπια. Τα ψέματα τέλειωσαν προ πολλού. Η κοινοβουλευτική δημοκρατία και η πρόσφατα αναβαπτισμένη λαϊκή εντολή της Νέας Δημοκρατίας επιτάσσουν να συνεχίσουμε.

Κάποιοι έρχονται να επιβεβαιώσουν την πολιτική τους ύπαρξη με κινήσεις ανύπαρκτου πολιτικού περιεχομένου, με προτάσεις δυσπιστίας και αιτήματα δημοψηφίσματος, καταδικασμένοι να σύρονται πίσω από τα προβλήματα και εγκλωβισμένοι στη λογική που θέλει την Ελλάδα ευρωπαϊκό πρότυπο του αναχρονισμού, της οπισθοδρόμησης και του παρελθόντος.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο θα εφαρμοστεί είτε το θέλουν κάποιοι λίγοι προνομιούχοι είτε όχι. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει από τις επόμενες γενεές το δικαίωμα σε ένα δίκαιο, κοινωνικά αποδεκτό και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Δεν χωρούν άλλες καθυστερήσεις και αναβολές. Μόνος εχθρός μας είναι η στασιμότητα, η μιζέρια και οι αναχρονιστικές νοοτροπίες.

Η λυσσαλέα επίθεση της Αντιπολίτευσης προς την Κυβέρνηση είναι ένας ακόμη λόγος που μας πεισμώνει, μας γρανιτώνει να προχωρήσουμε αφήνοντας πίσω όσους δεν μπορούν ή δεν θέλουν να προσαρμοστούν στη νέα κοινωνική πραγματικότητα.

Το σημαντικότερο όμως για εσάς, κύριοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, είναι ότι η κοινωνία σας έχει αφήσει πίσω της. Προσέξτε μήπως η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα πάρει στις προεχείς εκλογές την τρίτη θέση στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαγιάν.

Το λόγο έχει η κ. Φιλίνη.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητάμε δημοψήφισμα γι' αυτόν τον αντισυνταγματικό νόμο που είναι κοινωνικά άδικος και έχει προδηλα αντισυνταγματικές διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το αρνείστε. Το γεγονός ότι το σύνολο της Αντιπολίτευσης συντάσσεται με το αίτημα αυτό για το δημοψήφισμα δεν σας κάνει να απαντήσετε ούτε σοβαρά ούτε συγκεκριμένα γιατί το αρνείστε.

Ακόμη βαρύτερο είναι το γεγονός ότι δεν αισθάνεστε την ανάγκη να απαντήσετε στις εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένων νέων και συνταξιούχων που συνυπογράφουν αυτό το αίτημα. Με τι σθένος το αρνείστε; Αυτήν τη στιγμή εδώ μέσα εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές της Αντιπολίτευσης το ζητούν. Εκατόν πενήντα δύο έχετε –δεν ξέρω τι θα κάνουν τελικά, φαντάζομαι θα ακολουθήσουν τη γραμμή σας, δεν είναι σίγουρο– και το αρνούνται. Με τι σθένος το αρνούνται αυτό; Δεν είναι δε και τόσο μεγάλη η διαφορά εκατόν σαράντα οκτώ με εκατόν πενήντα δύο.

Μία συνάδελφος της Συμπολίτευσης είπε «ούτε φοβόμαστε ούτε αρνούμαστε το δημοψήφισμα». Όμως και το φοβάστε και το αρνείστε. Ισχυρίζεστε ότι ο λαός δεν γνωρίζει γι' αυτό δεν μπορεί να απαντήσει. Τον υποτιμάτε πλήρως μ' αυτό που λέτε. Όμως, δεν το πιστεύετε ούτε κι εσείς ότι δεν γνωρίζει ο λαός.

Να σας πω –μάλλον το ξέρετε και εσείς πολύ καλά– ότι στις γυναίκες εργαζόμενες όλο αυτό το τελευταίο διάστημα έχετε σπείρει ήδη ένα πανικό και κατά εκατοντάδες σπρώνονται τις τελευταίες ημέρες στην πρόωγη συνταξιοδότηση, ακριβώς πριν ψηφιστεί καν αυτός ο ληστρικός νόμος, επειδή φοβούνται τις συνέπειές του. Αντίστοιχα και όλοι οι συγγενείς των ατόμων με ειδικές ανάγκες τρέμουν για τις συνέπειες αυτού του ασφαλιστικού.

Το επιχείρημά σας ότι δεν έχει γίνει δημοψήφισμα εδώ και χρόνια εδώ στην Ελλάδα για ένα άλλο θέμα πλην του πολιτειακού, ενισχύει αντί να αδυνατίζει τα επιχειρήματα υπέρ του δημοψηφίσματος. Δεν έχει γίνει δημοψήφισμα εδώ στην Ελλάδα, επειδή το δημοκρατικό μας σύστημα εδώ είναι ακόμα πολύ πίσω και αδύνατο σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η δημοκρατία μας έχει αδυνατήσει, εννοώ την ουσία της δημο-

κρατίας. Οι πολίτες απομακρύνονται, απογοητεύονται, περιθωριοποιούνται. Και αυτό είναι αρνητικό και το ξέρετε.

Όμως, γι' αυτό το νομοσχέδιο οι πολίτες απήγγησαν, κινητοποιήθηκαν, διαδήλωσαν και συνεχίζουν. Το γεγονός ότι κατά χιλιάδες και με ιδιαίτερη ζέση ο κόσμος υπογράφει, συνεχίζει να υπογράφει και μαζεύει παραπέρα υπογραφές, αποδεικνύει ότι ο κόσμος αυτός διψά για συμμετοχή σ' αυτήν τη μάχη κατά του ασφαλιστικού, διψά για συμμετοχή στη διαδικασία της δημοκρατίας.

Του το αρνείστε. Η τακτική σας όλο αυτό το διάστημα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι χτυπώντας το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να αναστείλετε την αναχώρηση ψηφοφόρων και δικών σας προς τη θετική κατεύθυνση. Αλλά όχι μόνο αυτό. Θέλετε ταυτόχρονα να αποτρέψετε η Αντιπολίτευση να συνταχθεί σ' αυτήν τη μάχη από κοινού κατά του δημοψηφίσματος.

Αρπαχτήκατε από τη διαστρέβλωση του Συντάγματος. Λέτε ότι δημοψηφίσματα ειθίσαι να γίνονται μόνο για το πολιτειακό, όπως είπα και πριν. Αυτό δεν ισχύει, γιατί –ξεκάθαρα– δημοψηφίσματα, όπως λέει και το Σύνταγμά μας στα άρθρα 42 και 44, γίνονται μετά από ψήφιση νομοσχεδίου για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. Το λέει το Σύνταγμα αυτό με ξεκάθαρο τρόπο.

Είπαμε η κατάσταση είναι κρίσιμη. Το νομοσχέδιο έχει ξεσηκώσει τον κόσμο. Στρέφεται κατά των χιλιάδων εργαζομένων νέων και συνταξιούχων, επειδή μιλά εναντίον του κοινωνικού κράτους. Προσπαθείτε να μας τρομάξετε. Λέτε ότι παρεκτρέπομαστε και ότι πάμε να εμπλέξουμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε κομματικές αντιπαραθέσεις.

Η αλήθεια είναι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εσείς προσπαθείτε να εμπλέξετε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στην υπογραφή ενός νόμου, όπως τον ψηφίσατε πριν από δύο ημέρες, με πρόδηλες αντισυνταγματικές διατάξεις.

Ήδη σας καταθέσαμε εδώ στη διάρκεια της συζήτησης τη γνωμοδότηση του Καθηγητή κ. Μανιτάκη σχετικά με την κρίση του ότι είναι αντισυνταγματική η διάταξη του νόμου, ως προς την κατάργηση του αυτοδιοικούμενου των επιστημονικών ενώσεων.

Ξέρετε ότι σήμερα οι διοικήσεις των επιστημονικών ενώσεων έχουν κλείσει συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ακριβώς γι' αυτό το ζήτημα και πρέπει να πω ότι η Βουλή, όταν θέσαμε αυτό το ζήτημα ...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εμπλέκετε πάλι εσείς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Βεβαίως, μα θα αναφερθώ σ' αυτό πιο συγκεκριμένα.

Η Βουλή, όταν καταθέσαμε αυτά τα έγγραφα, απ' ό,τι γράφει ο Κανονισμός, θα έπρεπε να σταματήσει τη διαδικασία και να συζητήσει το ζήτημα, όπως συγκεκριμένα το προβλέπει. Δεν έγινε. Όμως, στη συνέχεια διακόψατε τη διαδικασία του νομοσχεδίου πάνω στη συζήτηση για εξαιρετικά κρίσιμα άρθρα στην τρίτη ενότητα και ενώ ήταν γραμμένοι ακόμα σαράντα συνάδελφοι.

Εβδομήντα πέντε Βουλευτές μπορούσαν με τις υπογραφές τους να αποτρέψουν αυτή τη διακοπή κι αυτήν την εξέλιξη. Δεν έγινε και λάθος. Παραμέληση. Αυτό όμως που κυρίως καταφέρατε είναι να μην ολοκληρωθούν οι τοποθετήσεις των συναδέλφων στη διάρκεια αυτής της συζήτησης του τρίτου κοινοτικού για τη διάταξη ντροπής, σχετικά με το διπλασιασμό των ενσήμων από πενήντα στα εκατό. Δεν μας απαντήσατε, κυρία Υπουργέ, πραγματικά γιατί κάνετε αυτόν το διπλασιασμό.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας απάντησα, δεν με ακούσατε.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Δεύτερον, γιατί βάζετε αυτό το πλαφόν του 20% στις επικουρικές συντάξεις; Το θέμα αυτό είναι τρομερά σοβαρό.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι παρόμοια διάταξη έχει ήδη κριθεί παράνομη και αντισυνταγματική και έχει ακυρωθεί από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο. Ο νόμος Σιούφα του 1992 που έβαζε πλαφόν στο εφάπαξ από τα επικουρικά ταμεία ακυρώθηκε τον

Απρίλιο του 2007 από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο με το σκεπτικό ότι το εφάπαξ είναι ανταποδοτικό, αφού καταβάλλεται από επικουρικά ταμεία, όπου το κεφάλαιο έχει σχηματιστεί από εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών και όχι του κράτους.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τις επικουρικές συντάξεις αυτού εδώ του νομοσχεδίου. Εφόσον κι αυτές σχηματίζονται με τον ίδιο τρόπο, άρα, η θέσπιση του πλαφόν του 20% στα επικουρικά ταμεία είναι μία διάταξη πλήρως αντισυνταγματική. Καταθέτω τις σχετικές αποφάσεις των δικαστηρίων, σχετικά με την αντισυνταγματικότητα, που ακυρώνουν αυτές τις διατάξεις.

Επίσης, θέλω να πω ότι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει πρόδηλα αντισυνταγματικές διατάξεις, μπορεί να αναπεμφθεί, εφόσον κρίνει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως πρόδηλα αντισυνταγματικές αυτές οι διατάξεις.

Έχει ειπωθεί ότι μετά από το Σύνταγμα του 1986, μονάχα για τυπικούς λόγους μπορεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να αναπέμψει νόμους. Δεν είναι αλήθεια αυτό. Ο πιο έγκριτος συνταγματολόγος, ο Αριστόβουλος Μάνεσης, έχει τοποθετηθεί πάνω σ' αυτό το θέμα και λέει ότι είναι δυνατόν να αναπεμφθεί και για το περιεχόμενο του ένα νομοσχέδιο, εάν έχει πρόδηλα αντισυνταγματικές διατάξεις. Καταθέτω κι αυτήν τη γνωμοδότηση του Αριστόβουλου Μάνεση.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Φιλίνη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικά ζητήματα. Δεν μπορείτε να λέτε ότι εύκολα μπορεί να περάσει αυτός ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Φιλίνη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Ο κόσμος αντιδρά. Θα συνεχίσει να αντιδρά και θα καταπέσει αυτός ο νόμος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ήθελα να πω στην κ. Φιλίνη που είπε ότι, όταν υπεβλήθη η πρόταση από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, έπρεπε να διακόψει η Βουλή.

Όμως, πρέπει να γνωρίζετε ότι αυτό για να γίνει πρώτον, θα πρέπει να έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο -αυτό λέει το άρθρο 116- και δεύτερον, θα πρέπει να έχει υποβληθεί εγγράφως η πρόταση, που να υπογράφεται από τα 2/5 των Βουλευτών. Ούτε είχε ψηφιστεί το νομοσχέδιο ούτε υπεβλήθη πρόταση.

Επομένως, πώς θα μπορούσε η Βουλή να διακόψει τις εργασίες και να προχωρήσει στη συζήτηση περί του δημοψηφίσματος, κυρία Φιλίνη; Έτσι έπρεπε να γίνει.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να φάω άλλο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν θα φάτε χρόνο.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Είναι αλήθεια ότι εγώ είχα καταθέσει αυτή τη γνωμοδότηση του κ. Μάνεση και τη δική μου τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα δεν μπορεί βάσει γνωμοδοτήσεων να αποφασίσει η Βουλή.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΜΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έχουμε και εμείς άλλες πέντε γνωμοδοτήσεις.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Δεν ζήτησα εκείνη τη στιγμή τη διακοπή. Είναι αλήθεια αυτό το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχει θέμα. Έτσι, για την αποκατάσταση...

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Είναι και νέα Βουλευτής. Δεν το ήξερα.

Όμως υπάρχει ένα ζήτημα ουσίας, ότι από πολλούς συναδέλφους και από τον Πρόεδρό μας ιδιαίτερως, τέθηκε το θέμα της αντισυνταγματικότητας. Αυτό ήθελα να σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έτσι, είπα αυτά για την αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής τάξης και για την ενημέρωση, για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις οι οποίες θίγουν και το Σώμα και τη λειτουργία γενικότερα της Εθνικής Αντιπροσωπείας αλλά και για τις υποχρεώσεις που έχει το Προεδρείο

να εφαρμόζει τον Κανονισμό.

Το λόγο έχει ο κ. Μανώλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα που συζητάμε σήμερα, δεν είναι ούτε νομικό ούτε συνταγματικό. Δηλαδή, οι προσεγγίσεις ότι είναι νομικό, ότι ο νόμος προβλέπει ή ότι το Σύνταγμα προβλέπει, σε τέτοια ζητήματα, όπως είναι το δημοψήφισμα, νομίζω ότι είναι τερτίπια.

Εγώ έχω την άποψη και πάντα είχα την άποψη ότι ο λαός πρέπει και μπορεί για μεγάλα ζητήματα να τοποθετείται. Δεν είναι θέμα αν κάποιοι ζήτησαν, όπως αποδείχθηκε πριν από κάποια χρόνια, να αποκλειστεί από το Σύνταγμα το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό. Δεν είναι θέμα πότε θα βρούμε την ευκαιρία να βάλουμε ζήτημα δημοψηφίσματος, όταν μας βολεύει. Η θέση είναι πολιτική. Και στην πολιτική ή είσαι υπέρ του δημοψηφίσματος ή δεν είσαι.

Εγώ σπεύδω να δηλώσω και το έχω δηλώσει πάρα πολλές φορές και όταν βάλατε το ζήτημα ότι είμαι υπέρ του δημοψηφίσματος. Δεν θα έλεγα όχι και θα ψήφιζα «ναι» σε ένα δημοψήφισμα.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, το δημοψήφισμα πρέπει να έχει συγκεκριμένο στόχο. Πρέπει να σας πω ότι μέχρι σήμερα -γιατί ξαφνικά τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης ανακάλυψαν τα δημοψηφίσματα, έγιναν υπέρμαχοι- αν ένα δημοψήφισμα έχει γίνει στη χώρα μας -και το ξέρετε- έχει γίνει από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή για την αλλαγή του πολιτεύματος, για το τι πολίτευμα ήθελαν οι πολίτες.

Από τότε, ιδιαίτερα, εσείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που κυβερνήσατε επί δεκαεπτά-δεκαοκτώ χρόνια, δεν αισθανθήκατε ποτέ την ανάγκη να πείτε: «Ρε παιδιά, να ακούσουμε το λαό, να κάνουμε ένα δημοψήφισμα». Τον εκφράζατε εσείς αυθεντικά, από ό,τι φαντάζομαι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εσείς πότε το ζητήσατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κύριε Λοβέρδο, όταν πρέπει να τοποθετείσαι για το δημοψήφισμα, δεν χρειάζεται να στο ζητήσει ο άλλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Χρειάζεται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Α, έτσι είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Δεν το ζήτησε κανείς στον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ετίθετο το θέμα εξ αντικειμένου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Τοποθετείσαι και λες: «Ναι, θέλω την άποψη του ελληνικού λαού».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Στη δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Είναι, όμως, υποκρισία, μέγιστη υποκρισία, μετά από δεκαοκτώ χρόνια διακυβέρνησης του τόπου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξαφνικά να ανακαλύψετε ότι υπάρχει και το δημοψήφισμα και να θέλετε να γίνει δημοψήφισμα. Και σας είπα, χίλιες φορές δημοψήφισμα.

Άκουσα την προηγούμενη ομιλήτρια εδώ να κάνει λόγο για «κοινό μέτωπο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης» και το φοβάστε.

Κοινό μέτωπο πάνω σε τι, αγαπητοί φίλοι; Κοινό μέτωπο στην άρνηση; Τι σας ενώνει;

Αν, λοιπόν, είστε έτοιμοι, μπορείτε να πείτε στον ελληνικό λαό σήμερα το βράδυ: «Εμείς, κύριοι, διαφωνούμε με τη Νέα Δημοκρατία, θέλουμε δημοψήφισμα και καλούμε τον ελληνικό λαό να αποφασίσει». Τι να αποφασίσει; Αν έχετε πρόταση για βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα και έχετε συμφωνήσει στη θέση του νόμου Πετραλιά, τι θέλετε; Ελάτε να μας το πείτε. Εγώ είμαι ανοιχτός. Θα ψηφίσω με τα δύο χέρια. Αν με πείσετε ότι έχετε συμφωνήσει και μπορείτε με τη δική σας πρόταση, την εναλλακτική πρόταση, να σώσετε το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας και να ζητήσουμε από το λαό να πάρει θέση, εγώ είμαι μαζί σας.

Όμως, το να έρχεστε με τέσσερα διαφορετικά χαρτιά, τέσσερα διαφορετικά κόμματα, έχοντας στο μυαλό του ο καθένας κάτι διαφορετικό, να λέτε: «Όχι στο νόμο Πετραλιά», χωρίς να μας λέτε οτιδήποτε άλλο, αυτό είναι μέγιστη υποκρισία.

Θα σας πω κάτι. Θα μπορούσα και εγώ να κάνω μια πρόταση και θα έπαιρνα 100% των Ελλήνων πολιτών. Αν όχι το 100%, το 90%. Θα μπορούσα να πω ότι στα πενήντα όλοι φεύγουμε με

σύνταξη και ότι η κατώτερη σύνταξη είναι 1.500 ευρώ. Ξέρετε πόσο θα έπαιρνα; Θα έπαιρνα 100% στο δημοψήφισμα και οι αγρότες μέσα και οι πάντες.

Να ρωτήσω και κάτι άλλο; Σας έπιασε ο πόνος ξαφνικά, γίνετε φιλεργατικοί, να μη μειωθεί η σύνταξη. Και εγώ θέλω να μη μειωθεί η σύνταξη του πολίτη. Όταν ζητάτε δημοψήφισμα, βάζετε και το νόμο Ρέππα μέσα; Δηλαδή, συμπεριλαμβάνετε και την κατάργηση του νόμου Ρέππα; Διότι ο νόμος Ρέππα, αν δεν το θυμάστε εσείς, να σας το θυμίσω -και εγώ θα εξακολουθώ να το θυμίζω- και θα το θυμούνται οι πολίτες που κάθε πρώτη του χρόνου, θα μειώνεται η σύνταξή τους, μειώνει με δυο τρόπους τη σύνταξη. Ο ένας τρόπος είναι ότι αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού. Από τον τελευταίο μήνα πάει στην τελευταία πενταετία. Ο δεύτερος τρόπος είναι ότι το 80% της αναπλήρωσης της σύνταξης γίνεται 70%. Θα βάλατε, λοιπόν, και το νόμο Ρέππα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Από το 60% γίνεται 70%.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Πέστε μας, θα βάλατε και το Νόμο Ρέππα αύριο το πρωί που ο άλλος θα φεύγει; Διότι σας είδα με ευκολία να κάνετε αντισυγκεντρώσεις. Πρώτη φορά έχει γίνει αυτό. Το να κάνουν τα συνδικάτα απεργίες και συγκεντρώσεις, εγώ το βλέπω. Είναι θεμιτό και είναι λογικό και έχω κάνει πάρα πολλές.

Όμως, το να κάνουν συγκεντρώσεις τα κόμματα, υποκαθιστώντας τα συνδικάτα έξω από τη Βουλή και να έχουν από πεντακόσιους το ένα και από χίλιους πεντακόσιους το άλλο, νομίζω ότι αυτή είναι παρέμβαση στα συνδικάτα και νομίζω ότι δείχνει την αγωνία σας να κάνετε αντιπολίτευση, κάτι να πείτε τέλος πάντων. Ζηλέψατε τη δόξα των συνδικάτων, πάνω πεζοδρομίων και των αγώνων και θέλατε και εσείς να πάρετε μια γεύση, να πάρετε και εσείς ένα μερίδιο, χωρίς να σας ανήκει. Μην έρχεστε, λοιπόν και μιλάτε μ' αυτόν τον τρόπο.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Ο κόσμος καταλαβαίνει. Ξέρετε ότι δεν μπορεί να περάσει το δημοψήφισμα με εκατόν ογδόντα ψήφους. Ξέρατε και προηγουμένως ότι δεν πρέπει να περάσει η πρόταση μομφής. Ενισχύσατε το μέτωπο της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί το κάνατε; Γιατί υπάρχουν ακόμα κλάδοι που απεργούν και θέλατε αυτή η μικρή αναταραχή να συνεχιστεί. Όμως, δεν παίρνετε υπόψη σας ότι τα συνδικάτα πολύ εύκολα μπαίνουν σε απεργίες και πολύ δύσκολο είναι να απεμπλακούν από τις απεργίες και ότι δεν μπορεί να χάνει το μεροκάματό του κόσμος, γνωρίζοντας ότι δεν θα αλλάξει τίποτα, επειδή εσάς σας έπιασε το ινάλι και το πείσμα να καθυστερήσετε δέκα μέρες ένα νομοσχέδιο, για να δώσετε τη δυνατότητα σε κάποιους-εννοώ οι ηγέτες συνδικαλιστές- που δεν έχουν την τόλμη να πουν κάτι και να αφήνουν μια απεργία να διαλύεται στη βάση της μέχρι να ψηφιστεί το νομοσχέδιο.

Αυτό κάνατε. Και είδα τον Αρχηγό σας να έχει και ένα πανό.

Δuo κουβέντες θα πω για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, επειδή άκουσα την προηγούμενη ομιλήτρια. Σήμερα, λέει, οι επιστημονικοί φορείς πάνε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί θεωρείται, όπως λένε, αντισυνταγματική -ακούστε με, κυρία Υπουργέ- η παρέμβαση στην αυτονομία των ταμείων.

Εγώ θα συμφωνούσα μαζί τους, αν έρχονταν εδώ και μας έλεγαν «εμείς, κύριοι, δεν θέλουμε τον κοινωνικό πόρο». Δεν μπορεί να υπάρχουν ταμεία που να ζουν με κοινωνικό πόρο και να έρχονται εδώ και να μιλάνε για αυτονομία. Δηλαδή, πληρώστε εσείς τα κορόιδα όσο θέλετε, αλλά θα έχουμε τη δυνατότητα εμείς να διοικούμε το ταμείο μας.

Τι θα πάνε να πουν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Εγώ είμαι μαζί τους, να πάνε στον Πρόεδρο και να πουν «καταργήστε τον κοινωνικό πόρο και δώστε μας την αυτονομία». Και τότε πάρτε την αυτονομία. Αυτά τα παιχνιδάκια που παίζονται εδώ από μερικά κόμματα που είναι και με το χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα, καλά με όλους, πρέπει να τελειώσουν.

Δuo κουβέντες ακόμα θα πω, επειδή άκουσα κάποιο συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλάει περί ρετιρέ. Ακούστε με. Δεν είχα πει ποτέ και δεν είχα χαρακτηρίσει ποτέ κανέναν εργαζόμενο ρετιρέ. Το ρετιρέ είναι μία άποψη του αιμνήστου. Το ξέρετε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, δεν δέχομαι, όμως, να βλέπω στέλεχος της Αντιπολίτευσης, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι πρόεδρος συνδικάτου, να λέει για το δημόσιο τομέα -και εννοώ την

καθαριότητα- «αν εμάς μας στείλουν στο ταμείο υγείας με το δημόσιο», που είναι ο πολύς κόσμος, που ξέρετε όλοι τι συμβαίνει, «θιγόμαστε».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ποιος δημιουργεί διαχωρισμό και τοποθετεί τον εαυτό του στο ρετιρέ; Εμείς ή ο ίδιος, διαχωρίζοντας τη θέση του από το ταμείο του δημοσίου ή από το Ι.Κ.Α. ή από τη Δ.Ε.Η.; «Εμείς» λέει «δεν μπορούμε να μπούμε στο Ι.Κ.Α.». Όταν λες ότι δεν μπορώ να πάω με την πλέμπα, είναι σαν να λες «εγώ, κύριε, είμαι ρετιρέ, εγώ είμαι πιο καλά, πολύ καλύτερα». Όταν, λοιπόν, ο ηγέτης, ο συνδικαλιστής τοποθετείται δημόσια μ' αυτόν τον τρόπο, μην ψάχνετε να δείτε ποιος μιλάει για ρετιρέ. Ανοίγει το δρόμο και δίνει το δικαίωμα σε οποιονδήποτε πολιτικό να μιλάει για ρετιρέ.

Δεν μπορεί -και κλείνω με αυτό- να ακούω δημοσιογράφους, δικηγόρους, μηχανικούς, να λένε «τα λεφτά μας». Ποια λεφτά σας, κύριοι; Τα λεφτά που πληρώνει όλος ο κόσμος, τα λεφτά που πληρώνουμε όλοι μαζί. Πάρτε την αυτονομία σας, εδώ είναι η Υπουργός κι εγώ συμφωνώ κάτω απ' αυτήν την προϋπόθεση.

Κλείνοντας θα πω, φέρτε μέχρι το βράδυ μία κοινή πρόταση, συμφωνήστε τι θέλετε, όχι στην άρνηση «όχι στο νόμο» -δεν λέει τίποτα αυτό, έτσι μπορούμε να κατεβάσουμε εκατό δημοψηφίσματα για κάθε νομοσχέδιο που θα έρχεται- κι ελάτε να ψηφίσω κι εγώ μαζί σας για δημοψήφισμα, αλλά να ξέρει ο λαός τι ψηφίζει.

Πείτε να μην ισχύσει τίποτα, αφήστε το νόμο έτσι κι αύριο πάρτε την ευθύνη, αν δεν έχει ένα ταμείο να δώσει σύνταξη. Πάρτε ευθύνες. Είναι ανευθυνότητα να λέτε «καταργήστε ένα νόμο», χωρίς να μπορείτε να αρθρώσετε μία κουβέντα, μια λέξη, για το τι πρέπει να γίνει.

Και δεν πρόκειται να συμφωνήσετε ποτέ μεταξύ σας και το ξέρετε. Σας ενώνει μόνο η κοινή αντιπολίτευση, το «όχι», η άρνηση. Με γεια σας, με χαρά σας. Μπράβο σας, συμφωνείτε. Σας χειροκροτώ που συμφωνείτε στην άρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μανώλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 8ο Δημοτικό Σχολείο Θήβας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό, το μυαλό μας, όμως, είναι στο μεγάλο εθνικό μας ζήτημα και στην κρίσιμη Σύνοδο στο Βουκουρέστι.

Στηρίζουμε τις θέσεις της χώρας μας, υπογραμμίζοντας, όμως, ότι το βέτο, έτσι όπως έχουν έρθει τα πράγματα, είναι μονόδρομος. Πιστεύουμε ταυτόχρονα ότι κάτω από άλλους όρους και άλλες προϋποθέσεις, η χώρα μας έπρεπε να δώσει αυτή τη μάχη με ένα αρραγές, εσωτερικό, κοινωνικό μέτωπο από τη μία μεριά και με άλλους συσχετισμούς δύναμης στη διεθνή κοινή γνώμη, πράγμα το οποίο δεν έκανε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αίτημα σύσσωμης της Αντιπολίτευσης για δημοψήφισμα στο ασφαλιστικό είναι ένα αναφαίρετο συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά μας. Ζητάμε την ενεργοποίησή του, γιατί η Κυβέρνηση μετακυλύει μονομερώς το κόστος της αντιμετώπισης των προβλημάτων του ασφαλιστικού στις πλάτες των ασφαλισμένων.

Αυξάνετε, κύριοι, τα όρια ηλικίας μέχρι και εννέα χρόνια, μειώνετε τις επικουρικές συντάξεις μέχρι και 50%. Είναι χαρακτηριστικό ότι για πρώτη φορά -το τονίζω αυτό- θα μειωθούν και συντάξεις ήδη συνταξιούχων.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι κάνετε το ασφαλιστικό σύστημα άνω κάτω. Καταργείτε δεκάδες ασφαλιστικά ταμεία

και τα εντάσσετε στο ΙΚΑ ή δημιουργείτε κάποια καινούργια, μ' έναν εντελώς ανεύθυνο και σκανδαλώδη θα έλεγα τρόπο, χωρίς μελέτες για τον υπολογισμό της ένταξης από τη μια πλευρά, χωρίς καμιά μελέτη βιωσιμότητας από την άλλη, με αποφάσεις κυριολεκτικά στο γόνατο.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι πιστεύει το 60% των Ελλήνων; Πιστεύει ότι το αποτέλεσμα αυτών των συγχωνεύσεων θα είναι σε βάρος της υγείας των Ελλήνων πολιτών.

Γύρω από τα ζητήματα αυτά δεν δίνετε καμμία απάντηση, όπως δεν απαντάτε στους εργαζόμενους της Δ.Ε.Η., πού θα πάνε τα 11,8 δισεκατομμύρια ευρώ του ΟΑΠ-Δ.Ε.Η. που είναι ενσωματωμένα πλέον στις μετοχές της Δ.Ε.Η. Δεν απαντάτε στους ασφαλισμένους του ΤΣΜΕΔΕ για την τύχη του πιο εύρωστου ταμείου τους. Δεν απαντάτε στους εργαζόμενους της Τράπεζας της Ελλάδος που αδικώς και κακώς τους βάλατε απέναντι και απεργούν ακόμη, όπως δεν απαντάτε και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για την παρέμβαση που κάνατε στο καταστατικό της. Προφανώς, σ' όλα αυτά και σε δεκάδες άλλα ερωτήματα που βασανίζουν σήμερα τους Έλληνες πολίτες δεν υπάρχει απάντηση, όπως δεν δώσατε καμμία, μα καμμία απάντηση, γιατί δεν αποδέχαστε την πρότασή μας για δημοψήφισμα.

Εάν υποστηρίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης και το πιστεύετε αυτό ότι οι μαχαιριές που καταφέρνετε στο ασφαλιστικό σύστημα είναι μεταρρύθμιση, εάν ισχυρίζεστε και το εννοείτε ότι οι αλλαγές που κάνετε είναι προς όφελος των ασφαλισμένων, δεν έχετε παρά να δοκιμάσετε να στήσετε κάλπες. Διαφορετικά, λέτε ψέματα, προκαλείτε τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Κι εδώ ακούσαμε την Κυβέρνηση να μιλάει για λαϊκισμό.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λαϊκισμός είναι η υπεράσπιση κοινωνικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, τότε αναρωτιέται κανείς, η αφαίρεσή τους τι είναι; Μήπως είναι έργο θεάρεστο που πρέπει να σας επαιέσουμε;

Σας ακούσαμε να λέτε ότι στις εθνικές εκλογές θα εκδηλωθεί η ετυμηγορία του ελληνικού λαού, σχετικά με το ασφαλιστικό. Εάν οι εθνικές εκλογές αποτελούσαν δημοψήφισμα για κάθε μεγάλο ζήτημα, τότε κακώς υπάρχει η συγκεκριμένη πρόβλεψη στο Σύνταγμα, κακώς οι τοποθετήσεις που διαβάστηκαν από άλλους συναδέλφους εδώ, από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, για το ρόλο των δημοψηφισμάτων, κακώς μας καλείτε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος να υιοθετήσουμε τις απόψεις σας για τα δημοψηφίσματα. Καταργήστε τα αν δεν τα θέλετε. Εσείς, όμως, τα επικαλείστε. Φαίνεται ότι ή τα θέλετε για τα μάτια ή τα θέλετε όποτε σας βολεύουν.

Τολμήσατε, τέλος, να θέσετε και μια σειρά από δилήματα. Μας είπε ο εισηγητής σας, κυβερνητική λύση από τη μια μεριά ή μη λύση από την άλλη.

Αυτό το δилήμμα, κύριοι, είναι για εσάς, είναι για την Κυβέρνηση, όχι για εμάς που έχουμε άλλες προτάσεις, όχι για τον ελληνικό λαό που έχει θέσεις και απόψεις, όσο και αν εσείς τον υποβαθμίζετε. Το 89,8% των Ελλήνων πολιτών, με βάση πρόσφατες δημοσκοπήσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας –μιλάω για τη δημοσκόπηση της Γ.Σ.Ε.Ε.- ζητάει τρία πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Την ενίσχυση της χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης με νέους πόρους, τη μείωση της εισφοροδιαφυγής που έχει φθάσει αυτή τη στιγμή τα 6.000.000.000 ευρώ και τη συνεπή καταβολή των υποχρεώσεων του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία, αφού το έλλειμμα της μη καταβολής των θεσμοθετημένων πόρων έφθασε τα 8.000.000.000, από 2,7 δισεκατομμύρια που ήταν το 2008.

Αυτή η πολιτική, λοιπόν, την οποία εφαρμόζετε δεν είναι μονόδρομος για εμάς. Είναι μονόδρομος για σας, γιατί εσείς θέλετε να εξυπηρετήσετε τα συμφέροντα των λίγων και όχι τα συμφέροντα των πολλών. Διότι, κύριοι της Κυβέρνησης, πάλι με βάση πρόσφατη δημοσκόπηση της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας, το 78,5% των πολιτών ζητά απόσυρση και διάλογο. Το ζητά το 60% των ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας. Το τονίζω: Το 60% των ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας ζήτησε από σας να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο και να ξεκινήσετε έναν ουσιαστικό διάλογο!

Το δилήμμα είναι καθαρό. Και δεν είναι το δилήμμα που βάλα-

τε. Το πραγματικό δилήμμα είναι ή να αποσύρετε αυτό το οποίο ψηφίσατε ή να προχωρήσετε σε δημοψήφισμα. Η επιλογή της λήξης την οποία φαίνεται ότι κάνετε, δεν είναι σε καμμία περίπτωση η καλύτερη συνταγή, γιατί εγώ θα σας πω ένα πράγμα. Το «δεν ξεχνώ» που είναι και διαχρονικά- ένα σύνθημα για την Κύπρο, θα γίνει «δεν ξεχνώ» για το ασφαλιστικό και θα το βρίσκετε παντού μπροστά σας, όπου και να πάτε. Θα το βρείτε μπροστά σας και στις εκλογές και εκεί ο ελληνικός λαός θα σας αμείψει με το κατάλληλο νόμισμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ και συζητούμε χάρη στο μαξιμαλισμό του κόμματος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και στην ατολμία του κόμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Βέβαια, ο αντιπολιτευτικός μαξιμαλισμός προσφέρει στα κόμματα δημοσιότητα και βάζει καθαρά και έντονα τη σφραγίδα του κάθε κόμματος στον πολιτικό χάρτη. Ο μαξιμαλισμός, όμως, οδηγεί και σε μια πορεία συγκρουσιακή με ό,τι πράττει η Κυβέρνηση και σ' έναν ακραίο λαϊκισμό.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κατακτά την προσοχή της κοινής γνώμης χωρίς όμως να έχει –και να πείθει μ' αυτό- ένα κυβερνητικό πρόγραμμα. Κάποιοι πολιτικοί θεωρούν το λαό περιορισμένης ευθύνης. Δέχονται να διεξαχθούν δημοψηφίσματα μόνο αν συμφωνεί μαζί τους. Αντιθέτως, θεωρούν λαϊκισμό κάθε πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος, με το οποίο διαφωνούν. Και δεν θα προσδοκούσαν να το κερδίσουν. Θεωρούν το λαό ώριμο μόνο όταν συμφωνεί και ανώριμο αν διαφωνεί. Στην πράξη, όμως, αποδεικνύουν πως δεν τους ενδιαφέρουν τα δημοψηφίσματα, αλλά μόνο τα δικά τους δημοψηφίσματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάποιοι στην Ελλάδα ζουν το δικό τους πολιτικό μύθο. Μόνο που αυτός αποδεικνύεται καθημερινά και στην πράξη ελάχιστα δημοκρατικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διέλαθε της προσοχής πολλών η πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το ασφαλιστικό, η οποία υπαινίσσεται αύξηση των ειδικών ορίων ηλικίας, μείωση των επικουρικών συντάξεων και ενοποίηση των ευγενών ταμείων με το Ι.Κ.Α.. Ο διάλογος άρχισε τον Οκτώβριο. Οι εναλλακτικές προτάσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για μία δημοκρατική ασφαλιστική μεταρρύθμιση δόθηκαν στα μέσα Μαρτίου του 2008.

Θα ήθελα να θέσω ευλόγως ένα ερώτημα στους κυρίους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που απουσιάζουν. Θα θέλατε να βάλετε σε δημοψήφισμα μόνο τις προτάσεις της Κυβέρνησης ή και τις δικές σας προτάσεις; Γιατί στην παράγραφο 25 της πρότασής σας διακηρύσσετε ότι τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης δεν αυξάνονται. Δηλαδή, αν κυβερνούσατε, τα ειδικά όρια θα αυξάνονταν;

Στην παράγραφο 30 της πρότασής σας μας λέτε ότι η στρατηγική στόχευση είναι τα τρία ταμεία ασφάλισης, δηλαδή, ένα για τους μισθωτούς, ένα για τους αγρότες και ένα για τους απασχολούμενους.

Σε τι διαφέρετε;

Και στην παράγραφο 35 μας υπογραμμίζετε ότι οι ενοποιήσεις των ειδικών ταμείων των τραπεζών, των Δ.Ε.Κ.Ο. με το Ι.Κ.Α. δεν πρέπει να χρηματοδοτηθούν από τους ασφαλισμένους ούτε να γίνουν βάρος στο Ι.Κ.Α..

Δηλαδή, κύριοι, συμφωνείτε επί της αρχής και με την πρόταση της Κυβέρνησης για την ένταξη των ευγενών ταμείων στο Ι.Κ.Α..

Στην παράγραφο 42.3 του κειμένου σας σημειώνετε ότι το άθροισμα της πλήρους, κύριας και επικουρικής, σύνταξης δεν μπορεί να υπολείπεται το 100% των συντάξιμων αποδοχών του τελευταίου χρόνου.

Δηλαδή, μας λέτε κομπάζει ότι πρέπει να μειωθούν όσες επικουρικές συντάξεις υπερβαίνουν μαζί με τις κύριες το 100% των αποδοχών; Και αν ναι, πού διαφωνείτε με την Κυβέρνηση;

Στην παράγραφο 42.6 επισημαίνετε ότι η ιδιωτική και επαγγελματική ασφάλιση δεν ανήκουν στο θεσμικό πλαίσιο της κοι-

ωνικής ασφάλισης. Σωστά; Δεν τις απορρίπτετε όμως.

Είναι σημαντικό γιατί κρύβει μέσα του μια μεγάλη αντίφαση, την αντίφαση της λαϊκίστικης πρότασης δημοψηφίσματος και της απόρριψης του νόμου Πετραλιά ή υπάρχει ρεαλιστική πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που εφάπτεται με ορισμένες γενικές αρχές του νόμου Πετραλιά, γιατί και τα δύο μαζί δεν πάνε.

Σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 2, του Συντάγματος η προσφυγή σε δημοψήφισμα για τα ψηφισμένα νομοσχέδια προϋποθέτει ότι αυτά ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά.

Θα ανακαλέσω στη μνήμη σας ότι πολλοί συνάδελφοι είπαν ότι υπάρχει δημοσιονομικό πρόβλημα, ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι εισπρακτικό. Αυτά τα είπατε εσείς. Και έρχεσθε μετά από λίγο καιρό και μας λέτε ότι δεν είναι δημοσιονομικό. Μας λέτε ότι είναι εισπρακτικό. Έρχεσθε σήμερα και λέτε ότι δεν είναι εισπρακτικό, δεν υπάρχει σχέση με τα οικονομικά.

Εντάξει, γνωρίζουμε ότι πολλά κόμματα είναι κόμματα ανεμοδούρα. Γυρίζουν 90% ή και 180% στροφή κάθε φορά.

Πρέπει, λοιπόν, να σκεφτούμε σοβαρά και να αποφασίσουμε ότι πρέπει να σταματήσουμε τις πομπόλογες. Δεν πρέπει να τις εκτοξεύουμε αδιάπανα μέσα σ' αυτόν το χώρο. Να απασχολούμε τη Βουλή για την ουσία των προβλημάτων και την επίλυσή τους και όχι για τη δημιουργία εντυπώσεων. Όχι σύγκρουση για τη σύγκρουση.

Και αν νομίζετε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι καταστροφικό, όπως διατείνεσθε, το ίδιο δεν ισχύει και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Το ίδιο δεν ισχύει για τα μέτρα που είχε προτείνει η κυβέρνηση του κ. Σημίτη ή ο νόμος του Ρέππα τον οποίο ψηφίσατε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητάτε δημοψήφισμα. Δεν ζητήσατε δημοψήφισμα ούτε για το νόμο Σιούφα-Σουφλιά ούτε για το νόμο Ρέππα ούτε για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» –τη μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή η οποία έγινε στη χώρα μας- ούτε για τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ούτε για τον Υπαλληλικό Κώδικα ούτε για τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων ούτε για τον Κώδικα Ιθαγένειας ούτε για τη μεταρρύθμιση στην ανώτατη παιδεία ούτε για τον εκσυγχρονισμό του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Βέβαια, θέλετε να αντλήσετε μικροκομματικά οφέλη. Και είναι θεμιτό στα κόμματα τα οποία βρίσκονται στις παρυφές της εξουσίας να θέλουν να εισπράξουν την ψήφο διαμαρτυρίας. Δεν είναι θεμιτό, όμως, στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που είναι κόμμα εξουσίας και έχει διατελέσει κυβέρνηση της χώρας επί σειρά ετών, να είναι άτολμο, να μην μπορεί να πει «όχι» κι αυτό το «όχι» που δεν μπορεί να πει, να του στοιχίζει όλην αυτήν την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί και να προσπαθεί να βρει ατραπό διεξόδου απ' αυτήν την κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και στο παρελθόν, θα χρησιμοποιήσω ένα επιχείρημα το οποίο χρησιμοποιείται κατά κόρον. Το 1979, ο λαϊκισμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της τότε Αριστεράς είχε στρέψει τον ελληνικό λαό κατά της εντάξεως στην Ε.Ο.Κ. «Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», κραύγαζε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου και όλα τα κόμματα. Ο ίδιος αρνήθηκε να παραστεί στην επίσημη τελετή στο Ζάππειο, όπου υπεγράφη η Συνθήκη Προσχώρησης το Μάιο του 1979. Ζητούσαν επιμόνως τότε τη διενέργεια δημοψηφίσματος, ώστε οι Έλληνες να πουν «όχι στην Ε.Ο.Κ.».

Σκεφτείτε, αν με την ίδια λογική διενεργείτο σήμερα δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό, είναι βέβαιο ότι η συντριπτική πλειοψηφία του εκλογικού σώματος ίσως –σας λέω, ίσως- θα έλεγε «όχι» στο ψηφισθέν νομοσχέδιο, χωρίς βέβαια να προτείνεται καμμία εναλλακτική λύση, χωρίς να προτείνεται κανένα εναλλακτικό νομοσχέδιο.

Και πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις στο ασφαλιστικό. Αν δεν ληφθούν μέτρα –πράγμα που ξέρετε όλοι σας και γι' αυτό όλοι προσπαθείτε να έχετε ένα σχέδιο για το ασφαλιστικό σύστημα- δεν θα υπάρχουν χρήματα για τις συντάξεις του μέλλοντος. Δεν θα υπάρχουν χρήματα για να πάρουν σύνταξη οι σημερινοί νέοι. Δεν θα υπάρχουν χρήματα για να πάρουν σύνταξη τα σημερινά παιδιά στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την κατάσταση, η Νέα

Δημοκρατία στέκεται με σεβασμό και ενδιαφέρον απέναντι στις μελλοντικές γενιές. Απαντάμε με μεταρρυθμίσεις. Απαντάμε με παραγωγή πολιτικής σε όλους τους τομείς. Απαντάμε ότι θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και όχι ευχάριστοι. Απαντάμε ότι κάνουμε βήματα μπροστά, βήματα τα οποία έπρεπε να είχαν γίνει στο παρελθόν, αλλά δυστυχώς οι κυβερνήσεις του χθες μετέθεταν στο αύριο τη λύση των προβλημάτων.

Και κάνουμε μεγάλη προσπάθεια, πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι θα απαιτούνταν εκείνη τη χρονική στιγμή που έπρεπε να γίνουν οι αλλαγές. Όμως, ο Κώστας Καραμανλής, ηγέτης μακράς πνοής, προχωρά μπροστά προς όφελος των πολλών, βάζει τη χώρα σε τροχιά ανάπτυξης και διασφαλίζει το μέλλον των νέων παιδιών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αγοραστό.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα προηγηθεί ο κ. Δραγασάκης, κύριε Αμοιρίδη. Βλέπετε, είναι το προνόμιο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Όταν θα γίνετε και εσείς, θα το χρησιμοποιήσετε!

Το λόγο, λοιπόν, έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και χαίρομαι που μιλώ αμέσως μετά τον κ. Αγοραστό, ο οποίος μας έθεσε στα πρόθυρα της εξουσίας. Δεν είμαστε ακόμα, κύριε συνάδελφε, στα πρόθυρα της εξουσίας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δεν είπα αυτό, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας αρέσει, όμως, να τα ακούτε, κύριε Δραγασάκη!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Έχουμε και εμείς τα σχέδιά μας!

Επίσης τον ευχαριστώ, που πρόσεξε τις προτάσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Όμως, θα πρέπει να τις είδε μέσω κάποιου δημοσιογράφου που διαβάζουμε μαζί...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Μέσα από το site σας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Θα αναφερθώ μετά σ' αυτό, κύριε συνάδελφε.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω ότι αυτές οι πολυήμερες τελικά συζητήσεις, δεν ήταν χαμένος κόπος ούτε για μας, αλλά ούτε και για τους πολίτες, διότι πιστεύουμε ότι μέσα από αυτές τις συζητήσεις, κατανοήθηκαν καλύτερα τα προβλήματα του συστήματός μας, ενώ έγινε πιο φανερό ότι αυτό το νομοσχέδιο, δεν αντιμετωπίζει και δεν επιλύει, αλλά δημιουργεί προβλήματα.

Και ακριβώς γι' αυτό, ακόμα και αν απορριφθεί σήμερα η πρόταση για δημοψήφισμα, θα παραμείνει μέσα στη Βουλή, θα παραμείνει μια ανοιχτή πρόταση στην κοινωνία, όχι μόνο για τη συλλογή υπογραφών, αλλά και μέσα από τη συλλογή υπογραφών, ως μία ανοιχτή διαδικασία και για την απόρριψη στην πράξη αυτού του νόμου, αλλά και για την ανάπτυξη ενός διάλογου για τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης, που εμείς ευελπιστούμε ότι αυτός ο διάλογος μπορεί να καταλήξει –μέσα από τα ίδια τα συνδικάτα, μέσα από τα ίδια τα κινήματα- σε μία ολοκληρωμένη πρόταση, η οποία να αποτελέσει τη βάση και νομοθετικών πρωτοβουλιών. Αυτό είναι το σχέδιό μας για την επόμενη περίοδο και η ελπίζουμε ότι η εκ των πραγμάτων κοινή στάση που υπήρξε εδώ ανάμεσα σε όλες τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, θα εκφραστεί στο επόμενο στάδιο, δηλαδή ακριβώς στο στάδιο της συνέχισης του αγώνα, των κινητοποιήσεων για το δημοψήφισμα, αλλά και για μια εναλλακτική πολιτική, για την κοινωνική ασφάλιση.

Αναφέρθηκαν πολλά επιχειρήματα εδώ από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο ενάντια στην πρόταση για δημοψήφισμα γι' αυτό το ψηφισμένο νομοσχέδιο, αλλά και ενάντια γενικώς στα δημοψηφίσματα. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να προβλημάτισε γενικώς την κοινωνία, αλλά και όλους όσους μας ακούνε.

Η Νέα Δημοκρατία δείχνει ένα δισταγμό, μία φοβία σε τρόπους έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, όπως είναι τα δημοψη-

φίσηματα, αλλά και άλλες μορφές κινητοποιήσεων, γεγονόσ που δημιουργεί ερωτηματικά, αλλά και ανησυχίες για το μέλλον. Διότι, δυστυχώς, ζούμε ένα κοινωνικό πρόβλημα μεγάλων διαστάσεων, που σήμερα το συζητούμε από τη σκοπιά της κοινωνικής ασφάλισης, αλλά αύριο θα το συζητάμε και από τη σκοπιά των εργασιακών δικαιωμάτων, της ανεργίας και του αγροτικού εισοδήματος. Δηλαδή, δεν πρόκειται να τελειώσουμε γρήγορα μ' αυτά τα προβλήματα. Αντίθετα, υπάρχει περίπτωση να οξυνθούν.

Αν, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία εμφανίζει ένα τέτοιο έλλειμμα δημοκρατικών αντανάκλαστικών, υπάρχει κίνδυνος, αυτό το γεγονός να ενισχύσει αυταρχικές τάσεις, τις οποίες πιστεύω όλοι θεωρούμε επικίνδυνες.

Επομένως και για ενημέρωση, εγώ απλά θα θυμίσω ότι σ' όλες τις χώρες -της Ευρώπης, τουλάχιστον- τα δημοψηφίσματα είναι μία συνήθης μορφή με την οποία εκφράζονται οι κοινωνίες. Για παράδειγμα, στη Σουηδία, ο χαρακτήρας του ασφαλιστικού συστήματος -διότι στη Σουηδία έχουν ένα σύστημα που χρηματοδοτείται από τους φόρους- αποφασίστηκε με δημοψήφισμα το 1957.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Φθάνουν στο ύψος του 80%!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δηλαδή, οι Σουηδοί ψήφισαν με δημοψήφισμα και αποφάσισαν ότι θέλουν ένα ασφαλιστικό σύστημα, που θα στηρίζεται στη φορολογία.

Τι λέτε, λοιπόν, εδώ ότι δεν καταλαβαίνετε τι νόημα έχει το δημοψήφισμα για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση;

Σας επισημαίνω ότι στην Αυστρία απέρριψαν την πυρηνική ενέργεια ως μορφή παραγωγής ενέργειας με δημοψήφισμα.

Επίσης σας επισημαίνω ότι στην Ιρλανδία -για να μη μιλήσω για την Ελβετία- έγιναν είκοσι επτά δημοψηφίσματα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Πρόσφατα, στο κρατίδιο του Αμβούργου της Γερμανίας, έγινε δημοψήφισμα και ετέθη το ερώτημα, τού αν οι Γερμανοί θέλουν να ιδιωτικοποιηθούν τα δημόσια νοσοκομεία ή να παραμείνουν δημόσια και ψήφισαν να παραμείνουν δημόσια.

Σε μια γειτονική πόλη πάλι της Γερμανίας -νομίζω ότι λέγεται Σαρλάνδη - έγινε δημοψήφισμα, για το αν θέλουν να δεχτούν μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από την καύση λιθάνθρακα, πρόταση που απορρίφθηκε. Αυτή η πρόταση για εγκατάσταση μονάδας λιθάνθρακα, είναι αυτή που έρχεται και περιφέρεται τώρα στην Ελλάδα για να εγκατασταθεί εδώ.

Επομένως γιατί είστε τόσο αρνητικοί στα δημοψηφίσματα; Γιατί φοβάστε την έκφραση της θέλησης του λαού;

Επίσης, η Κυβέρνηση υποστήριξε ότι η Αντιπολίτευση απορρίπτει μεν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και ότι δεν έχει εναλλακτικές προτάσεις. Είναι, όμως, έτσι;

Η μέθοδος του να μη βλέπει κάποιος τις προτάσεις στο μέλλον, δείχνει δογματισμό και παρωπίδες. Δείχνει άρνηση διαλόγου.

Εμείς προτείνουμε εναλλακτικές προτάσεις. Κατ' αρχάς προτείνουμε συγκεκριμένη εναλλακτική πολιτική για τις ενοποιήσεις των ταμείων, την οποία δεν κατάλαβε ο κ. Αγοραστής. Προτείνουμε μία εναλλακτική μέθοδο. Και αυτό δεν είναι τεχνοκρατικό θέμα. Εμείς προτείνουμε να προηγηθούν οι αναλογιστικές μελέτες, ώστε να ξέρουμε αν τα ταμεία που θα ενοποιηθούν έχουν πλεόνασμα ή έλλειμμα.

Δεύτερον, προτείνουμε, εφόσον υπάρχει έλλειμμα, να καλυφθεί αυτό το έλλειμμα πριν την ενοποίηση, ώστε να μη γίνει αυτό που έγινε στον Ο.Α.Ε., όπου πρώτα έγινε η ενοποίηση και μετά διαπιστώθηκε το έλλειμμα και τώρα κάθε τόσο τίθεται το θέμα να κοπούν οι συντάξεις των επαγγελματιών, επειδή το ταμείο τους έχει έλλειμμα. Αυτά θέλετε να κάνετε παντού;

Πρέπει, λοιπόν, να καλυφθεί το έλλειμμα πριν την ενοποίηση και μετά, στη βάση αυτή και μέσα από διάλογο, να εξασφαλιστεί η ενοποίηση στον καλύτερο δυνατό κοινό παρονομαστή.

Εμείς λέμε ότι σ' αυτήν τη βάση, μπορεί να υπάρξει συναίνεση των εργαζομένων, γιατί οι εργαζόμενοι δεν είναι παράλογοι.

Επίσης εμείς ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α., προτείνουμε μία συνολική εναλλακτική πολιτική για τη χρηματοδότηση του συστήματος. Όμως,

θέλω να πιστεύω ότι και άλλες δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, θα δεχθούν τουλάχιστον ως βάση συζήτησης τις προτάσεις που συνοπτικά θα αναφέρω.

Πρώτον, προτείνουμε να τεθεί σε πρώτη γραμμή και να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα το τεράστιο, κατά κοινή ομολογία, πρόβλημα της αδήλωτης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής, που στερεί από το σύστημα τεράστιους πόρους. Ας πούμε καθαρά και ας συνομολογήσουμε ότι δεν υπάρχει ασφάλιση, εάν δεν υπάρχουν εισφορές. Εάν δεν υπάρχουν εισφορές σε μία ιδιωτική εταιρεία ασφάλισης αυτοκινήτων, η εταιρεία θα κλείσει. Εάν υπάρχει κοινωνική ασφάλιση, όπως έχουμε εδώ και δεν υπάρχουν εισφορές, θα δημιουργούνται ελλείμματα. Και είναι ντροπή να έρχονται εδώ διάφοροι Υπουργοί Οικονομικών και να μιλάνε για τα ελλείμματα της κοινωνικής ασφάλισης, ενοχοποιώντας τους ασφαλισμένους και τις συντάξεις, όταν φταίει η πολιτική τους, η οποία ανέχεται και ενθαρρύνει την εισφοροδιαφυγή.

Μας είπε εδώ η κ. Πετραλιά προχθές ότι η εισφοροδιαφυγή ετησίως ανέρχεται στα 6.000.000.000 ευρώ. Τι σημαίνει αυτό; Τα επόμενα δέκα χρόνια, θα δημιουργηθεί νέο έλλειμμα στα ταμεία 60.000.000.000 ευρώ μόνο από την εισφοροδιαφυγή, αν δεν αντιμετωπιστεί.

Μας είπε ο κ. Αλογοσκούφης ότι έδωσε 100.000.000.000 ευρώ τα τελευταία δέκα χρόνια ο προϋπολογισμός στα ταμεία. Δεν τα έδωσε στα ταμεία. Τους εργοδότες χρηματοδοτεί ο προϋπολογισμός, για να μην πληρώνουν ένσημα. Γιατί δεν την συζητάτε αυτήν την πρόταση; Είναι μη ρεαλιστική; Είναι αφηρημένη; Είναι γενικευμένη, είναι γενική πρόταση; Είναι εντελώς συγκεκριμένη. Να συζητήσουμε το πώς ενδεχομένως, αλλά εσείς αρνείστε. Και αρνείστε, διότι δεν θέλετε να θίξετε κατά βάθος την εργασιακή ζούγκλα, το εργασιακό καθεστώς, τις ευέλικτες μορφές εργασίας, οι οποίες αποτελούν βασικό παράγοντα αύξησης της φοροδιαφυγής. Και διότι δεν θέλετε να θίξετε πελατειακές σχέσεις, που διαμορφώνονται μέσω της φοροδιαφυγής και των χαριστικών ρυθμίσεων. Αυτό είναι το μυστικό που κρύβεται πίσω από την αδράνεια και την απροθυμία της Νέας Δημοκρατίας και των προηγούμενων κυβερνήσεων στο θέμα αυτό.

Δεύτερη πρόταση. Προτείνουμε τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης προς εκείνα τα εισοδήματα που δεν πληρώνουν φόρους, σύμφωνα με τη φοροδοτική τους ικανότητα, όπως το Σύνταγμα απαιτεί. Και αυτή η διεύρυνση των φορολογικών εσόδων, να γίνει βασική πηγή χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης.

Προτείνουμε και το προτείνουμε και τώρα, να επανεξεταστούν όλες οι φοροαπαλλαγές που έχουν θεσπιστεί στη χώρα μας, αρχίζοντας από τους εαυτούς μας, τους Βουλευτές, τους εφοπλιστές, την Εκκλησία, τους βιομήχανους, τους τραπεζίτες. Γιατί αρνείστε αυτήν την πρόταση; Και πάτε και κόβετε τις μικροπαροχές προς τις μητέρες, τους ανέργους, και όσους δυστυχούν σ' αυτήν την κοινωνία. Το αρνείστε, γιατί δεν θέλετε να συγκρουστείτε με συμφέροντα που σας στηρίζουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τρίτη πρόταση. Σας προτείνουμε, το έχουμε πει επανειλημμένα, το εξηγούμε: έχει το κράτος δημόσιες επιχειρήσεις κερδοφόρες. Είναι σκόπιμη η προπαγάνδα ότι όλες οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι ζημιογόνες και προβληματικές. Και έχει δει ο κόσμος ότι όποτε έγινε ιδιωτικοποίηση δημόσιας επιχείρησης έτρεχαν, όπως τρέχουν τώρα στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, υπάρχει ανταγωνισμός, η EUROBANK, η Εθνική, η Πειραιώς, ποιος θα αρπάξει φθηνές μετοχές του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Η Κυβέρνηση και η «Δ.Ε.Κ.Α.», η επιχείρηση του δημοσίου και γενικά η Κυβέρνηση, δεν πάει να αγοράσει μετοχές.

Τι λέμε, λοιπόν, εμείς; Μέρος της προσοδοφόρας δημόσιας περιουσίας, να δεσμευτεί με νόμο υπέρ της κοινωνικής ασφάλειας. Ούτε το Κ.Κ.Ε. μέχρι πρότινος είχε καταλάβει τι λέμε και μιλούσε για τζόγο κ.λπ. Εμείς λέμε πολύ απλά, έχουν κέρδη κάποιες επιχειρήσεις που ανήκουν στο δημόσιο; Αυτά τα κέρδη να μην πηγαίνουν σε ιδιώτες μετόχους μέσω ιδιωτικοποίησης. Να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις λέμε και ένα μέρος αυτών των εσόδων, να πηγαίνει υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης. Γιατί

το αρνείστε αυτό; Διότι ενδεχομένως έχετε αναλάβει προεκλογικά δεσμεύσεις ότι θα δώσετε στον τάδε την τάδε επιχείρηση, θα δώσετε στον άλλον την τάδε ακίνητη περιουσία του δημοσίου. Δεν γίνεται όμως έτσι κοινωνική πολιτική. Αυτή είναι μια πολιτική υπέρ επιλεγμένων συμφερόντων. Δεν υπηρετεί το κοινωνικό σύνολο η πολιτική σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας.

Τέταρτον, προτείνουμε και προτείνουμε, να ανοίξει ένας ευρύτερος διάλογος. Και το προτείνουμε αυτό γενικά και σε άλλα κόμματα και σε άλλες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις και στη βάση των παραπάνω προτάσεων αλλά και στη βάση και άλλων προτάσεων, που μπορούμε να ανιχνεύσουμε από την παγκόσμια εμπειρία. Παραδείγματος χάρη, πολλοί ρωτούν, δεν μπορούσαν και δεν μπορούν τα ταμεία να έχουν μια δική τους τράπεζα, όπου να διαχειρίζονται τα ίδια τα αποθεματικά τους και να κάνουν και κάποιες τραπεζικές λειτουργίες απλές, δεν μιλάμε να κάνουν δομημένα ομόλογα και όλα αυτά τα επικίνδυνα πράγματα.

Η πρόταση αυτή γνωρίζω ότι είχε θεθεί επί κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Από στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε θεθεί ως δυνατότητα. Γιατί δεν προχώρησε; Γιατί αντέδρασαν οι τραπεζίτες. Υπάρχει αυτή η πρόταση όπως και άλλες προτάσεις, στη λογική ότι τα ταμεία θα μπορούσαν να παίξουν και έναν οικονομικό ρόλο και θα μπορούσαν να συζητηθούν με όρους, προϋποθέσεις, να δούμε τι μπορεί να γίνει.

Άλλο ερώτημα. Εξανεμίσατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλες κυβερνήσεις του παρελθόντος τα αποθεματικά των ταμείων. Και τη δεκαετία του '70 και τη δεκαετία του '80 τα αποθεματικά των ταμείων πήγαιναν στην Τράπεζα της Ελλάδας, με επιτόκιο χαμηλότερο από τον πληθωρισμό. Αυτό σημαίνει απαξίωση των αποθεματικών των ταμείων. Δεν πρέπει να συζητήσουμε πώς θα αποκατασταθούν τα αποθεματικά των ταμείων; Οι προτάσεις που κάναμε, οδηγούν προς αυτόν τον στόχο, αλλά αυτό πρέπει να θεθεί συγκεκριμένα. Δεν υπάρχει εδώ ό,τι χάθηκε, χάθηκε, ο γέγονε, γέγονε.

Επομένως υπάρχουν όχι απλώς προτάσεις, αλλά υπάρχει μια εναλλακτική στρατηγική, που εμείς θεωρούμε ότι μπορεί και πρέπει να γίνει άξονας ενός ευρύτατου κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου. Να γίνει στόχος πάλης αυτή η πολιτική, να γίνει στόχος κοινής δράσης οπαδών του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., του Κ.Κ.Ε., του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ακόμα και της Νέας Δημοκρατίας. Ο κόσμος θα τα πάρει πάνω του, στα χέρια του αυτά και θα παλέψει, αφού εδώ μέσα απ' ό,τι φαίνεται, δεν μπορεί να προκύψει μια θετική λύση επί του παρόντος.

Στο μόνο τομέα και θα κλείσω μ' αυτό, με την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, εκεί που η Νέα Δημοκρατία κάτι πήγε να πετύχει εδώ μέσα και φάνηκε κάπως διορατική, είναι ότι διαπίστωσε έγκαιρα, πως η πρωτοβουλία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για δημοψήφισμα βρίσκει απήχηση στην κοινωνία, βρίσκει απήχηση στα άλλα κόμματα και γι' αυτό προσπάθησε να βάλει ζιζάνια, ας το πω έτσι, ανάμεσα στις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης. Εμφάνισε ας πούμε την πρόταση αυτή, ως ένα διαγκωνισμό ανάμεσα στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και η μόνη επιτυχία βέβαια της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι «τσίμπισαν» σ' αυτό, να το πω απλά λαϊκά, πάτησαν την πεπονόφλουδα δηλαδή ορισμένοι και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από το Κ.Κ.Ε..

Εμείς λέμε κάτι απλό. Αφού η Κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν θέλει να βγάξει μαθήματα από τα λάθη της, εμείς ως Αντιπολίτευση, πρέπει να διδάσκόμαστε από τα λάθη που γίνονται. Ο κόσμος μας παρακολουθεί. Εμείς έχουμε συγκεκριμένο στόχο, είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Δεν κάνουμε κριτική στο Κ.Κ.Ε., δεν ασχολούμαστε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρά μόνο όταν οι θέσεις ή οι δράσεις τους, εμποδίζουν το στόχο της πάλης που είναι η συντηρητική πολιτική, η δεξιά πολιτική, ανεξάρτητα από το ποιος την εφαρμόζει. Και αυτήν τη συνεπή ενωτική πολιτική θα ακολουθήσουμε, πολύ περισσότερο που μας ενθαρρύνει και ο κόσμος, ο οποίος κάτω στη βάση διαπιστώνει και ενισχύει την προσπάθειά του για κοινή δράση. Και πιστεύουμε ότι αυτό θα εκφραστεί και στη συνέχεια για συλλογή υπογραφών για το δημοψήφισμα, ενάντια σ' αυτό το ψηφισμένο πια νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουγα προηγούμενα το συνάδελφο κ. Μανώλη, κατά τα άλλα συμπαθή και φίλο, σχεδόν ιδρωμένος, να προσπαθεί να αιτιολογήσει τα ανατιολόγητα. Σαν λαγός, πρώτος πρώτος βγήκε για τη στήριξη του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, για να ακολουθήσουν οι υπόλοιποι Βουλευτές και να τους αφαιρεθεί η αγωνία στο τι θα κάνει ο Γιάννης Μανώλης. Ήταν μια ευκαιρία να πει το μεγάλο «όχι», γιατί στη ζωή δεν είναι πολλές οι ευκαιρίες για το μεγάλο «ναι» και το μεγάλο «όχι». Δυστυχώς δεν το είπε, δεν ακολούθησε τη συνειδησή του αλλά ακολούθησε την κομματική του συνείδηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κορυφαία έκφραση της έμμεσης δημοκρατίας, είναι η προσφυγή για κορυφαία ζητήματα στην άμεση δημοκρατία. Η ενεργή συμμετοχή των πολιτών σε κορυφαία ζητήματα, είναι αυτή που γίνεται καταλύτης για την κοινωνική ειρήνη, αυτή που δίνει δύναμη στον πολίτη, αυτή τελικά δίνει δύναμη στη δημοκρατία. Και στην ωρίμανση της δημοκρατίας, η ύπαρξη δημοψηφισμάτων, θεωρώ ότι είναι πλέον απαραίτητη. Και είμαστε εδώ, για να υπηρετήσουμε τη δημοκρατία των πολιτών, όχι την πολιτεία των λίγων.

Θα αναφερθώ σε κάποια σημεία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είπε ότι είναι λίγοι αυτοί που τους αφορά το νομοσχέδιο. Δηλαδή οι διακόσιες πενήντα χιλιάδες εργαζόμενες μητέρες είναι λίγες. Δηλαδή οι διακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες -μόνο ένα κομμάτι που αδικεί το νομοσχέδιο- είναι λίγες.

Εγώ θα πω ότι ακόμη και έναν πολίτη αν αδικεί η δημοκρατία, ακόμη και τον τελευταίο πολίτη αυτής της χώρας αν τον αδικεί η δημοκρατία, τότε το νομοσχέδιο είναι άδικο.

Ανέφερε επίσης ότι ενδιαμέσα υπάρχουν εθνικές εκλογές και έτσι εκφράζεται ο λαός. Αν έτσι αντιλαμβάνεστε τη δημοκρατία, τότε να καταργήσουμε τη Βουλή, να καταργήσουμε τους κοινωνικούς φορείς και να δίνουμε τη δυνατότητα στους πολίτες μόνο σε είκοσι μέρες, το προεκλογικό διάστημα, να μπορούν να συζητούν και μόνο μία μέρα, την ημέρα των εκλογών να εκφράζουν τη γνώμη τους. Αυτή είναι η δημοκρατία και έτσι την αντιλαμβάνεστε εσείς.

Ζήτησε εκλογές αντί για δημοψήφισμα, είπε ο εισηγητής. Μα να σας πω κάτι; Την αγωνία εσείς την έχετε και αλλάξατε το νόμο και δώσατε bonus δέκα εδρών. Πιθανώς σ' ένα χρόνο που θα βλέπετε ότι δεν θα βγαίνει παραπάνω, θα κάνετε το bonus είκοσι έδρες. Έτσι αντιλαμβάνεστε εσείς. Και η αγωνία είναι δική σας, γιατί εσείς φοβάστε τους δικούς σας Βουλευτές ότι θα οδηγήσουν τη χώρα σε εκλογές με τον τρόπο που διοικείτε.

Ανέφερε ο εισηγητής ότι στερείται πολιτικής αιτίας η πρόταση για δημοψήφισμα. Δηλαδή οι δεκάδες χιλιάδες του κόσμου στους δρόμους όλο αυτό το χρονικό διάστημα, η γνώμη των πολιτών ότι κατά 80% είναι άδικο αυτό το νομοσχέδιο, δεν είναι σοβαρή αιτία και δεν είναι βάσιμη αιτία, να μην προχωρήσετε στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Είναι θέμα φιλοσοφίας και πολιτικής νοστορπίας, αγαπητοί συνάδελφοι. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε την πρόταση για δημοψήφισμα, εκφράζοντας αυτήν ακριβώς την κοινωνική αντίδραση. Είναι μια βαθιά δημοκρατική πράξη και μια ακόμη προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να αναδείξει την αντίδραση των πολιτών και τη μεγάλη αδικία που γίνεται σ' όλα τα στρώματα, τους συνταξιούχους, τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα, τις εργαζόμενες μητέρες και τελικά σχεδόν όλη την κοινωνία.

Είναι θέμα εθνικής συνοχής όχι μόνο τα εξωτερικά θέματα, πάνω στα οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κρατούσε και θα κρατά μια πολύ σοβαρή θέση και στηρίζει την Κυβέρνηση στην προσπάθειά της όλο αυτό το χρονικό διάστημα, με αποκορύφωμα τις δυο επόμενες μέρες. Αλλά εθνική συνοχή επιτυγχάνεται όταν υπάρχει στάση κοινή και στα εσωτερικά θέματα, πράγμα το οποίο δεν έχουμε δει μέχρι σήμερα.

Και η Κυβέρνηση, με άλλοθι την ενοποίηση των ταμείων ότι

θα δημιουργήσει οικονομίες κλίμακας, προσπάθησε να πείσει τους πολίτες, να πείσει και εμάς. Δημιούργησε τα εικονικά ρετιρέ και έβαλε τις κοινωνικές τάξεις να έχουν διένεξη μεταξύ τους, τουλάχιστον προσπάθησε, ώστε να αιτιολογήσει όλη αυτήν την άδικη επίθεση, που έκανε στο εισόδημα των πολιτών.

Έτσι επιτυγχάνεται βέβαια και η βασική της φιλοσοφία, να χρεώνουμε τα χρέη των λίγων στους πολλούς οριζόντια. Εξάλλου έτσι έπραξε και με το ενιαίο τέλος ακινήτων, που επέβαλε στους πολίτες να πληρώσουν τα 240.000.000 που είχαν χρεωθεί όλα αυτά τα χρόνια οι έχοντες και οι κατέχοντες. Οριζόντια το άπλωσε σ' όλους τους πολίτες, το πήγε στα 940 ευρώ για να καλύψει τον προϋπολογισμό, ξεχνώντας ή αψηφώντας ότι δημιουργεί μια τεράστια αδικία σε βάρος των πολιτών, που θα φανεί το επόμενο χρονικό διάστημα μιας και έδωσε παράταση για το Ε9. Γύρω στο καλοκαίρι θα καταλάβουν οι πολίτες τι σημαίνει να πληρώνεις 1 ευρώ το τετραγωνικό, όταν δεν πλήρωνες καθόλου.

Αυτή είναι η ευαισθησία της Νέας Δημοκρατίας. Βέβαια η λέξη «ευαισθησία» μάλλον απουσιάζει από το πολιτικό λεξικό, από την πολιτική ορολογία και τελικά απουσιάζει από το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Προσπάθησε όλες αυτές τις μέρες η Κυβέρνηση με τον εισηγητή της και τους ομιλητές, να πλησιάσει τεχνοκρατικά το Σύνταγμα με διάφορα τρικ. Όμως, το Σύνταγμα είναι το ευαγγέλιο της πολιτικής. Δεν φθάνει μια ξερή ανάγνωση, αλλά η προσέγγιση βαθιά συναισθηματικά. Αυτό το αγνοήσατε και μας είπε ο εισηγητής: τα εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα του νομοσχεδίου είναι δυνατόν να τα καταλάβει ο κόσμος, για να πάμε σε δημοψήφισμα;

Θεωρεί, λοιπόν, ότι εδώ μέσα είμαστε όλοι οι εγκέφαλοι της κοινωνίας, που μόνο εμείς καταλαβαίνουμε και ο απλός λαός δεν καταλαβαίνει, γιατί τα άρθρα είναι πολλά. Μα δεν είναι το θέμα πόσα άρθρα έχει ένα νομοσχέδιο. Το θέμα είναι η φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Κι αυτό δεν το έχετε αντιληφθεί αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Της Συμπολίτευσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Της Συμπολίτευσης. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Αντιπολίτευση κάνετε έτσι κι αλλιώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Όπως λέει ο φίλος μου ο Βαγγέλης ο Παπαχρήστος, άλλο δημοκρατία και άλλο Νέα Δημοκρατία. Σ' αυτό έχει δίκιο. Νομίζω ότι εκφράζει πλήρως τα συναισθήματα όλου του κόσμου.

Το χειροκρότημα ανακούφισης των Βουλευτών την περασμένη Δευτέρα ανέδειξε την αγωνία και τον αγώνα που κάνουν όλες αυτές τις μέρες, για να πείσουν όλους μας και τους πολίτες για το δίκιο του εγχειρήματος. Αλλά νομίζω ότι δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν για κάτι που δεν έχετε πείσει ποτέ ο ίδιος. Αυτό ακριβώς εκφράζει και την τελική στόχευση που είχατε όλο αυτό το διάστημα, να παλέψετε με τον ίδιο σας τον εαυτό για να αποδείξετε κάτι που δεν πιστεύετε.

Υπεύθυνη δημοκρατική πολιτική, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η δημιουργία περισσότερων προϋποθέσεων, για μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στα κορυφαία ζητήματα της χώρας.

Εγώ προσωπικά και οι συνάδελφοί μου απ' όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, καταθέσαμε αυτήν την αγωνία, που θέλουμε να την κάνουμε κοινή μ' όλους τους πολίτες, ώστε όλοι μαζί να συναποφασίσουμε για το μέλλον αυτού του τόπου. Γιατί είναι κορυφαίο ζήτημα η ασφάλιση των πολιτών. Και είπα και στην προηγούμενη τοποθέτησή μου ότι κανένας δεν μπορεί να προγραμματίσει για τα επόμενα είκοσι πέντε ή τριάντα χρόνια. Δεν ξέρουμε τι γεωπολιτικές συνθήκες θα επικρατούν τότε και δεν μπορούμε να αγνοούμε ότι κάποιοι χρωστούν 8 και 10.000.000.000 και εισφοροδιαφεύγουν, δεν μπορούμε να αγνοούμε ότι το κράτος χρωστάει 8.000.000.000 και να προσπαθούμε χωρίς αναλογιστικές μελέτες, παρά μόνο με στόχο να πάρουμε 420.000.000 το χρόνο, ενώ έχουμε χαρίσει δεκατομμύρια στις τράπεζες, για να καλύψουμε τα κενά του προϋπολογισμού μας, όπως κάνουμε εξάλλου και με την απορρόφη-

ση των προκαταβολών του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν κάνουμε κανένα έργο μέσα στο 2008, αρκεί να καλύψουμε τις τρύπες του προϋπολογισμού.

Στηρίζω, λοιπόν, τη βαθιά πολιτική πράξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θεωρώ, όχι μόνο δικό μου χρέος, αλλά χρέος όλων μας, να στηρίξουμε την αγωνία των πολιτών. Είμαστε εδώ για να εκφράσουμε την κοινωνική συνείδηση και όχι την κομματική μας πειθαρχία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα ζήτημα προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι προέκυψε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Υπάρχει ζήτημα προσωπικού. Μίλησα με τον κύριο Υπουργό Εσωτερικών. Σας ζητώ τη δυνατότητα να εκφράσω τι συνιστά για μένα προσωπικό ζήτημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το οποίο προέκυψε εδώ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Στη χθεσινή συνεδρίαση. Ξέρω το θέμα. Πήραμε τα Πρακτικά της Βουλής χθες το βράδυ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πρόκειται περί διευκρίνισης μάλλον, διότι ξέρετε ότι θέμα προσωπικού τίθεται στο τέλος κάθε συνεδρίασης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητώντας διευκρίνιση, δεν ξέρω αν θα μπορούσατε να μου δώσετε το λόγο. Εγώ επικαλούμαι το άρθρο 68 για να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Από τον Κανονισμό, αν πρόκειται για προσωπικό, τίθεται στο τέλος της συνεδρίασης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τα Πρακτικά της χθεσινής συνεδρίασης τα πήραμε το βράδυ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αφού το συζητήσατε με τον κύριο Υπουργό, πείτε σε τι συνίσταται ή διευκρινίστε, εν πάση περιπτώσει, ή ζητήστε εξηγήσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με πολύ ευγενικό τρόπο θα το ζητήσω και νομίζω ότι θα γίνει και κατανοητό.

Χθες είχαμε μία σύγκρουση σε επίπεδο επιχειρημάτων για τα ζητήματα της προτάσεως Αναθεώρησης που είχε καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2006. Είπε ο Υπουργός, του απαντήσαμε, διευκρίνισαμε μετά και με έγγραφα. Ο καθένας παίρνει τα μηνύματά του. Εδώ είναι μια πολιτική αντιπαράθεση. Συγχωρούνται ακόμη και οι ελιγμοί από πλευράς του Υπουργού.

Στην συνέχεια, όμως, σε μια αναφορά του ο κύριος Υπουργός, εμφάνισε τον εαυτό μου να αντιφάσκει με την ομιλία μου όταν πρότεινα εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημοψήφισμα για ένα πολύ σοβαρό κοινωνικό θέμα και μ' άλλους συναδέλφους. Και επικαλέστηκε επί λέξει ότι εγώ χαρακτηρίσα το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ως μικροδιευθέτηση.

Όμως, κοιτώντας την ομιλία μου και μάλιστα κοιτώντας και την ομιλία μου και επί της πρότασης μομφής και επί του ασφαλιστικού -γιατί πάντα πρέπει να κοιτάς και την τελευταία λεπτομέρεια, μήπως κάτι σου ξέφυγε και δημιουργεί παρεξηγήσεις- διαπίστωσα ότι πουθενά δεν έχω χαρακτηρίσει έτσι το σχέδιο νόμου. Αντιθέτως επέκρινα το νομοθέτη, για μια σειρά από αστοχίες επί σοβαρών θεμάτων, με ιδιαίτερα μεγάλο κοινωνικό κόστος.

Συνεπώς παρακαλώ τον ευγενή, κύριο Υπουργό, να ανασκευάσει. Διότι εν προκειμένω μου έχει δημιουργήσει ένα προσωπικό πρόβλημα από την άθελά του διαστρέβλωση των υπ' εμού λεχθέντων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός που διακρίνεται για την ευγένειά του να απαντήσει, γιατί πραγματικά ο κ. Λοβέρδος θεωρεί τον εαυτό του θιγόμενο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, είχα μιλήσει για τη διαφορά που διαπίστωνα ανάμεσα σ' αυτό που είπε ο κ. Βενιζέλος και σ' αυτό που είπε ο κ. Λοβέρδος. Σ' αυτό αναφέρεται ο κ. Λοβέρδος. Και χρησιμοποίησα από τα Πρακτικά τη φράση την οποία είχε πει -και γι' αυτό το τόνισα αυτό το πράγμα- στην οποία απλώς και παρα-

πέμπω, για να μη θεωρηθεί ότι του αποδίδω πράγματα διαφορετικά από εκείνα που είπτε. Όπως ακριβώς μιλούσε είπτε:

«Οι άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες μπορούν; Είναι αλήθεια αυτό που λέτε; Δεν είναι. Είναι ψεύδη και προκαλούν μικροδιευθετήσεις όμως με πολύ βραχεία ισχύ». Παίρνοντας, λοιπόν, αυτήν τη φράση την οποία είπτε ο κ. Λοβέρδος και η οποία μιλούσε για το νομοσχέδιο, εγώ είπα ότι έτσι όπως το λέει ο κ. Λοβέρδος σημαίνει ένα νομοσχέδιο με μικροδιευθετήσεις και βραχεία ισχύ, το οποίο βεβαίως δεν θα μπορούσε, εάν ήταν έτσι τα πράγματα -που δεν είναι βέβαια- να δικαιολογήσει ένα δημοψήφισμα. Αυτήν τη φράση χρησιμοποίησα. Παραπέμπω απλώς στα Πρακτικά. Δεν λέω τίποτα παραπάνω, τίποτα παρακάτω από όσα λένε τα Πρακτικά και από κει και πέρα ο κάθε αναγνώστης και ο κάθε ακροατής βγάζει το συμπέρασμα αν υπάρχει θέμα ή όχι. Δεν θα αποδώσω εγώ, αυθαίρετη αντίθεση και αντίφαση ανάμεσα στον κ. Λοβέρδο και στον κ. Βενιζέλο. Και λήγει εκεί το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Από ό,τι ξέρω, μεταξύ Βενιζέλου και Λοβέρδου δεν υπάρχουν αντιθέσεις.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Όχι, καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Άλλωστε έχουν δημοσιοποιηθεί όλα αυτά.

Ο κ. Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν εισηγούμαι εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημοψήφισμα για πολύ σοβαρό κοινωνικό θέμα, είναι λογικά και πολιτικά ανακόλουθο να υποστηρίζω ότι πρόκειται για μία μικροδιευθέτηση. Αυτό νομίζω ότι λογικά είναι στέρεο. Συν τοις άλλοις, κύριε Πρόεδρε, στη συγκεκριμένη αναφορά μου είχα κατά νου -και μάλιστα το ανέπτυξα εν εκτάσει χθες- το πρωθυπουργικό επιχείρημα, ότι δεν μπορεί ένα σχέδιο νόμου εκατόν πενήντα τεσσάρων άρθρων να το εγκρίνει ο λαός μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι», και επικαλέστηκα τα παραδείγματα της Γαλλίας, της Ολλανδίας και της Ισπανίας, προσκόμισα και τα ψηφοδέλτια που είχαν το «ναι» ή το «όχι» και έκλεισα τη σκέψη μου, λέγοντας: «οι Έλληνες πολίτες που θα κληθούν να απαντήσουν μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι» είναι κατώτερης ποιότητας; Αυτά είναι ψεύδη που προκαλούν μικροδιευθετήσεις» στην κοινή γνώμη εννοούσα. Αυτό παρεξήγησε ο κύριος Υπουργός και μου απέδωσε όσα δεν είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δόθηκαν επαρκείς εξηγήσεις.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης για δεκαπέντε λεπτά. Αν τα καταφέρετε και σε λιγότερο χρόνο, το Προεδρείο θα εκφράσει την ικανοποίησή του. Αν χρειαστείτε και παραπάνω, θα σας δώσει και παραπάνω.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν νομίζω να χρειαστώ παραπάνω. Σας ευχαριστώ, πάντως, κύριε Πρόεδρε, για τη καλοσύνη και τη γενναιοδωρία στο χρόνο και για τον εξαιρετικό τρόπο που διευθύνετε τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ την ομιλία μου με μία διαπίστωση, η οποία γενικά μου δημιουργεί κάποια θλίψη: Θεωρώ ότι και σήμερα με την πρότασή σας για το δημοψήφισμα -παλαιότερα είχατε υποτονθορώσει εκεί για την αναπομπή του νόμου- έχετε ξεκινήσει ένα επικίνδυνο παιχνίδι -και θα αποδείξω γιατί στη συνέχεια- με τους θεσμούς μας. Θυσιάζετε δηλαδή τους θεσμούς, τη διαφύλαξη των θεσμών σ' ένα κομματικό συμφέρον και ίσως το να δημιουργήσετε πρόσκαιρες εντυπώσεις. Φοβάμαι ότι, κυρίως, στερείστε εντοπιζόμενους πολιτικών θέσεων και ιδεολογίας τέτοιας που σας αναγκάζει, είτε να επιχειρείτε μία πώληση των πραγμάτων σε θέματα θεσμικά και επικίνδυνα για το πολίτευμα, είτε να εντοπίζετε όλη σας την αντιπολιτευτική σας δράση σε μονοθεματικά ζητήματα. Βρήκατε τώρα το ασφαλιστικό και επί βδομάδες εντοπίζετε εκεί, πιστεύοντας ότι αυτό θα σας φέρει κομματικά οφέλη. Στην πραγματικότητα, όμως, με τον τρόπο αυτό, δημιουργείτε έναν κίνδυνο, ο οποίος απειλεί τους θεσμούς του κράτους μας.

Μου προκαλεί, λοιπόν, θλίψη κυρίως που το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που είναι ένα μεγάλο κόμμα, φαίνεται πως έχει στερέψει από επιχειρήματα, φαίνεται από την πράξη ότι δεν έχει πολιτικές θέσεις, φαίνεται ότι έχει μία σύγχυση πάνω στην ιδεολογία, ότι στερεί-

ται μπούσουλα, κατεύθυνσης και δεν έχει στόχους. Και δυστυχώς παρατηρούμε ένα μεγάλο κόμμα, όπως είστε εσείς κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια. Έχετε φθάσει, σαν να είστε μία κασέτα μαγνητοφώνου που ακούμε τα ίδια, την ξανακούμε, την ξανακούμε, όλο αυτό το διάστημα.

Θλίβομαι, γιατί θα περιμέναμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να κάνει μία πιο σοβαρή και πιο αποτελεσματική αντιπολίτευση, μία αντιπολίτευση η οποία, μαζί με την κριτική την οποία θα έκανε, θα είχε και μία σειρά προτάσεων, σκέψεων, ιδεολογικών τοποθετήσεων, οι οποίες και το ίδιο θα βοηθούσαν, αλλά θα βοηθούσαν και μας να γίνουμε καλύτεροι. Δυστυχώς, σήμερα επέλεξε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον εύκολο δρόμο, να βάζει τους θεσμούς μπροστά και πίσω από εκεί να νομίζει ότι μπορεί να κάνει αντιπολίτευση, ότι μπορεί να ασκεί επιχειρήματα και ότι μπορεί να βλάψει έτσι την Κυβέρνηση. Θεωρώ ότι είναι λάθος, όχι μόνο για το ίδιο, είναι λάθος σημαντικό, σοβαρό, το οποίο βλέπτε γενικότερα.

Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε και συγχρόνως να υπογραμμίσουμε τη θλίψη από την οποία διακατεχόμαστε για την πάγια αυτήν τακτική, την οποία ακολουθεί για μεγάλο διάστημα, σήμερα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα πρέπει εδώ να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και αναφέρομαι πάλι στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι είναι δυσάρεστο να σέρνεστε πίσω από ένα μικρότερο κόμμα, ότι είναι δυσάρεστο να δείχνετε έναν πανικό, ο οποίος φαίνεται ότι σας διακατέχει και μέσα σ' αυτόν τον πανικό, να προβαίνετε σε κινήσεις-ενέργειες, οι οποίες πρώτα-πρώτα εσάς εκθέτουν. Έτσι, λοιπόν, είναι και επικίνδυνο και άτοπο, το να επιχειρείτε συρόμενοι από ένα μικρότερο κόμμα να εμπλέξετε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε μία πολιτική και κομματική διαπάλη. Για μας είναι βαρύτατο ολίσθημα αυτό που κάνετε και θα έλεγα ότι ισοδυναμούσε με μία συνταγματική εκτροπή, γιατί είναι, πράγματι, περίεργο να προστρέξετε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α και να ζητάει δημοψήφισμα -και όπως είπα να υποτονθορώζει, άλλο αν στη συνέχεια κατάλαβε το ολίσθημα και το απέσυρε- να μην υπογράψει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και να αναπέμψει ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο από τη Βουλή γνά στη Βουλή. Και οι δύο αυτές παρεμβάσεις μας προκαλούν κατάπληξη, διότι πρώτα-πρώτα, υπάρχει ένα ιστορικό προηγούμενο, το οποίο δείχνει την ανακολουθία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Και η Αριστερά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 1975 στο Σύνταγμα, έλεγαν ακριβώς τα αντίθετα. Μιλούσαν για υπερεξουσίες του Προέδρου της Δημοκρατίας και μιλούσαν για αναίρεση της δημοκρατικής αρχής του πολιτεύματος. Μιλούσαν τότε για πλήγμα στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας και πάνω σ' αυτό, σ' αυτήν τη λογική, οικοδομούσαν μία σειρά επιχειρημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Αριστεράς, σπεύσατε με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 1986, που έγινε περίπου δέκα χρόνια μετά, να αποσιλώσετε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από αρμοδιότητες και τώρα ζητάτε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να αναλάβει δραστηριότητες και εξουσίες τις οποίες εσείς καταργήσατε. Αυτό είναι ένας τραγέλαφος, είναι μία τακτική, η οποία δεν νομίζω ότι σας τιμά, δεν νομίζω ότι τιμά το Κοινοβούλιο.

Τώρα, έρχομαι στο συγκεκριμένο θέμα του δημοψηφίσματος. Το δημοψήφισμα, ως γνωστό, για ψηφισμένο νομοσχέδιο, προκηρύσσεται μετά την απόφαση των 3/5 του συνολικού αριθμού των Βουλευτών.

Το προεδρικό διάταγμα της προκήρυξης τους δεν είναι, όπως ήταν αρχικά εις το Σύνταγμα του 1975, απαλλαγμένο της υπογραφής, η οποία προέρχεται από τον Πρόεδρο της Βουλής και η οποία πιστοποιεί τα 3/5. Συνεπώς πώς ζητάτε αμέσως από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να προκηρύξει δημοψήφισμα, δηλαδή, να παραβιάσει το Σύνταγμα;

Βέβαια, για το δημοψήφισμα ισχύει ακόμη ο ν. 350/1976 περί του τρόπου διεξαγωγής των κατά το Σύνταγμα προκηρυσσομένων δημοψηφισμάτων. Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε πριν τη συνταγματική Αναθεώρηση του 1986. Η συνταγματική εκείνη Αναθεώρηση, εισήγαγε το καλούμενο «νομοθετικό δημοψήφι-

σμα». Υπήγαγε μάλιστα το άλλο είδος, το συμβουλευτικό δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, στον κανόνα της υπουργικής υπογραφής.

Από το 1986 μέχρι σήμερα έχουν περάσει είκοσι δύο χρόνια. Καμμία κυβέρνηση δεν φρόντισε να φέρει προς ψήφιση νέο νόμο περί δημοψηφίσματος. Ο νέος αυτός νόμος, υποτίθεται ότι θα συντονιζόταν με τις νομοθετικές και τις συνταγματικές ρυθμίσεις του 1986. Συνεπώς σήμερα δεν μπορεί να γίνει νομοθετικό δημοψήφισμα κανονικά, πριν ψηφιστεί νέος εκτελεστικός του Συντάγματος νόμος. Τελεία και παύλα. Καθαρά και ξάστερα.

Σας ερωτώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι κυρίως του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η παράλειψη τόσων κυβερνήσεων και κυρίως δικών σας κυβερνήσεων, να φέρουν εκτελεστικό νόμο, τι άραγε δείχνει; Δεν δείχνει ότι δεν θέλατε να προετοιμάσετε την προσφυγή σε δημοψήφισμα; Πώς έρχεστε τώρα εκ του ασφαλούς, διαρρηγνύοντας τα ίδια τα μιάτιά σας και ζητάτε να γίνει δημοψήφισμα για το ζήτημα το οποίο θέτετε;

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα μέχρι τώρα δημοψηφίσματα στην Ελλάδα έγιναν, για να χρησιμοποιήσω μια φράση ενός εγκρίτου νομομαθούς, με θραύση του συνταγματικού πλαισίου, γιατί δεν τα προέβλεπε κανένα Σύνταγμα. Όλα τα δημοψηφίσματα, προσωπικά και όχι γνήσια, ήταν αυτά τα οποία έγιναν. Plebiscita και όχι referendum, όπως λένε οι νομικοί.

Προσωπικά χαρακτηρίζονται τα δημοψηφίσματα εκείνα, με τα οποία κάποιος προσλαμβάνει λαϊκό χρίσμα. Στα δημοψηφίσματα αυτά, η απάντηση του λαού είναι δεδομένη. Τα προσωπικά δημοψηφίσματα δεν είναι θεσμός δημοκρατικός. Είναι θεσμός καισαρικός. Μοναδικό γνήσιο δημοψήφισμα, είναι το δημοψήφισμα του 1974. Με το δημοψήφισμα εκείνο, ο λαός αποφάσισε ανάμεσα στη βασιλευόμενη και την αβασίλευτη δημοκρατία, χωρίς, όμως, να εκφράσει εμπιστοσύνη στο πρόσωπο. Απλώς απεφάνθη στο συγκεκριμένο αυτό ερώτημα.

Αγαπητές κυρίες, αγαπητοί κύριοι, είναι γνωστό πως το πολίτευμά μας είναι κατά βάση αντιπροσωπευτικό. Η λαϊκή αντιπροσωπεία, είναι εκείνη που αποφασίζει. Η απόφαση για δημοψήφισμα μάλιστα, αποτελεί προνόμιο της αυξημένης πλειονοψηφίας. Η πλειονοψηφία αυτή χρειάζεται να είναι πλειονοψηφία εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Με το δημοψήφισμα ο λαός ελέγχει την πλειοψηφία που ψήφισε το νομοσχέδιο. Βέβαια, εάν τη δοκιμάσει, οδηγούμαστε κανονικά στις εκλογές.

Τώρα επί της ουσίας της προτάσεώς σας αναφορικά με το δημοψήφισμα, σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 2, εδάφιο β' και δ' δημοψηφίσματα προκηρύσσονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα για ψηφισμένα νομοσχέδια, που ρυθμίζουν σοβαρό και κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά. Αυτή η διάταξη, βέβαια, αποτελεί μία γενικότατη και αόριστη νομική ρήτρα. Η ρήτρα αυτή μάλιστα, δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Την έννοια αυτής της ρήτρας, την εξειδικεύει κάθε φορά το όργανο που αποφασίζει τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, δηλαδή η Βουλή. Βασικό στοιχείο είναι ότι συντρέχει δημοσιονομικό ζήτημα. Ο νόμος δεν πρέπει να έχει αποκλειστικώς ή προεχόντως δημοσιοοικονομικό χαρακτήρα.

Αυτό, λοιπόν, συμβαίνει με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Γι' αυτό η άτυπη πρότασή σας για δημοψήφισμα στο νομοσχέδιο αυτό δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στη λογική ούτε στο στενό γράμμα του νόμου, εκτός των άλλων τα οποία σας ανέφερα προηγουμένως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Πριν κλείσω, ήθελα να καταθέσω ορισμένες σκέψεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εις το Σώμα για την αναπομπή του νομοσχεδίου. Όπως σας είπα, και σαν προσπάθεια είχε γίνει ένας υποτονθορισμός από τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ότι θα ζητούσε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την αναπομπή του νομοσχεδίου. Θέλω πάνω σ' αυτό να καταθέσω ορισμένες σύντομες σκέψεις μου.

Το Σύνταγμα προβλέπει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να αναπέμψει στη Βουλή νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί

απ' αυτή, εκθέτοντας και τους λόγους της αναπομπής. Είναι το άρθρο 42, παράγραφος 1. Παράλληλα, όμως, με τη συνταγματική αυτή πρόβλεψη, ισχύει και η συνθήκη του πολιτεύματος, όπως λέγεται. Σύμφωνα με τη συνθήκη αυτή, ο Πρόεδρος δεν ασκεί ποτέ αναπομπή. Το δικαίωμα αυτό του Προέδρου, είναι σαν να μην έχει υπάρξει ποτέ, γίνεται δηλαδή κακό για το τίποτα θα λέγαμε έτσι απλά, λογικά.

Σημειώστε πως ποτέ στα ελληνικά χρονικά, από την άφιξη του Γεωργίου του Α' το 1863, Αρχηγός Κράτους, Βασιλεύς ή Πρόεδρος της Δημοκρατίας, δεν έχει αρνηθεί να υπογράψει νόμο. Είναι απόλυτα περιττό σήμερα, το 2008, να γίνεται λόγος για κάτι που δεν έγινε ούτε τον δέκατο ένατο αιώνα. Σημειώστε ότι από το 1986 έχει καταργηθεί η λέξη «κύρωση» των νόμων, δηλαδή, η πράξη με την οποία ο Αρχηγός του Κράτους συμμετείχε στη νομοθετική κατάρτιση του νόμου, συμπεράττοντας βέβαια με τη Βουλή και συμφωνώντας στη σκοπιμότητα των ρυθμίσεων του νόμου. Αυτά φωτίζουν ακόμη πιο πολύ το άτοπο της αναπομπής.

Αγαπητές κυρίες, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κανόνες του ουσιαστικού Συντάγματος, τους οποίους τα κύρια όργανα του κράτους και οι πρωταγωνιστές του πολιτικού παιχνιδιού συμφωνούν ατύπως να σέβονται. Είναι οι καλούμενες «συνθήκες του πολιτεύματος». Αυτές οι συνθήκες, διαφέρουν από τα απλά έθιμα. Και διαφέρουν, γιατί δεν έχουν συνείδηση δικαίου (opinion juris). Παραδείγματα: Η αρχή της δεδηλωμένης εισάγεται το 1875. Ήταν συνθήκη του πολιτεύματος επί Χαριλάου Τρικούπη. Επίσης το καλοκαίρι του 1965, ο τότε Βασιλιάς Κωνσταντίνος δεν παραβιάζει κανόνες του Συντάγματος. Παραβιάζει, όμως, συνθήκη του Συντάγματος, εξωθώντας το Γεώργιο Παπανδρέου σε παραίτηση. Διορίζει μάλιστα δύο κυβερνήσεις σε πείσμα της αρχής της δεδηλωμένης.

Σήμερα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Αριστεράς, εσείς ζητάτε να παραβιαστούν όχι μόνο οι κανόνες του Συντάγματος, αλλά και οι βασικές αρχές του πολιτεύματος. Ζητάτε την παραβίαση και της βασικής συνθήκης του δημοκρατικού μας συστήματος. Όπως, όμως, είναι γνωστό, με την Αναθεώρηση του 1986 που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαγράφηκε η λέξη ότι ο Πρόεδρος «κυρώνει», δηλαδή, στην κατάρτιση του νομοσχεδίου δεν μετέχει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως νομοθετικός παράγοντας. Συμμετέχει μόνο ως Αρχηγός της εκτελεστικής εξουσίας κατά την ψήφιση των νομοσχεδίων.

Με ερμηνεία, λοιπόν, της νέας αυτής διατάξεως, γίνεται τώρα παγίως δεκτό, πως εν όψει της αρχής της διακρίσεως των εξουσιών, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, δεν έχει την εξουσία να αναπέμψει στη Βουλή ψηφισμένο από αυτή νομοσχέδιο, επειδή έχει πιθανόν αντίθετη άποψη ως προς το περιεχόμενο. Δυνατότητα αναπομπής ίσως, θα υπήρχε μόνο εφόσον διαπιστώνεται από τη νομική υπηρεσία της Προεδρίας της Δημοκρατίας ως δεν τηρήθηκε ενδεχομένως για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η προβλεπόμενη διαδικασία ψηφίσεώς του. Για παράδειγμα, ένα συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο χωρίς γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με το άρθρο 73 του Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι αυτές τις διατάξεις δεν τις σεβάστηκε η Αντιπολίτευση. Φοβάμαι ότι δεν σεβάστηκε ούτε το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας ούτε τον ίδιο τον πολιτισμό μας. Φοβάμαι ότι αυτό το έκανε, εκτελώντας μικροπολιτικές επιδιώξεις και σκοπιμότητες, όπου στο τέλος προσπάθησα, αλλά δεν το καταφέρατε να εμπλέξετε τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε μια κομματική διαμάχη, που δυστυχώς θέτει σε κίνδυνο το πολίτευμα.

Εμείς αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα αυτά με ψυχραιμία, με αποφασιστικότητα και πάντοτε με βάση το γενικότερο συμφέρον και του πολιτεύματος και του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρίες Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί

καθηγητές από το Γυμνάσιου Πελοπίου Ηλείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ζητήσει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τι θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είθισται να προηγείται υμών, κυρία Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, εντάξει, είθισται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θέλετε τα δεκαπέντε λεπτά της ομιλίας σας, κύριε Εκπρόσωπε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μάλλον θα χρειαστώ λιγότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτη φορά βλέπω στην κοινοβουλευτική μου διαδρομή τόσο μεγάλο ενδιαφέρον της Κυβέρνησης, για τον τρόπο με τον οποίον η Αντιπολίτευση ασκεί τα καθήκοντά της. Μεγάλη η θλίψη με την οποίαν εκφέρει τις πολιτικές κρίσεις της για το ρόλο της Αντιπολίτευσης και έντονες οι συμβουλές πάντοτε προς εμάς.

Αντιλαμβάνομαι ότι κάτι περίεργο συμβαίνει, κάτι προφανώς απασχολεί την Κυβέρνηση, για να έχει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον να υποδείξει στην Αντιπολίτευση πώς ακριβώς πρέπει να ασκεί τα καθήκοντά της. Υποθέτω ότι οι ίδιοι οι Υπουργοί, υποθέτουν πως η Κυβέρνηση ασκεί με απόλυτη επάρκεια τα δικά της καθήκοντα, εντός και εκτός της Αιθούσης του Σώματος. Αλλά δεν υπάρχει κανένας λόγος να ανησυχούν τόσο.

Αφού τους ευχαριστήσω για τις συμβουλές τους προς το σύνολο της Αντιπολίτευσης και κυρίως προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα ήθελα τώρα να προχωρήσω στην αξιολόγηση των δικών τους σκέψεων και προτάσεων.

Πρώτα-πρώτα, μου κάνει εντύπωση ότι από χθες ακούω για πολλοστή φορά τον ίδιο ακριβώς συλλογισμό από την κ. Πετραλιά, τον κ. Παυλόπουλο και πριν από λίγο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Χατζηγάκη, ότι η κατάθεση προτάσεων από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, είναι αποτέλεσμα του διαγκωνισμού μεταξύ κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Προθέσεις δικάζει η κρίση των στελεχών της Κυβέρνησης. Επαναλαμβάνουν διαρκώς το ίδιο επιχείρημα, την ίδια ώρα που ο Υπουργός της Δικαιοσύνης ισχυρίζεται ότι μονότονα επιχειρηματολογεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως εάν είχαν κασέτα οι αγορητές του. Έχω πειστεί απολύτως αυτήν την ώρα ότι ο «γλαφυρός» λόγος των Υπουργών, σίγουρα δεν εγκιβωτίζεται σε μια κασέτα με το αντίστοιχο περιεχόμενο.

Για να δούμε τώρα πόσο ενδιαφέροντα είναι τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης. Θα ακούσατε προηγουμένως ότι χρησιμοποίησε ένα συγκλονιστικό επιχείρημα ο Υπουργός Δικαιοσύνης: ότι εάν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήθελε να εφαρμοστεί η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του Συντάγματος για τη διεξαγωγή νομοθετικών δημοψηφισμάτων, θα όφειλε μέχρι τώρα και μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 1986 να ψηφίσει εκτελεστικό νόμο.

Δεν μπορεί συνεπώς εγκύτως – κατά την άποψη της Κυβέρνησης – να ζητήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διεξαγωγή δημοψηφίσματος για ιδιαίτερης σημασίας κοινωνικό ζήτημα, από τη στιγμή που δεν υπάρχει εκτελεστικός νόμος.

Διαφεύγει του Υπουργού Δικαιοσύνης – και λυπούμαι γι' αυτό – μια κρίσιμη λεπτομέρεια: μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, προβλέπεται το επαγγελματικό ασυμβίβαστο για τους Βουλευτές. Οι Βουλευτές, δηλαδή, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, δεν μπορούν να ασκούν άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες και ανατίθεται στον εκτελεστικό νόμο, που έπρεπε η Βουλή να ψηφίσει, η διοργάνωση αυτού του ασυμβιβάστου.

Αλλά όπως γνωρίζετε, τέτοιος νόμος δεν έχει εκδοθεί, διότι υπήρξαν αντιρρήσεις...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι λέτε; Έτσι είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν εκδόθηκε τέτοιος νόμος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Έτσι είναι διατυπωμένο το

άρθρο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν εκδόθηκε τέτοιος νόμος, κύριε Μαρκογιαννάκη, εκτελεστικός νόμος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Μαρκογιαννάκη, εντάξει, καλά.

Τέτοιος νόμος, λοιπόν, εκτελεστικός του σχετικού άρθρου του Συντάγματος ουδέποτε εξεδόθη. Άρα κατά την εκτίμηση της Κυβέρνησης, κατά λογική συνέπεια των όσων ισχυρίζεται, δεν μπορεί να εφαρμοστεί η σχετική διάταξη του Συντάγματος. Παρ' όλα αυτά μια χαρά εφαρμόζεται, το ασυμβίβαστο.

Η υπερκείμενη νομοθεσία, όπως είναι το Σύνταγμα, είναι προφανές ότι μπορεί να εφαρμόζεται ακόμα κι αν δεν υπάρχει εκτελεστικός νόμος. Ο εκτελεστικός νόμος, απλώς οργανώνει τον τρόπο εφαρμογής του Συντάγματος. Δεν σημαίνει ότι η ανυπαρξία εκτελεστικού νόμου αποτρέπει το δικαίωμα της Πλειοψηφίας ή της Μειοψηφίας, που απορρέει από συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη, να εφαρμοστεί. Αυτές είναι καινοφανείς θεωρίες, τις οποίες πραγματικά δεν θέλω περαιτέρω να αξιολογήσω.

Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πρέπει τώρα να συζητήσουμε, σχετικά με την έννοια, το περιεχόμενο του άρθρου 44, παράγραφος 2. Θα μπορούσε ένας πολίτης να σκεφτεί, εάν δεν υπάρξουν ορισμένες διευκρινίσεις και αυθεντική ερμηνεία του σχετικού άρθρου του Συντάγματος, ότι το άρθρο 44 περιέχει μίαν αντίφαση.

Μια Πλειοψηφία δημοκρατικά οργανωμένη και εκλεγμένη, έχει αποφασίσει την ψήφιση ενός νομοσχεδίου. Από τη στιγμή που η Πλειοψηφία στη Βουλή ψήφισε το νομοσχέδιο, γιατί άραγε πρέπει να της παρέχεται η εξουσία να προστρέξει για δικό της νομοσχέδιο στον ελληνικό λαό, προκειμένου να διεξαχθεί δημοψήφισμα;

Άρα, έτσι όπως τυπικά ερμηνεύεται το άρθρο 44, κάποιος θα μπορούσε να σκεφτεί ότι υπάρχει εσωτερική αντινομία στις ρυθμίσεις του συνταγματικού νομοθέτη του '86. Εφόσον η Πλειοψηφία ψηφίζει νομοσχέδιο, δεν έχει νόημα να απευθύνεται στην κοινή γνώμη, εφόσον και πάλι, προκειμένου να οργανωθεί το δημοψήφισμα, απαιτείται πλειοψηφία, για την οποία η σύμπραξη της Κυβέρνησης, είναι δεδομένη.

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει καμία αντινομία, αρκεί κάποιος να ανατρέξει στην ιστορική βούληση του συνταγματικού νομοθέτη, δηλαδή να ανατρέξει στα Πρακτικά των συζητήσεων κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματός μας το 1986. Τότε θα μπορέσει να συναγάγει χρήσιμα συμπεράσματα.

Υπάρχουν σοβαρά κοινωνικά ζητήματα, για τα οποία μπορεί να νομοθετήσει μια κυβέρνηση, αλλά για αυτά τα κοινωνικά ζητήματα, να εκφράζεται οριζόντια διαφωνία στην ίδια την κοινωνία. Δηλαδή, πολίτες που ανήκουν στον κυβερνητικό χώρο ή πολίτες που μπορεί να ψηφίζουν την Αντιπολίτευση, να έχουν την ίδια ή διαφορετική άποψη με την κυβέρνηση για ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα.

Θυμηθείτε, παραδείγματος χάρι, τη συζήτηση που διεξήχθη στον τόπο μας τη δεκαετία του '80, σχετικά με τον πολιτικό γάμο. Μπορούσε κάποιος να βρει υποστηρικτές τότε της λύσης του πολιτικού γάμου και στο εσωτερικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ήταν κυβέρνηση, και στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας ή στο εσωτερικό της Αριστεράς, όπως να βρεί επίσης πολίτες, οι οποίοι οριζόντια είχαν διαφωνία με το θεσμό του πολιτικού γάμου και να ανήκουν τόσο στον κυβερνητικό χώρο όσο και στο χώρο της τότε αντιπολίτευσης.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όταν δηλαδή δεν είναι δυνατόν να διαγνωστεί ακριβώς η λαϊκή πλειοψηφία, η λαϊκή διάθεση ή όταν διαγνωστεί λαϊκή αντίθεση, είναι χρήσιμο για την Κυβέρνηση να επιλέγει την οδό της σύμπραξης με την Αντιπολίτευση, για να αρθεί αυτό που φαντάζει ως δυσαρμονία μεταξύ της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας και της λαϊκής πλειοψηφίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Εσείς γιατί δεν το κάνετε αυτό με τον πολιτικό γάμο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα σας απαντήσω.

Η ορθή ερμηνεία του άρθρου 44 του Συντάγματος, είναι ότι

βεβαίως η επίκληση του δικαιώματος για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος είναι επίκληση της Μειοψηφίας, είναι δικαίωμα της μειοψηφίας, της κοινοβουλευτικής Μειοψηφίας.

Αλλά ουσιαστικά η απόφαση συνιστά δημοκρατική διεξοδό για την Πλειοψηφία. Γι' αυτό ακριβώς και οργανώνει την Πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Είναι λάθος να θεωρήσουμε ότι είναι αποκλειστικό δικαίωμα της Μειοψηφίας, να επικαλείται την ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος και απλώς οχυρωμένη πίσω από την Πλειοψηφία της στη Βουλή η Κυβέρνηση να αρνείται. Είναι λάθος. Διότι τότε θα δικαιώναμε την εντύπωση αντινομίας που θα έχει ένας Έλληνας πολίτης.

Αντιθέτως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και σας προτρέπω να ανατρέξετε στα Πρακτικά για την εισαγωγή του θεσμού του νομοθετικού δημοψηφίσματος κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 1986- θα διαπιστώσετε ότι αποτελεί δημοκρατική διεξοδό για την πλειοψηφία η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όταν εικάζεται ότι σ' ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, υπάρχει αρνητική διάθεση του εκλογικού σώματος..

Αλλωστε, για ποιο λόγο σήμερα η Κυβέρνηση αρνείται τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όταν ισχυρίζεται πως η πλειοψηφία του εκλογικού σώματος συμφωνεί μαζί της, σ' ό,τι αφορά, τουλάχιστον, το ασφαλιστικό;

Διότι αυτό ισχυρίζεται η Κυβέρνηση –μπορείτε να δείτε τις σχετικές αγορεύσεις τόσο της κ. Πετραλιά όσο και άλλων Υπουργών κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου- ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα δυσαρμονίας μεταξύ της δικής της πολιτικής βουλήσεως και της βουλήσεως του ελληνικού λαού.

Εάν έχει αυτή τη βεβαιότητα και ταυτόχρονα αντιλαμβάνεται ότι δημιουργείται μείζον θέμα με τη δράση της Αντιπολίτευσης ή των συνδικάτων, δεν έχει παρά να οργανώσει ένα δημοψήφισμα και να επιβεβαιώσει έτσι τη στήριξη του εκλογικού σώματος στις δικές της νομοθετικές πρωτοβουλίες. Μάλιστα, με αυτόν τον τρόπο, θα δικαιώνει και την αληθή ερμηνεία του άρθρου 44.2 του Συντάγματος.

Επειδή ρωτούν αρκετοί συνάδελφοι γιατί στο παρελθόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν διοργάνωσε δημοψήφισμα, η απάντηση περιέχει ήδη σ' αυτό που σας είπα: Ότι κατά το άρθρο 44.2 το δικαίωμα επικλήσεως ανήκει πρωτίστως στην Αντιπολίτευση.

Άρα, πρέπει να αντιστρέψω εγώ το ερώτημα και να σας ρωτήσω, γιατί μέχρι το 2004 η επί πολλά έτη αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας, δεν έθεσε ποτέ θέμα δημοψηφίσματος είτε για εθνικό θέμα είτε, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 44.2 του Συντάγματος, για κοινωνικό θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν προχώρησε. Διότι ουδέποτε η Αντιπολίτευση άσκησε το δικαίωμα που της απονέμει το άρθρο 44.2 του Συντάγματος! Συνεπώς το ερώτημα δεν πρέπει να το απευθύνετε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά στους κατά καιρούς Αρχηγούς της Νέας Δημοκρατίας και στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με μία παρατήρηση. Βεβαίως το πολιτικό μας σύστημα είναι αντιπροσωπευτικό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το αντιπροσωπευτικό σύστημα δεν γίνεται δημιουργικότερο, όταν υπάρχουν θεσμοί άμεσου δημοκρατικού ελέγχου, δηλαδή όταν υπάρχουν στοιχεία άμεσης δημοκρατίας.

Ουδέποτε η άμεση δημοκρατία δυσχέρανε τη λειτουργία του αντιπροσωπευτικού συστήματος. Με αυτήν την έννοια, έχει πολύ μεγάλη σημασία ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρότασή του για την Συνταγματική Αναθεώρηση, αλλά και σήμερα, επιμένει ότι πρέπει να κάνουμε ένα βήμα και να εισαγάγουμε το λαϊκό έλεγχο, τον κοινωνικό έλεγχο, να εισαγάγουμε ένα νέο στοιχείο άμεσης δημοκρατίας που εμβαθύνει τη δημοκρατία μας, της δίνει καλύτερη ποιότητα κάτι που διευκολύνει τελικά το λαϊκό παράγοντα να γίνει και ρυθμιστής εξελίξεων σε κρίσιμα θέματα πολιτικά ή κοινωνικά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν θα μείνω –γιατί θα απαντήσω το απόγευμα συνολικά- σε όλη τη λογική, πώς γίνεται η πλειοψηφία που απαιτείται κατά το σχετικό αυτό άρθρο, να επιτυγχάνεται ύστερα από πρωτοβουλία μόνο της Αντιπολίτευσης. Γιατί περίπου αυτό ελέγχει.

Τέτοια ερμηνεία σε κανένα σύγγραμμα του Συνταγματικού Δικαίου δεν την έχω δει κι εδώ μέσα είναι ένας-δύο συνάδελφοι, που έχουν γράψει γι' αυτό το θέμα και πολύ ωραία πράγματα. Αλλά αυτό είναι άλλο θέμα.

Το Σύνταγμα το ερμηνεύει εδώ καθένας κατά πώς νομίζει. Απλά θυμίζω αυτό που είπε ο Βαγγέλης Βενιζέλος ότι είναι δύσκολο πράγμα η ερμηνεία του Συντάγματος, για να την επιχειρούμε τόσο εύκολα πολλές φορές. Η φράση είναι δική του.

Όμως, εγώ θα ήθελα να πω το εξής: Αν είναι έτσι, που λέει ο κ. Καστανίδης και αν πραγματικά θα έπρεπε η Αντιπολίτευση να παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες, όταν το 1990 και το 1992 η Κυβέρνηση Μητσοτάκη με τους δύο νόμους Σουφλιά και Σιούφα, την εποχή εκείνη, καθιέρωσε ουσιαστικά αυτό το σύστημα που βελτιώνει και προεκτείνει αυτό το νομοθέτημα που έχουμε σήμερα, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως αντιπολίτευση δεν ζήτησε δημοψήφισμα; Ποιος ο λόγος; Παίρνω ένα παράδειγμα, για να δείτε ότι τώρα ψάχνουν να βρούν δικαιολογίες για πράγματα, τα οποία είναι σαφές πως τους πάνε λάθος.

Γι' αυτό είπα στην πρωτομυλία μου στην πρόταση δυσπιστίας –θα το επαναλάβω και το απόγευμα- ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρώτα πυροβολεί και ύστερα στοχεύει. Έτσι και τώρα. Πρώτα έκανε την πρόταση δημοψηφίσματος σερβιρόμενο πίσω από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και κατόπιν ψάχνει να βρει επιχειρήματα, πώς θα την τεκμηριώσει.

Η καλύτερη απόδειξη ήταν αυτό το οποίο ακούσαμε προηγούμενως από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ζητήσει για τρία λεπτά ο κ. Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γνωστό ότι έχουμε δύο μεγάλα μέτωπα μπροστά μας, το ασφαλιστικό και το θέμα των σχέσεων με τη FYROM και τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ. Θα ήθελα να κάνω στο δεύτερο θέμα, επειδή όλοι καταλαβαίνουμε τη σημασία του, μία επισήμανση, η οποία πιστεύω ότι χρειάζεται από την πλευρά μας.

Είναι γνωστό ότι επιδίωξη δική μας, είναι η σύνθετη γεωγραφική ονομασία για όλες τις χρήσεις. Ξέρουμε τις δυσκολίες. Ξέρουμε ότι εκατόν δεκαοκτώ χώρες έχουν αναγνωρίσει τους γείτονές μας με το όνομα «Μακεδονία».

Ξέρουμε ότι κάποιος μπορεί να επικαλεστούν την ενδιάμεση συμφωνία, η οποία έπαιξε έναν πολύ θετικό ρόλο. Την είχε διαπραγματευθεί, αν δεν κάνω λάθος, ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως Υπουργός Εξωτερικών, η οποία όμως τους δίνει κάποια πατήματα, για να επικαλεστούν τη δυνατότητά τους να μπουν σε διεθνείς οργανισμούς με την ονομασία FYROM.

Ξέρουμε ότι είναι δύσκολα τα πράγματα και γι' αυτό δεν έχουμε κανένα σκοπό να κάνουμε μια στείρα αντιπολίτευση. Γι' αυτό είμαστε και λακωνικοί και θα ζητούσαμε από την Κυβέρνηση να είναι και αυτή λακωνική και να μην ακούμε συνέχεια για ένα εθνικό μέτωπο, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς και το οποίο εκφράζει σήμερα ο κ. Καραμανλής.

Είμαι αναγκασμένος εδώ, να κάνω μια επισήμανση σε μια μεγάλη μας διαφωνία, προκειμένου κυρίως όχι τόσο να δώσω την άποψή μας όσο να προληφθούν ορισμένες καταστάσεις, αν μπορούμε εμείς, μ' αυτήν την επισήμανσή μας, να την προλάβουμε.

Εμείς κατανοούμε ότι η μεγάλη επιθυμία των γειτόνων μας να

ενταχθούν στο ΝΑΤΟ, μπορεί να αξιοποιηθεί από την Κυβέρνηση που κάνει τις διαπραγματεύσεις. Επίσης μπορούμε να κατανοήσουμε ότι οι διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Ο.Η.Ε., θα μπορούσαν να γίνονται πυρετωδώς αυτές τις ώρες, αυτά τα λεπτά κ.λπ..

Δεν μπορούμε όμως να κατανοήσουμε, να συμφωνήσουμε ή να ενταχθούμε σ' ένα εθνικό μέτωπο, με τη μετάθεση των διαπραγματεύσεων έξω από τον Ο.Η.Ε., στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και κυρίως κάτω από την καθοδήγηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Και εκφράζω τη βαθιά μας ανησυχία, για το ενδεχόμενο να κινηθεί η Κυβέρνηση σε μία πορεία ασύμμετρων ανταλλαγμάτων. Και υπάρχουν πάρα πολλά σοβαρά ζητήματα, τα οποία δεν μπορούν και δεν χρειάζεται καν να μπουν ως ανταλλάγματα. Και κακώς γι' αυτό η Κυβέρνηση έχει μπει -θα έλεγα- σ' αυτό το νέο πλαίσιο διαπραγματεύσεων.

Και εδώ θέλουμε να εκφράσουμε την ανησυχία μας για πολλά ζητήματα, παίρνοντας υπ' όψιν τις πληροφορίες που έρχονται για διαπραγματεύσεις που γίνονται και πιέσεις που ασκούνται σήμερα -και ίσως, από μια άποψη, είναι λογικό- για το θέμα του Κοσόβου και ζητάμε μια διαβεβαίωση και σήμερα από την Κυβέρνηση ότι δεν θα προχωρήσει σε αναγνώριση της μονομερούς ανεξαρτησίας σ' ένα χώρο όπως τα Βαλκάνια, όπου ξέρουμε τους κινδύνους για όλους χωρίς εξαίρεση από αποσχιστικές τάσεις.

Θέλουμε, όμως, ιδιαίτερος να εκφράσουμε την ανησυχία μας, για το συσχετισμό που έγινε και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και που έγινε ουσιαστικά αποδεκτός, απ' ό,τι κατάλαβα από την Κυβέρνηση -γιατί δεν υπήρξε κανένας σχολιασμός- ανάμεσα στην αμερικανική βάση στη Σούδα και στις διαπραγματεύσεις για το όνομα των Σκοπίων.

Ανησυχούμε βαθιά γι' αυτόν τον ατυχή, λαθεμένο συσχετισμό-παγίδα, πολύ περισσότερο, διότι αυτός αναδεικνύεται σήμερα. Είμαστε στο μήνα Απρίλιο και τον μήνα Ιούνιο, οργανώνονται οι high-level, οι ενισχυμένες συνομιλίες, μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ελλάδας επί αμυντικών και διπλωματικών θεμάτων. Και εκεί εκκρεμούν -και αν θέλει η Κυβέρνηση ή κάποιος Υπουργός να με διαψεύσει- οι εξής απαιτήσεις της αμερικανικής κυβέρνησης. Πρώτον, σε σχέση με τη Βάση της Σούδας, η επέκταση του προβλήτα K14. Είναι ο προβλήτας, ο οποίος δέχεται πυρηνοκίνητα υποβρύχια. Δεύτερον, η χρήση του Ναυτικού Νοσοκομείου των Χανίων από τους Αμερικανούς στρατιώτες, σύμφωνα με τα έγγραφα τα οποία υπάρχουν σήμερα στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και Υπουργείο Εξωτερικών. Τρίτον, η επέκταση της ετεροδικίας. Και σε σχέση μ' αυτά, όχι άμεσα με την Αμερικανική Βάση της Σούδας, οι πιέσεις για μεταφορά εξοπλισμών -το τέταρτο- και για την ανάληψη από τους Αμερικανούς των έργων για την αναβάθμιση των οπλικών συστημάτων. Και πέμπτον, που είναι πάρα πολύ σημαντικό, η άρση των εθνικών περιορισμών στην αποστολή ειδικών δυνάμεων από την Ελλάδα στο Αφγανιστάν, δηλαδή, στο να υπάρξουν αυτές οι δυνάμεις έξω από τη ζώνη της Καμπούλ, στις εμπόλεμες ζώνες.

Νομίζω ότι είναι σοβαρά ζητήματα. Οι Αμερικανοί έχουν συμπληρώσει, δυστυχώς, για νέα παιδιά τους, τέσσερις χιλιάδες φέρετρα από το Ιράκ. Εμείς δεν θέλουμε να φύγει ούτε ένα φέρετρο από το Αφγανιστάν. Και θέλουμε διαβεβαιώσεις και σήμερα από την Κυβέρνηση, ότι οι διαπραγματεύσεις αυτές έχουν την αυτονομία τους, ότι πρέπει να γίνονται κάτω από τον Ο.Η.Ε. και ότι δεν θα συσχετιστούν με οιοδήποτε θέμα που έχει σχέση με Αφγανιστάν, με Κόσοβο και με την Αμερικανική Βάση της Σούδας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κύριε Αλαβάνο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ναι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πάντοτε, στη Βουλή ιδίως, το κατάλληλο φόρουμ για να γίνονται αυτές οι συζητή-

σεις. Δε νομίζω ότι, επ' ευκαιρία της συζήτησης πρότασης της Αντιπολίτευσης και ιδίως του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό, είναι το κατάλληλο φόρουμ, για να συζητήσουμε αυτά τα θέματα, που έθεσε από την πλευρά του ο Αρχηγός του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Είχε τη δυνατότητα και έχει τη δυνατότητα και την Υπουργό Εξωτερικών να δει και μέσα από τα όργανα της Βουλής να κάνει αυτήν τη συζήτηση.

Ένα, όμως, μπορώ να πω, απλώς και μόνο διότι αντιλαμβάνεσθε ότι ζήτησε διευκρίνιση από την Κυβέρνηση σε κάτι. Σε καμία περίπτωση το ζήτημα το οποίο αφορά την ονομασία των Σκοπίων δεν έχει φύγει από το πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Σε καμία περίπτωση. Η πρωτοβουλία Νίμιτς υπάρχει και συνεχίζεται. Η τελευταία πρόταση που έκανε ο κ. Νίμιτς, δεν εκφράζει την ελληνική πλευρά και αυτό τονίστηκε προς πάσα κατεύθυνση και από την κ. Μπακογιάννη σε καθέναν από τους πολιτικούς αρχηγούς.

Αυτήν τη στιγμή, υπάρχει μια διαδικασία στο ΝΑΤΟ. Αλλά σε καμία περίπτωση, η διαδικασία του ΝΑΤΟ, δεν είναι εκείνη που βγάζει το θέμα αυτό έξω από το πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών. Η πρωτοβουλία Νίμιτς εξελίσσεται στα Ηνωμένα Έθνη και η πρωτοβουλία αυτή συνεχίζεται. Το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά. Άλλο το θέμα αυτό και άλλο το ότι το ζήτημα αυτό συνδέεται με το ότι για μας -και έτσι συνδέθηκε το θέμα- δεν μπορεί, όσο δεν υπάρχει λύση για το όνομα, να υπάρχει πρόκληση των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή, θα υπάρχει ελληνικό βέτο στο ΝΑΤΟ.

Έτσι προκύπτει το θέμα, όχι γιατί έφυγε το θέμα από τα Ηνωμένα Έθνη. Όφειλα αυτήν τη διευκρίνιση, άλλωστε έχει δοθεί πολλές φορές. Τα υπόλοιπα που έθεσε ο κ. Αλαβάνος, που αφορούν την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι εκείνη αρμόδια να απαντήσει. Όμως, στα λοιπά που έθεσε απέναντι στην Κυβέρνηση -το τονίζω- υπάρχουν τα αρμόδια φόρα και η κ. Μπακογιάννη είναι στη διάθεση του καθενός πολιτικού Αρχηγού ανά πάσα στιγμή, όπως και ο κύριος Πρωθυπουργός, άλλωστε, για να μπορέσει να δώσει τις αναγκαίες διευκρινίσεις και να λύσει όποιες απορίες υπάρχουν.

Ένα μόνο σας λέω. Το επανέλαβα και χθες. Το λέω και τώρα. Ο Πρωθυπουργός ξέρει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Και ο Πρωθυπουργός ξέρει αυτήν τη στιγμή εκεί που πάει ότι έχει αναλάβει να υπερασπιστεί ένα μεγάλο εθνικό θέμα και θα το πράξει στο ακέραιο. Μην ξεχνάτε ότι είναι αυτός που έβαλε την κόκκινη γραμμή, πίσω από την οποία δεν μπορεί να υποχωρήσουμε.

Γι' αυτόν το λόγο, ακριβώς, είμαστε βέβαιοι -και να είσθε ήσυχoi- ότι το αποτέλεσμα όλης αυτής της διαδικασίας θα είναι που ταιριάζει στον τόπο και το οποίο εκφράζει -έτσι εγώ ήθελα να πιστεύω και θέλω να το πιστεύω ακόμα- όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Και αυτό είναι δύναμη του Πρωθυπουργού.

Όμως, ας του έχετε εμπιστοσύνη. Υποχωρήσεις από τον Κώστα Καραμανλή και την Κυβέρνησή του, και μάλιστα σε τέτοια θέματα, δεν είναι νοητές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μια φράση μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Καστανιδή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι η δεύτερη φορά που ο Αρχηγός του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. θέτει το ίδιο ακριβώς θέμα, των δηλώσεων δηλαδή του κ. Παπανδρέου, για τη Σούδα, θεωρώντας ότι σχετίζεται με κάποιον τρόπο τη δήλωση του κ. Παπανδρέου με τις διαπραγματεύσεις για το όνομα.

Είχα και χθες την ευκαιρία να απαντήσω. Δεν θα επεκταθώ. Θα δώσω την ίδια απάντηση και τώρα. Ο κ. Παπανδρέου, στα πλαίσια της εθνικά υπεύθυνης στάσης του, είτε κάτι πολύ απλό, αναφερόμενος στη Βάση της Σούδας. Χρησιμοποίησε τη Βάση της Σούδας ως παράδειγμα, για να καταδείξει ότι στις συμμαχίες, στις διμερείς, κυρίως, σχέσεις, όπως είναι στην προκειμένη περίπτωση μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ελλάδος, ισχυ-

ρή σχέση και δεσμός υπάρχει, όταν γίνεται σεβαστή η αρχή της αμοιβαιότητας.

Ήταν μήνυμα προς την αμερικανική πλευρά και ουδόλως σχετίζεται με τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για το όνομα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Να επιστρέψουμε στον κατάλογο.

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Διαπιστώνω, βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά και τη σημερινή τοποθέτηση του Προέδρου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αλλά και τη χθεσινή ομοίου περιεχομένου παρέμβασή του, ότι ουσιαστικά, η συζήτηση για τη λήψη απόφασης περί διεξαγωγής δημοψηφίσματος, η οποία εισήχθη με πρωτοβουλία κατ' αρχάς του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και στην οποία συμφώνησαν τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης συνολικά, ακυρώθηκε από τον ίδιο τον έχοντα το γενικό πρόσταγμα, δηλαδή, τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τον κ. Αλαβάνο.

Και αυτό, κυρία Πρόεδρε, γιατί αντιλαμβάνεται ότι πλέον έχει αναγκηί σε μπουρτανγκ, έχει γίνει μια προδήλως αντισυνταγματική και αβάσιμη πρόταση για τη συζήτηση και λήψη απόφασης επί θέματος, του οποίου το Σύνταγμα απαγορεύει την εισαγωγή του. Έχει γίνει πλέον δικόπο μαχαίρι και πλήττει ευθέως τις πολιτικές πρωτοβουλίες, βεβαίως, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στην οποία μόνο ο κ. Βενιζέλος διαφοροποιήθηκε -και ορθώς- διότι ως συνταγματολόγος, γνώριζε από την αρχή ότι υπάρχει ένας συνταγματικός ακροβατισμός και δευτερευόντως, τον Συνασπισμό, ο οποίος, μετά και την απαράδεκτη θεσμική εμπλοκή στα εσωτερικά των κομμάτων, τόσο του δικού του κόμματος, όσο και των υπολοίπων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά κυρίως του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., επιχείρησε να εμπλέξει. Δημιούργησαν ένα τεράστιο θεσμικό πρόβλημα.

Και υπάρχει και μία δεύτερη θεσμική, ανοίκεια συμπεριφορά και αντινομία στην πρωτοβουλία αυτή στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι περίπου εμφανίστηκε ως περισσότερο ευαίσθητος ένας πολιτικός οργανισμός, από τον γνωστό μέχρι σήμερα για τις κοινωνικές του ευαισθησίες και πρώτον ομιλούντα κάθε φορά για θέματα μεγάλης σημασίας, κρίσιμης σημασίας κοινωνικών ζητημάτων, όπως είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Προσπάθησαν να καπελώσουν, όσον αφορά την επίκληση, την προεπίκληση μεγαλύτερης κοινωνικής ευαισθησίας, τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μ' αυτήν τους τη στάση και τη συμπεριφορά, στάση η οποία, βεβαίως, από τη μεγάλη πλειοψηφία του Τύπου και όχι μόνο από τη Συμπολίτευση, στηλιτεύτηκε ως επικίνδυνος πολιτικός ακροβατισμός, ως θεσμικά, οριακά αντισυνταγματικά κινούμενος, με σκοπό ποιον;

Πού θέλετε να πάτε τη δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Και βεβαίως, απορώ και με τον αγαπητό εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -τον οποίο συμβαίνει να εκτιμώ με βάση και την επιστημονική του κατάρτιση, αλλά και τις πολιτικές του αναφορές- ο οποίος απευθυνόμενος χθες προς τη Συμπολίτευση, βεβαίως, είπε: «Μα είναι δυνατόν, να μη θέλετε να γίνει δημοψήφισμα;».

Εδώ ξανακάνω την παρένθεση, η οποία, όμως, δεν είναι παρένθεση. Είναι η ουσία της συζήτησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με την πολιτική ανοχή της Βουλής, αλλά και της Κυβέρνησης, εισάγεται μία προδήλως άκυρη και αντισυνταγματική αίτηση, όπως τη διατυπώσατε, για συζήτηση και λήψη απόφασης για διενέργεια δημοψηφίσματος.

Και υπάρχει αυτή η πολιτική ανοχή, επειδή δεν θέλει και δεν έχει κανένα λόγο η Κυβέρνηση να αρνηθεί να γίνει μια τέτοια συζήτηση, επειδή εξάλλου, η πολιτική ατζέντα είναι ενδιαφέρουσα, όπως και να έχει και οι πολιτικές συζητήσεις, όταν γίνονται για τέτοια ζητήματα, ακόμα και όταν συνολικά η Αντιπολίτευση τα αξιοποιεί ή εκμεταλλεύεται την πολιτική ανοχή της Βουλής και της Κυβέρνησης και πάλι έχουν το ενδιαφέρον τους, γιατί καταγράφονται στη συλλογική συνείδηση, καταγρά-

φονται στην κοινωνική συνείδηση, καταγράφονται στην πολιτική πρακτική και μεθοδολογία, καταγράφονται στην ιστορία του τόπου και στην ιστορία του κοινοβουλευτισμού, ως η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στις σχολές σκέψης και πολιτικής συμπεριφοράς της Νέας Δημοκρατίας και των υπολοίπων κομμάτων, τα οποία συνολικά προσχώρησαν σ' αυτήν την αντισυνταγματική προσπάθεια, να υποβιβάσουν ένα μείζονος σημασίας όπλο, το οποίο με φειδώ το Σύνταγμα της χώρας χρησιμοποιεί.

Μάλιστα το χρησιμοποιεί σε δύο περιπτώσεις: Η πρώτη περίπτωση αφορά τα μείζονος σημασίας κρίσιμα εθνικά ζητήματα. Αυτή είναι η πρώτη περίπτωση για την οποία προβλέπεται η πρόθεση και η διάθεση του συνταγματικού νομοθέτη να επιχειρηθεί δημοψήφισμα και η δεύτερη, για ψηφισμένο, όπως λέει, νομοσχέδιο, το οποίο όμως είναι μείζονος κοινωνικής σημασίας ζήτημα. Σ' αυτήν την περίπτωση θα μπορούσε να γίνει, υπό την ασφαλή εγγύηση της αυξημένης πλειοψηφίας των 3/5 των Βουλευτών.

Και απορώ με τον κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος είπε ότι το δημοψήφισμα τέθηκε στο Σύνταγμα, για να μπορούν οι Μειοψηφίες, δηλαδή για να μπορεί η Αντιπολίτευση να το ασκεί, την ώρα που το Σύνταγμα προβλέπει αυξημένη Πλειοψηφία.

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά έχετε «χάσει τη μπάλα», για να χρησιμοποιήσω μια έκφραση την οποία ο μέσος πολίτης χρησιμοποιεί, όταν δεν ξέρετε πού πηγαίνετε, πού βαδίζετε και παραζαλισμένοι, οδηγείστε κάτω από πολιτικές συμπεριφορές οι οποίες σας εκθέτουν.

Και βεβαίως, ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κ. Αλαβάνος, ευφυώς υπαναχώρησε και υποχώρησε με μικρά πεηδημάκια, βηματάκια, στην τακτική στην οποία προσχωρήσατε όλοι, διότι αντελήφθη πού οδηγεί αυτό.

Και με ανησυχεί σήμερα -για να χρησιμοποιήσω μία έκφραση, η οποία ειπώθηκε από την πλευρά του προηγούμενως- ότι παρά το γεγονός ότι είχαμε όλοι την αίσθηση και την εντύπωση ότι έχουμε ένα αρραγές και ενιαίο εθνικό μέτωπο στα εθνικά μας ζητήματα, στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και σήμερα και χθες, πέραν της διάθεσης του κυρίου Προέδρου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α να φύγει από την ατζέντα που συζητούμε, για τους λόγους τους οποίους ανέφερα προηγούμενως, διότι έχετε εκτεθεί ανεπανόρθωτα, βλέπω σιγά-σιγά, βήμα-βήμα, μια σταδιακή στροφή από τις θέσεις τις οποίες είχατε δηλώσει.

Και θέλουμε ευθέως να μας δηλώσετε, αν εξακολουθείτε να συμμετέχετε σε αυτό το αρραγές εθνικό μέτωπο ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή όχι. Διότι οι προφάσεις, με αφορμή, αν θέλετε, τη δυνατότητα που έχετε -και είναι δικαίωμά σας- να πλήξετε τον κ. Παπανδρέου -ο οποίος χθες άλλο ήθελε να πει, άλλο εξέφρασε και αλλού τελικώς κατέληξε- είναι δικό σας ζήτημα με την Αξιωματική Αντιπολίτευση για να το διευθετήσετε.

Το θέμα που με αφορά ως Ελληνίδα Βουλευτή, που είχα μέχρι τώρα τη σχηματισμένη πεποίθηση, την εδραία πεποίθηση, ότι υπάρχει ένα αρραγές εθνικό μέτωπο απέναντι στη μάχη που δίνει σήμερα ο Πρωθυπουργός της χώρας, έχω την αίσθηση ότι πρέπει να το διευκρινίσετε, διότι είδα μια μικρή μεταστροφή και μετατόπιση, την οποία προσπαθήσατε να την εδράσετε σε δικαιολογίες, οι οποίες για μένα δεν έχουν το βάρος το οποίο προσπαθήσατε να δείξετε.

Κάτι θέλω να πω επί της ουσίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν μπορείτε να βγαίνετε στην κοινωνία με τη σημαία κατά της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και να λέτε ότι η Κυβέρνηση αυτή θίγει την οικογένεια, τις μητέρες και τη μητρότητα, την ίδια ώρα που ψηφίσατε τις διατάξεις εκείνες από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, οι οποίες αφορούν τις μητέρες και την προστασία της μητρότητας.

Δεν μπορείτε να βγαίνετε ως Ιανοί με δύο πρόσωπα. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μία να βγαίνετε στα πεζοδρόμια με προεξάρχοντα τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Παπανδρέου και να λέτε ότι η Κυβέρνηση επιτίθεται κατά της μητρότητας, την ίδια ώρα που έχετε ψηφίσει τις διατάξεις. Το θεωρώ ανακόλουθο, το θεωρώ μια πολιτική η

οποία είναι επικίνδυνη και το θεωρώ επικίνδυνη πολιτική διολί-σθηση, ακριβώς λόγω πολιτικής πενίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέλος, είπε ο κ. Λοβέρδος, επίσης και εκεί ήθελα να αναφερ-θώ -τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- ότι το Ευρωσύνταγμα ετέθη σε δημοψήφισμα. Μα ίδιας τάξεως μεγέθους, είναι το Σύνταγμα και η Ευρωπαϊκή Συνθήκη, η οποία ετέθη προς γνώση όλων των πολιτών, όλων των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς επικύρωση από τα Εθνικά Κοινοβούλια ή όπου κρίθηκε σκόπιμο, από την προσφυγή σε δημοψηφιστικό χαρακτήρα; Είναι ίδιας τυπικής ισχύος η Ευρωπαϊκή Συνθήκη μ' ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, πάντως νόμο, άρα μειωμένης τυπικής ισχύος σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Συνθήκη;

Δεν περίμενα, κυρία εισηγήτριά, να το πείτε εσείς αυτό, γιατί είναι τελείως διαφορετικής τάξεως μεγέθους και τελείως διαφο-ρετικά ζητήματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν το καταλάβατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν έχει τελειώσει ο χρόνος μου, κυρία Πρόεδρε.

Βεβαίως πρέπει να σας πω, κυρία Πρόεδρε και κύριοι και κυρίες συνάδελφοι, πώς είναι δυνατόν να ζητάτε κάτι τέτοιο στην προκειμένη περίπτωση, όταν το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει φέρει πρόταση στην προτεινόμενη Βουλή, στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, ότι θα πρέπει να φύγει το ασφαλιστικό και τα νομοσχέδια που έχουν δημοσιονομικό χαρακτήρα από τη διαδικασία του δημοψηφίσματος, πολύ περισσότερο δε που σας λέω ότι το ασφαλιστικό είναι καθαρά δημοσιονομικού χαρακτήρα και με το σημερινό Σύνταγμα αντι-συνταγματικώς εισάγεται, αλλά και με την αυριανή πρόταση τη δική σας ότι πρέπει να εξαιρείται, πάλι δεν δικαιολογείται η προσφυγή σας στην αίτηση διεξαγωγής συζήτησης για τη λήψη και διεξαγωγή απόφασης για δημοψήφισμα.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και τελείωσα, κυρία Πρό-εδρε- όπως και αν λειτουργείτε συνολικά η Αξιωματική Αντιπο-λίτευση, λυπούμαι, αλλά κινδυνεύετε να χαρακτηριστείτε ως εχθροί της ανοιχτής κοινωνίας που λέει και ο Καρλ Κόπερ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Εάν, λοιπόν, οι οπαδοί του Γκράμσι διολισθαίνουν σε τέτοιες πολιτικές, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η Αξιωματική Αντιπολί-τευση, συνηγορεί και πηγαίνει από πίσω ως ουραγός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Σοφία Γιαν-νακά έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εξαιρετικά λυπηρό να ακούμε τόσες ημέρες τώρα -και το ακούσαμε με ιδιαίτερη έμφαση και σήμερα- ένα είδος ψυχολογικής ερμηνείας της πολιτικής. Ακούμε δηλαδή τόσες μέρες, τι αγωνίες έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι φόβους έχει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ποιες είναι οι κρυφές, οι μυστικές διαδρομές και επιδιώξεις και λοιπά, μια ψυχολογική ερμηνεία της πολιτικής, που θα τη ζήλευε μόνο ένας κακός μαθητής του Φρόιντ, για να επικαλεστώ και εγώ σήμερα κάποι-ον γνωστό.

Δεν ακούμε, όμως, λέξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ταμπакιέρα, δεν ακούμε δηλαδή λέξη για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, για το οποίο, αν μου επιτρέπετε, έχουν ήδη γίνει δύο άτυπα δημοψηφίσματα.

Το πρώτο άτυπο δημοψήφισμα που έγινε, ήταν η δημοσκο-πήση της ALCO που είδε το φως της δημοσιότητας πριν από λίγες μέρες, που έδειξε ότι περίπου το 80% των Ελλήνων, απορ-ρίπτει στο σύνολό του το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Το δεύτερο άτυπο δημοψήφισμα, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, είναι αυτό που ξέρετε ήδη πολύ καλά, ότι δηλα-δή εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες πολίτες, συνωθούνται στην

έξοδο του δημοσίου με αίτηση πρόωρης συνταξιοδότησης. Είναι αυτοί οι άνθρωποι, που έχουν ήδη κάνει το δικό τους δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό σας νομοσχέδιο. Είναι περισ-σότεροι από κάθε άλλη φορά στην ιστορία της χώρας και απο-φάσισαν αυτοί οι άνθρωποι να αποχωρήσουν, γιατί το ασφαλι-στικό τους φοβίζει. Αυτοί φοβούνται, αυτοί έχουν αγωνία, κυρία Υπουργέ, όχι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Αντιπολίτευση.

Εγώ να δεχθώ, βεβαίως, ότι η πρόταση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για διεξαγωγή δημοψηφίσματος αναφορικά με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που μόλις προχθές ψηφίστηκε από εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές της Κυβέρνησης, μπορεί να βασίζεται σε διαφορετικά αίτια και να γίνεται υπό το πρίσμα δια-φορετικών κινήτρων. Θέλω, όμως, να πω ότι αποτελεί απόδειξη της πίστης των κομμάτων που τη στηρίζουν στη δημοκρατία και στο δικαίωμα του πολίτη, μόνος να αποφασίζει για το μέλλον του.

Η κοινοβουλευτική δημοκρατία που ισχύει είκοσι χρόνια τώρα στη χώρα μας, αλλά και η δημοκρατική παράδοση δυόμι-σι χιλιάδων ετών, δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για καμμία κυβέρνηση, προκειμένου να στερήσει από τον Έλληνα πολίτη τη δυνατότητα να επιλέξει μόνος του, ο ίδιος, τη στρατηγική της χώρας, σχετικά με τα πάγια και αναμφισβήτητα δικαιώματά του στη συνταξιοδότησή του.

Δεν αγνοείτε, βέβαια, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, ότι πολλές ευρωπαϊκές χώρες, έχουν καταφύγει στο παρελθόν στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, εθνικού ή τοπικού. Πρόκειται για μία πάγια ευρωπαϊκή δημοκρατική συνήθεια, προκειμένου να προχωρήσουν στην εφαρμογή κάποιου νόμου με σοβαρό κοινωνικό αντίκτυπο.

Θα δώσω το παράδειγμα της Ιταλίας, της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας, που προχώρησαν σε δημοψήφισμα προκειμένου να νομιμοποιήσουν το διαζύγιο και την έκτρωση. Ο λόγος για τον οποίο ζήτησαν από το λαό στο σύνολό του να αποφασίσει για την εφαρμογή των σχετικών νόμων, δεν ήταν για να απαλ-λαγούν οι ηγεσίες τους από την ευθύνη μίας τέτοιας απόφα-σης, αλλά για να διαβεβαιώσουν έμπρακτα τους πολίτες των χωρών τους ότι όντες πολίτες ευνομούμενων δημοκρατικών κρατών, έχουν τόσο το δικαίωμα, όσο και την υποχρέωση, να λαμβάνουν αποφάσεις που αφορούν το παρόν και το μέλλον τους, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό, αλλά και να φέρουν την ευθύνη των αποφάσεών τους.

Η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αρνείται σήμερα την ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Θεωρεί προφανώς ότι το πανηγυρικό «να» των Βουλευτών της πριν από λίγες ημέρες, είναι αρκετό και αποδεικνύει αυτόματα τη βούληση και συνεπώς τη συγκατάθεση του ελληνικού λαού.

Ωστόσο, πίσω απ' αυτήν τη στάση της Κυβέρνησης, κρύβεται η αμέλεια που έδειξε όλο το προηγούμενο διάστημα να ενημε-ρώσει τους πολίτες για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και να συζη-τήσει με τους ασφαλισμένους τις προεκτάσεις -κυρίως αυτές- και τις συνέπειες του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Κρύβεται, δηλαδή, η αδυναμία της Κυβέρνησης, να επιχειρηματολογήσει υπέρ του και να απαντήσει στα καίρια ερωτήματα που της έθε-σαν οι διαφωνούντες.

Η Κυβέρνηση δεν είχε την υποχρέωση να ενημερώσει τους πολίτες και να ζητήσει την έγκρισή τους, προτού αναθέσει στο Κοινοβούλιο να αποφασίσει αντ' αυτών για το μέλλον τους και για το μέλλον των παιδιών τους;

Όταν όλοι μας παραδεχόμαστε ότι είναι θέμα χρόνου τα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας μας να μη μπορούν να ανταπε-ξέλθουν στις υποχρεώσεις τους -μιλάμε δηλαδή για μια δεκαε-τία- απέναντι στους ασφαλισμένους, δεν θα έπρεπε η Κυβέρνη-ση, να συζητήσει μαζί τους για όλες τις δυνατότητες, σχετικά με την επίλυση αυτού του σοβαρού κοινωνικού προβλήματος;

Σήμερα δεν βρισκόμαστε εδώ, μόνο για να εκφράσουμε τις προσωπικές μας απόψεις για τον ασφαλιστικό νόμο -αυτές τις έχουμε ήδη εκφράσει δέκα, δεκαπέντε μέρες τώρα- ούτε να επιχειρηματολογήσουμε μόνο υπέρ ή κατά του περιεχομένου του. Βρισκόμαστε εδώ όλοι μας -και αυτό αφορά και τους Βου-λευτές της Νέας Δημοκρατίας- για να προασπίσουμε το δικαίω-μα του Έλληνα πολίτη, να εκφράζει ελεύθερα την άποψή του

για ένα ζήτημα που τον αφορά άμεσα.

Είστε υπέρ ή κατά αυτού;

Σ' ό,τι αφορά το δημοψήφισμα, πιστεύω ότι αποτελεί και μια ευκαιρία για τον πολιτικό κόσμο της χώρας, να συμβάλλει ενεργά στην εκ νέου ενασχόληση των πολιτών με τα κοινά. Η διενέργεια ενός δημοψηφίσματος για ένα τόσο σημαντικό θέμα που θίγει άμεσα κατοχυρωμένα δικαιώματα των Ελλήνων, που αναπόφευκτα επηρεάζουν τη ζωή του, θα φέρει τον πολίτη έναντι των ευθυνών που πηγάζουν από τις πράξεις και τις αποφάσεις του.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει εκφραστεί υπέρ του δημοψηφίσματος, γιατί επιθυμεί να μετατρέψει τις ιδεολογικές του θέσεις σε πράξεις. Η δημοκρατική παράταξη της χώρας μας, έχει ταχθεί ανοιχτά υπέρ της συμμετοχικής δημοκρατίας, στην οποία ο πολίτης αποφασίζει για το μέλλον του και συμμετέχει ενεργά στη διαμόρφωσή του.

Συνεπώς, η θέση μου, όπως και η θέση της παράταξης στην οποία ανήκω, είναι «να στο δημοψήφισμα», γιατί πιστεύω ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες, πρέπει να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατότη ενημέρωσης πάνω στο περιεχόμενο ενός νόμου, που ρυθμίζει ένα τόσο σοβαρό κοινωνικό ζήτημα και που έχει οδηγήσει βέβαια ολόκληρη τη χώρα σε μία πρωτοφανή αναστάτωση.

Θεωρώ ότι το δημοψήφισμα για το συγκεκριμένο νόμο, θα δώσει τη δυνατότητα στους Έλληνες πολίτες να εκφράσουν δημοκρατικά, αλλά και υπεύθυνα, την άποψή τους για ένα ζήτημα που αφορά το μέλλον τους και ταυτόχρονα, θα τους θέσει προ των ευθυνών τους για τις επιλογές τους, αλλά και για τη στάση που κρατούν απέναντι στα καίρια ζητήματα, που αναπόφευκτα επηρεάζουν τη ζωή τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ την κ. Γιαννακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δέκα τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Πελασγίας Φθιώτιδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κουτσούμπας, Βουλευτής Βοιωτίας, έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι αποτελεί δικαίωμα της Αντιπολίτευσης, Μείζονος και Ελάσσονος, να επιλέξει τον τρόπο της αντιπολιτευτικής τακτικής της. Όμως, όταν ο τρόπος αυτός τείνει να γίνει επιζήμιος για τη χώρα, για την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, κατά την προσωπική πολιτική μας άποψη, τις δικές μας πολιτικές εκτιμήσεις, τότε έχουμε δικαίωμα και εμείς ατομικά σαν Βουλευτές, αλλά και σαν Βουλευτές της Συμπόλιτευσης –κάτι που αποτελεί συγχρόνως και θεσμική μας υποχρέωση– να το επισημαίνουμε, να το καταγγέλλουμε και να ζητάμε από την Αντιπολίτευση να πορευτεί συνετά, όπως επιβάλλουν οι κανόνες της δημοκρατίας και να την καλούμε να επιλέξει το δρόμο της ευθύνης.

Απαντώ έτσι με τα παραπάνω, στην απορία και άποψη που εξέφρασε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σχετικά με το γιατί τόσο σπουδή από την πλευρά της Συμπόλιτευσης να συμβουλευόμαστε, να υποδεικνύουμε στους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι τον τελευταίο καιρό στη Βουλή υπάρχει έντονη πολιτική κινητικότητα, αποτελεί θετικό στοιχείο λειτουργίας της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Προτάσεις για ονομαστικές ψηφοφορίες, πρόταση δυσπιστίας, πρόταση για δημοψήφισμα, δικαιώματα που ασκούνται στο όνομα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, την οποία όμως συγχρόνως με πράξεις και παρεμβάσεις, άμεσα ή έμμεσα –λυπάμαι πολύ που το λέω, παρανολογώ, ελπίζω να μην πάμε προς τα εκεί– τη ναρκωθετούμε.

Αναρωτήθηκα πολλές φορές τον τελευταίο καιρό με τα συμβαίνοντα στη Βουλή και την πολιτική συμπεριφορά της Αντιπο-

λίτευσης, ποιο είναι το πολίτευμά μας, πώς λειτουργεί η κοινοβουλευτική δημοκρατία, τι προβλέπει, τι επιτάσσει το Σύνταγμα, στο οποίο ορκιστήκαμε και οφείλουμε να τηρούμε.

Όταν ψηφίζεται ένας νόμος στη Βουλή, δεν πρέπει να τυγχάνει του σεβασμού όλων και να εφαρμόζεται; Σε τι είδους δημοκρατία πιστεύουν κάποιοι, όταν με ασέβεια στους θεσμούς, αποκαλούν τους νόμους που ψήφισε η ελληνική Βουλή «σκουπίδι» και συγχρόνως καλούν το λαό σε απείθεια και ανυπακοή, επιβεβαιώνοντας έτσι την πολιτική ανωριμότητά τους, την έλλειψη σοβαρότητας και –το κυριότερο– το επικίνδυνο των πολιτικών δήθεν πρωτοβουλιών τους;

Αλήθεια –επαναλαμβάνω– πώς λειτουργεί η κοινοβουλευτική δημοκρατία; Δεν ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας; Ο νόμος για τον οποίο ζητείται δημοψήφισμα, πώς ψηφίστηκε;

Τηρήθηκε, κύριοι συνάδελφοι, τόσο η πολιτική δεοντολογία, όσο και οι προβλεπόμενες κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Είχε ανακοινωθεί εδώ και μήνες, ήταν δέσμευση της Κυβέρνησης ότι θα έρθει στη Βουλή νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό. Κάναμε διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς. Έγινε συζήτηση και στην αρμόδια επιτροπή. Ο Πρωθυπουργός άκουσε τους φορείς. Ακούστηκαν απόψεις, έγιναν συζητήσεις και μετά από διαβούλευση, ήρθε στη Βουλή προς ψήφιση και υπερψηφίστηκε, όπως προβλέπεται, από την πλειοψηφία του συνόλου των Βουλευτών.

Πριν ψηφιστεί στο σύνολό του, ζητήθηκε δημοψήφισμα, διαδικασία που ασφαλώς προβλέπεται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Η πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. την οποία υιοθέτησαν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, είναι ένα δημιουργικό πυροτέχνημα και ο σκοπός της καθαρά λαϊκίστικος, αφού η πρόταση, αποσκοπεί στο να κρατηθεί ζωντανό το θέμα του ασφαλιστικού. Τι νόημα έχει η πρόταση, όταν για τη διενέργεια του δημοψηφίσματος πρέπει να συμφωνήσουν τα τρία πέμπτα του συνόλου των Βουλευτών;

Και εδώ, έχει μεγάλη ευθύνη και η Αξιωματική Αντιπολίτευση που υιοθέτησε την πρόταση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυβέρνησε δεκαοκτώ χρόνια και μισό. Και όχι μόνο δεν νομοθέτησε επί κοινωνικών ζητημάτων, αλλά έλαβε και αποφάσεις για μεγάλα εθνικά ζητήματα, για τα οποία προβλέπεται δημοψήφισμα, χωρίς να προβεί σ' αυτό.

Δεν νομιμοποιείται, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ζητά τη διενέργεια δημοψηφίσματος, όταν επί τόσα χρόνια ήταν αντίθετο σ' αυτήν την πρακτική.

Πέρα απ' όλα αυτά όμως, διαπράξατε και το πολιτικό ατόπημα. Προσπαθήσατε να εμπλέξετε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σ' αυτήν την ενέργειά σας, ασκώντας πιέσεις ρητορικές και ψυχολογικές.

Αλήθεια, τι προσπαθείτε να επιτύχετε; Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν χρειάζεται υποδείξεις. Η υιοθέτηση τέτοιων χειρισμών, δείχνει πολιτική ανωριμότητα και ανευθυνότητα. Επιδεικνύετε επικίνδυνη πολιτική συμπεριφορά, με άγνωστες παρενέργειες για το πολίτευμα. Δεν προσφέρετε καλές υπηρεσίες στον τόπο. Προσπαθείτε να δημιουργήσετε πολιτική και κοινωνική αναστάτωση.

Επισκεπτόμενοι τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ασκήσατε έμμεσα πίεση, για να αναπέμψει ψηφισμένο ασφαλιστικό νόμο, γνωρίζοντας ότι αυτό σημαίνει σύγκρουση αρχηγού κράτους και κυβέρνησης.

Διαφορετικά, αν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν κάνει δεκτή τη θέση σας, τον αφήνετε εκτεθειμένο, αφού τον φέρνετε σε αντίθεση μ' ένα μείζον –δήθεν και κατά την άποψή σας και όχι την άποψη όλων– κοινωνικό θέμα. Αυτό επιθυμείτε; Δεν θα το κατορθώσετε!

Ζώντας στην παραζάλη των δημοσκοπήσεων, επιλέγετε σαν μέσο πολιτικού ανταγωνισμού τη σύγκρουση, επιλογή, που στρέφεται ευθέως κατά της κοινωνίας. Τέτοιες τακτικές όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργούν περιέργα φαινόμενα στην κοινωνία.

Από τη Μεταπολίτευση και μετά, οι ελληνικές κυβερνήσεις κλήθηκαν να λύσουν σοβαρά κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά και κυριαρχικά προβλήματα και θέματα, όπως η ένταξή τους στην Ε.Ο.Κ., το ΝΑΤΟ, η Ο.Ν.Ε., το ασφαλιστικό, ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», το θέμα των ταυτοτήτων και άλλα. Αλήθεια,

πόσα δημοψηφίσματα έγιναν την τελευταία τριακονταετία στην Ελλάδα, όταν κρίθηκαν σοβαρά θέματα, που είχαν σχέση με την πορεία της χώρας; Κανένα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμά μας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, λειτουργεί με κανόνες. Ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας. Σαφέστατα ορίζεται ότι η Βουλή ασκεί τη νομοθετική εξουσία. Αυτό το δικαίωμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το απεμπολώ. Ψηφίζω κατά της πρότασης.

Το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό έγινε νόμος του κράτους. Κατά το Σύνταγμα, θεμελιώδης υποχρέωση κάθε πολίτη, είναι να μην προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων, να μην παραβιάζει το Σύνταγμα και τους νόμους. Και έχουμε όλοι θεμελιώδη υποχρέωση για σεβασμό στο Σύνταγμα και τους νόμους.

Καλώντας το λαό σε ανυπακοή, σε μη τήρηση των νόμων που έχουν ψηφιστεί από νόμιμη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση και Βουλευτές μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες, δεν διαπράττετε μόνο ποινικά αδικήματα, δεν γίνεστε μόνο ηθικοί αυτουργοί τέλεσης αυτών, αλλά παραβιάζετε ευθέως το Σύνταγμα. Η στάση σας είναι ανεύθυνη. Η κοινωνία θα σας βάλε στο περιθώριο!

Σας καλώ για μία ακόμη φορά, να επιδείξετε εθνική και κοινωνική ευθύνη. Η επιλογή δική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε και για τη συντομία σας.

Το λόγο έχει ο κ. Κατσιφάρας, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η πρόταση διεξαγωγής δημοψηφίσματος από το σύνολο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, είναι μία πράξη ευθύνης και όχι ανταγωνισμού μεταξύ τους. Ενισχύει τη δημοκρατία μας και δίνει δύναμη, ρόλο και ευθύνη στο λαό. Εμείς γνωρίζουμε τα αποτελέσματα, όπως τα γνωρίζει και όλη η ελληνική κοινωνία. Δεν περιμένουμε ποτέ από μία συντηρητική πολιτική και από μία δεξιά κυβέρνηση να αναλάβει τέτοια γενναία πρωτοβουλία. Διότι ποτέ ιστορικά δεν είχατε ανταποκριθεί σε τέτοια ευθύνη.

Όμως, εκφράζουμε τη λαϊκή δυσaréσκεια. Εκφράζουμε τη λαϊκή δυσφορία. Εκφράζουμε τη λαϊκή δυσπιστία για το νομοσχέδιο και το περιεχόμενό του. Εκφράζουμε τους νέους, που αδυνατούν να σηκώσουν τα βάρη των επόμενων γενιών. Εκφράζουμε τους συνταξιούχους, που βλέπουν τους μισθούς και τις συντάξεις τους καθηλωμένες. Εκφράζουμε τους εργαζόμενους, που χάνουν δικαιώματα αγώνων πολλών δεκαετιών. Εκφράζουμε τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους μηχανικούς, τους δικηγόρους, τους επιστήμονες του ιδιωτικού χώρου και βεβαίως, εκφράζουμε τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες στη χώρα μας, γιατί βλέπουν ένα ταμείο που ενοποιήθηκε μέσα από τις δικές σας πολιτικές και σε ποια ακριβώς φάση βρίσκεται σήμερα.

Εκφράζουμε εν πολλοίς, αγαπητοί συνάδελφοι, την πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, που δεν αποδέχεται και δεν συμβιβάζεται με την πολιτική σας επιλογή να εφαρμόσετε από τα πάνω και με το δόγμα του μονόδρομου, μια τέτοια εις βάρος της πολιτικής. Και πάνω απ' όλα, υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα του ελληνικού λαού να έχει λόγο και να εκφράζει τη βούλησή του, σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα που τον αφορά.

Με το δημοψήφισμα, αγαπητοί συνάδελφοι, δίνουμε νόημα και οξυγόνο στη δημοκρατία μας. Είναι ένα δημοκρατικό εργαλείο και ενισχύει τη συμμετοχική δημοκρατία μας. Απαντά, όμως, στον αυταρχισμό και στην αλαζονεία της Κυβέρνησης, που λέει «πήρα τη ψήφο σου και τώρα κάνω ό,τι θέλω». Είναι ένα βήμα διαλόγου, που καθιστά το λαό γνώστη και υπεύθυνο.

Η Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι, για το ασφαλιστικό παρέκαμψε το λαό. Αποφύγετε σκόπιμα τον ουσιαστικό διάλογο, δεν επιδιώξατε την ευρύτερη συναίνεση, που θα μπορούσε να ήταν σήμερα ορατή και συγκεκριμένη, δεν ακούσατε την κοινωνία και τα μηνύματά της, δεν αντιμετωπίσατε με ευαισθησία και τις κοινωνικές διαστάσεις, που έχει το μεγάλο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης.

Νομοθετήσατε άρον-άρον και με την πολιτική σας ουσιαστικά, κοροϊδέσατε τον ελληνικό λαό. Αδικείτε κατάφορα τα μικρά

και μεσαία στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, ανατρέπετε τους σχεδιασμούς του και απαξιώνετε χρόνια δουλειά.

Σήμερα, με πολύ αδύνατα επιχειρήματα, μας λέτε ότι δεν μπορούμε να πάρουμε σε δημοψήφισμα, γιατί οι πολίτες δεν γνωρίζουν το ουσιαστικό περιεχόμενο του νομοσχεδίου και έχουν παρασυρθεί από τα λόγια των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Εμείς σας απαντούμε το εξής: Έχετε την εντύπωση ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να φιλτράρει αυτά που τον αφορούν; Έτσι υποτιμάτε τον ελληνικό λαό και τους εργαζόμενους. Έχετε την εντύπωση ότι ο ελληνικός λαός είναι πολύ μακριά, απ' αυτά που επιχειρείτε εις βάρος του; Δεν τα αντιλαμβάνεται; Έτσι τυχαία βγήκε για ένα μήνα καθημερινά στους δρόμους να αντιδράσει και να σηκώσει τη φωνή του;

Μας λέτε «μα ποιο θα είναι το ερώτημα που θα βάλουμε στη κοινωνία;». Το ερώτημα είναι απλό και σαφές. Χθες ο κ. Λοβέρδος, ο ειδικός εισηγητής μας, παρουσίασε και τα συγκεκριμένα κείμενα του ερωτηματολογίου. Προβλέπονται από τους συγκεκριμένους νόμους. Άρα, μην πάτε να παραπλανήσετε τον ελληνικό λαό ότι το μεγάλο ζήτημα είναι ότι δεν μπορείτε να έχετε ερώτημα.

Επίσης, μας λέτε ότι έχετε νωπή λαϊκή εντολή. Εμείς σας απαντούμε ότι νωπή λαϊκή εντολή μπορεί να έχετε, αλλά ισχυρή λαϊκή εντολή δεν έχετε! Και πάνω απ' όλα, σας ρωτάμε το εξής: «γιατί ζητήσατε την ψήφο του ελληνικού λαού προεκλογικά;». Δεν είπατε τότε με ευθύ τρόπο τα τρία συγκεκριμένα «δεν»; Πού είναι σήμερα; Προεκλογικά είπατε ότι δεν θα αλλάξετε τα όρια συνταξιοδότησης. Μα σήμερα, στη μεγάλη τους πλειοψηφία τα αλλάξετε και η κοινωνία και οι εργαζόμενοι το ξέρουν. Είπατε ότι δεν θα μειώσετε τις συντάξεις και εσείς τις μειώνετε, με κύρια κατεύθυνσή σας τις επικουρικές συντάξεις. Δεν αντιλαμβάνεται η κοινωνία ότι τη εμπαίζετε και την κοροϊδεύατε;

Επίσης, είπατε ότι δεν θα κάνετε καμμία ενοποίηση, αν δεν προβλεφθούν και δεν πάνε σύμφωνα με τις αναλογιστικές μελέτες. Μα σήμερα κάνετε ενοποιήσεις, χωρίς να παρουσιάσετε καμμία αναλογιστική μελέτη. Και τα τρία προεκλογικά σας «δεν» πήγαν περίπατο. Αυτά δεν τα αντιλαμβάνεται η κοινωνία;

Επίσης μας λέτε ότι δεν έχουμε πολιτική κουλτούρα ως χώρα και ως κοινωνία δημοψηφισμάτων. Εμείς σας απαντούμε το εξής: Όταν το 2000 παίζατε με τα συναισθήματα και την πίστη του ελληνικού λαού, τότε είχε κουλτούρα ο ελληνικός λαός και δεν έχει σήμερα; Τότε που εξαντλήσατε όλα τα περιθώρια της μικροπολιτικής σας για να παίξετε με τη «δεξιά του Κυρίου», είχατε και είχε ο ελληνικός λαός κουλτούρα και δεν έχει σήμερα; Εμείς σας προκαλούμε. Ο ελληνικός λαός μπορεί να αποκτήσει κουλτούρα. Και το ασφαλιστικό, είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα με τις δικές του οικονομικές και κοινωνικές διαστάσεις.

Με το ασφαλιστικό, αγαπητοί συνάδελφοι, ουσιαστικά ανοίγει ο δρόμος της ιδιωτικής ασφάλισης στη χώρα μας και περιορίζεται και υπονομεύεται το δημόσιο κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα, έτσι όπως το γνώριζε και το πάλεψε για χρόνια ο ελληνικός λαός.

Εμείς σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θεωρούμε ότι είναι πρόβλημα παροχών. Οι συντάξεις είναι πολύ μικρές. Και μην παίζετε και μην προκαλείτε τον ελληνικό λαό με τα «ρετιρέ». Δεν υπάρχουν αυτά τα ζητήματα σήμερα. απλά εσείς, θέλετε να καταλήξετε ως συντηρητική παράταξη στην ελάχιστη σύνταξη. Αυτός είναι ο στόχος σας. Και είναι τα πρώτα βήματα για να πάρουμε προς τα εκεί.

Εμείς δεν συμβιβάζομαστε μ' αυτήν την πολιτική, δεν θα σταθούμε με σταυρωμένα χέρια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει βγει μπροστά εδώ και ένα μήνα και θα συνεχίζει να βγαίνει μπροστά, με πρωτοβουλίες, με προτάσεις. Μαζί με την κοινωνία, θα ανατρέψει αυτήν την πολιτική που τον οδηγεί στην πλήρη απαξίωση και ταυτόχρονα που του περιορίζει δικαιώματα και οικονομικές απολαβές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Πατριανάκου έχει το λόγο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ο Πρωθυπουργός της χώρας δίνει μια εθνική μάχη και το σύνολο του ελληνικού λαού ταξιδεύει μαζί του, συμπαραστεύεται. Εθνική ομοψυχία -από την οποία μόλις πριν από λίγο αυτοεξαιρέθηκε ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- πολιτική συναίνεση, αποτελούν σήμερα μια κατάκτηση και αποδεικνύουν την πολιτική ωριμότητα του πολιτικού μας συστήματος και ειδικότερα, σε μια εποχή που η εικόνα και οι ταχύτατες εναλλαγές της υποκαθιστούν την ουσία, το βάθος και το πραγματικό περιεχόμενο.

Ο πολιτικός λόγος κινδυνεύει να αντικατασταθεί με συνθήματα και η εκλογική βούληση των πολιτών να αμφισβητείται από τους λάτρεις της δημοσκοπικής δημοκρατίας. Ποτέ, καμμία δημοσκοπήση δεν ανέδειξε τους μπροστάρηδες, τους πρωτοπόρους, τους ιδεολόγους, τους οραματιστές. Μόνο όσοι κατέθεσαν την ψυχή τους στη δημοκρατία, στο λαό και στο έθνος, έγραψαν υποθήκες, για να τους δικαιώσει ο λαός και να τους θυμάται η ιστορία. Μπορούμε να φανταστούμε Καποδίστρια, Βενιζέλο, Καραμανλή, να επικαλούνται δημοσκοπήσεις για να πάρουν πολιτικές αποφάσεις;

Σήμερα η Κυβέρνηση, σε μια μεγάλη μεταρρυθμιστική της πολιτική, έξι μήνες μετά την νωπή και ισχυρή λαϊκή εντολή που έλαβε από τον ελληνικό λαό, καλείται να προχωρήσει στη διενέργεια δημοψηφίσματος, με την επίκληση δημοσκοπήσεων, όπως επιχειρηματολόγησε ο εισηγητής της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Ολόκληρη δε η Αξωματική Αντιπολίτευση υπό τον πανικό δημοσκοπήσεων, αναμετράται ισότιμα με το τέταρτο, - σύμφωνα με την τελευταία εκλογική αναμέτρηση, (για να μην ξεχνιάμαστε)- κόμμα, το οποίο με trendy διαρχία, αυτοθαυμάζεται ότι λειτουργεί ως δεύτερο κόμμα και δεν διστάζει να προκαλεί θεσμούς, χάριν κομματικών οφελών και σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν διστάζει να προκαλεί με ακραίο υβριστικό λόγο και αμετροεπείς εκφράσεις.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον κ. Βενιζέλο και περίμενα να αρθρώσει την επιχειρηματολογία του, σύμφωνα μ' αυτά, που με σαφήνεια και καθαρότητα περιγράφει στο βιβλίο του «Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου». Κατά τον κ. Βενιζέλο, ο χαρακτήρας του δημοψηφίσματος του άρθρου 44 παράγραφος 2 εδάφιο β του Συντάγματος, για νομοσχέδιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εφόσον το αποτέλεσμά του είναι θετικό, τότε ο χαρακτήρας του, είναι νομοθετικός, κυρωτικός. Σε αντίθετη περίπτωση, έχει το χαρακτήρα αναβλητικής αρνησικυρίας. Η προσφυγή σε δημοψήφισμα, αυτολεξεί, σύμφωνα με τον κ. Βενιζέλο, μπορεί να συμβεί άλλοτε μεν, επειδή η κομματική αντιδικία ως προς τα θέματα αυτά οξύνεται υπέρμετρα και θίγει τις βάσεις της ίδιας της πολιτικής νομιμοποίησης της εκάστοτε κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, άλλοτε δε, επειδή τα κόμματα αποφεύγουν την ανάλυση της σχετικής πολιτικής ευθύνης και χρησιμοποιούν ως πρόσχημα τη διαδικασία του δημοψηφίσματος.

Ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι. Για ποιο λόγο ζητάτε δημοψήφισμα; Τίθεται θέμα πολιτικής νομιμοποίησης της πλειοψηφίας; Είναι δυνατόν, όταν ο λαός μίλησε πριν από έξι μήνες, εσείς να βάζετε τέτοια θέματα; Εάν ναι, διατυπώστε το τότε ευθέως στον ελληνικό λαό, ότι θέτετε θέμα πολιτικής νομιμοποίησης. Ή μήπως τίθεται θέμα αποφυγής της πολιτικής ευθύνης από την Νέα Δημοκρατία, που θα χρησιμοποιούσε σαν πρόσχημα τη διαδικασία δημοψηφίσματος; Η απάντηση είναι μια. Η Κυβέρνηση στο Σεπτέμβριο, ζήτησε από τον ελληνικό λαό την ψήφο του, για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση συγκεκριμένα και μάλιστα, με δώδεκα άξονες, πάνω στους οποίους θα προχωρούσαμε στην επίλυση. Όχι τρία «δεν», κύριε προλαλήσαντα συνάδελφε, αλλά δώδεκα «ναι».

Ποια νομίζετε ότι θα ήταν η απάντηση του ελληνικού λαού στο ερώτημα: Ψηφίζεις υπέρ της μεγαλύτερης διοικητικής και οργανωτικής μεταρρύθμισης χωρίς να αλλάζουν οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και το είδος των παροχών σου ή να συνεχίσει αυτό το αποτυχημένο σπάταλο σύστημα με τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία;

Έλληνα πολίτη, εφόσον τα αποθεματικά και η περιουσία του ταμείου σου δεν αναμειγνύονται, συμφωνείς να τα διαχειρίζο-

νται άτομα επιλεγμένα με αδιάβλητες διαδικασίες, με στόχο μεγαλύτερες αποδόσεις ή συμφωνείς στη διαιώνιση ενός συστήματος που γέννησε στρεβλώσεις;

Άλλο ερώτημα. Ψηφίζεις υπέρ της πολιτικής ενοποίησης ασφαλιστικών φορέων, που μέσα σε δυο χρόνια θα αποφέρει εξοικονόμηση πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ή θα συνεχίσουμε τη μαύρη τρύπα της δαιδαλώδους και πολυδιασπασμένης γραφειοκρατίας;

Συμφωνείς στη δημιουργία ενιαίου μηχανογραφικού συστήματος ή θα περιμένεις ένα και δυο χρόνια για να βγει η σύνταξη σου; Συμφωνείς με την αναγνώριση πλασματικού χρόνου στις ασφαλισμένες μητέρες σ' όλους τους φορείς ή μόνο στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. όπως ίσχυε μέχρι σήμερα;

Συμφωνείς ο χρόνος της γονικής άδειας ανατροφής να αναγνωρίζεται για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και προσαύξηση της σύνταξης ή να αφαιρείται του πλασματικού χρόνου όπως ίσχυε μέχρι σήμερα;

Άλλο ερώτημα. Συμφωνείς η γυναίκα που έχει ανήλικο τέκνο στα πενήντα, να παίρνει πλήρη σύνταξη στα πενήντα πέντε ή να την ωθούμε στα πενήντα στην πρόωρη συνταξιοδότηση, με πολύ μειωμένη σύνταξη, γιατί αλλιώς θα πρέπει να εργάζεται μέχρι τα εξήντα όπως ίσχυε μέχρι χτες;

Συμφωνείς με τα μέτρα μητρότητας για τις γυναίκες ασφαλισμένες στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. ή να γυρίσουμε στο χθεσινό καθεστώς;

Συμφωνείς να παραμείνουν τα γενικά όρια ηλικίας ως έχουν και να αυξηθούν κάποια ειδικά όρια με ορίζοντα δεκαετίας ή να βουλιάσουμε όλοι μαζί το σύστημα;

Συμφωνείς με καταχρηστικές διατάξεις να υπάρχει η δυνατότητα ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία μισθωτών, να παίρνουν σύνταξη με είκοσι χρόνια εργασίας ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας ή να βάζουμε τα πενήντα χρόνια ως όριο για συνταξιοδότηση σ' αυτήν την κατηγορία;

Συμφωνείς ασφαλισμένε προ του 1993 -για τους μετά του 1993 που δεν υφίστανται καμμία αλλαγή συστηματικά αποκρύπτεται- να λαμβάνεις ποσοστό αναπλήρωσης για επικουρική σύνταξη από 20% και άνω ή να βρεθούμε αύριο σε αδιέξοδο, γιατί δεν θα μπορεί το ταμείο και δεν θα έχει την οικονομική δυνατότητα;

Συμφωνείς με την πολιτική συνοχής και κοινωνικής αλληλεγγύης μέσω της δημιουργίας του κεφαλαίου αλληλεγγύης γενεών, που θα μείνει κλειδωμένο μέχρι το 2019;

Θα μπορούσα να παραθέσω άλλα είκοσι τέτοια ερωτήματα, όπου η απάντηση είναι αυτονόητη.

Τα ερωτήματα που διατύπωσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς το πρώτο σκέλος τους, αφορούν προβλέψεις του νομοσχεδίου. Αναδεικνύουν, όμως, και ένα άλλο θέμα. Το γενικό ερώτημα ναί ή όχι στο νομοσχέδιο όπως το διατύπωσε η Αντιπολίτευση είναι ψευδεπίγραφο. Αυτό μάλιστα, αναφύεται από τις θέσεις έγκριτων συνταγματολόγων, όπως του κ. Παπαδημητρίου, συναδέλφου Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος λέει: «το ερώτημα πρέπει να συμπυκνώνει τις βασικές επιλογές του νομοσχεδίου και όχι κάθε λεπτομέρεια του».

Πρόκειται για ένα δύσκολο, αλλά εφικτό εγχείρημα». Υποθέτω ότι ο κύριος συνάδελφος είναι σε εξαιρετικά δύσκολη θέση.

Γιατί, λοιπόν, δεν συμφωνούμε με το δημοψήφισμα; Γιατί ξεκάθαρα, δεν αναζητούμε να μετακυλήσουμε την πολιτική ευθύνη στο λαό με το πρόσχημα δημοψηφίσματος, για ένα νομοσχέδιο πεντακοσίων σελίδων και εκατόν είκοσι χιλιάδων λέξεων.

Γιατί το σύστημα έχει τόσες προκλητικές αδικίες και στρεβλώσεις, που η μετακύλιση του προβλήματος στο λαό, θα προκαλούσε αιτία διαπληκτισμού, διαμάχης μεταξύ κοινωνικών ομάδων, μεταξύ φίλων, μεταξύ συμπολιτών.

Γιατί σε τελική ανάλυση, με τις πράξεις και τις επιλογές μας κρινόμαστε και μεταθέτουμε τη συζήτηση από τη σύνταξη στην εργασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κυρία Πατριανάκου.

Ο τελευταίος παρεμβαίνων, είναι ο κ. Ζιώγας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί το νομοσχέδιο να ψηφίστηκε από την κυβερνητική Πλειοψηφία, που προέκυψε χάρη του γνωστού εκλογικού νόμου, όμως, πολλά πράγματα άλλαξαν πέραν των θεσμικών αλλαγών.

Έγιναν αλλαγές στις συνειδήσεις πολλών χιλιάδων εργαζομένων, λόγω της δράσης των μελών και των φίλων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τουλάχιστον το τελευταίο διάστημα, καθώς και του Π.Α.Μ.Ε..

Παλέψαμε και πείσαμε, για την αναγκαιότητα να πορευτεί η χώρα μας έναν άλλο ριζικά διαφορετικό αντίθετο δρόμο ανάπτυξης.

Αποκαλύψαμε τις ευθύνες των κομμάτων και των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Κάναμε προτάσεις. Ήρθαμε σε επαφή με πολλές χιλιάδες εργαζόμενους, που πολλοί απ' αυτούς απεργώντας, κατέβηκαν για πρώτη φορά στα συλλαλητήρια του Π.Α.Μ.Ε..

Απευθυνόμενος προς τους κυρίους Υπουργούς της Κυβέρνησης, θα έλεγα ότι οψόμεθα εις Φιλίππους. Όπως και ο νόμος-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια έτσι κι αυτός ο νόμος, θα δούμε πώς, τότε, εάν τελικά θα εφαρμοστεί.

Συνεχίζουμε για δεύτερη εβδομάδα στη Βουλή, να παρακολουθούμε εμείς και ο λαός τις αγωνιώδεις προσπάθειες των ηγεσιών Π.Α.ΣΟ.Κ. και ΣΥΡΙΖΑ για το ποιος τελικά θα υπερισχύσει στη δημιουργία ψεύτικων εντυπώσεων μιας ψευδεπίγραφης αντιπολίτευσης. Έχοντας ως στόχο τον αποπροσανατολισμό και την παραπλάνηση του λαού Π.Α.ΣΟ.Κ. και ΣΥΡΙΖΑ, αφού δεν μπορούν να αντιπαρατεθούν στην ουσία μιας πολιτικής που πηγάζει από τα ιερά και τα όσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιλέγουν την τακτική των πυροτεχνημάτων, της εντυπωσιοθηρίας σε βάρος της εργατικής τάξης και των εργαζομένων.

Στα πλαίσια της επίπλαστης αυτής κόντρας, η ηγεσία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., πρότεινε δημοψήφισμα και η ηγεσία του Π.Α.ΣΟ.Κ. σηκώνοντας το γάντι της πρόκλησης, απάντησε με την πρόταση μομφής. Ο απαραίτητος κουρνιαχτός σηκώθηκε και έκανε τη δουλειά του, θολώνοντας την επιβεβλημένη συζήτηση γύρω από την επιτακτικά αναγκαία όξυνση της λαϊκής πάλης εναντίον όχι απλά της Κυβέρνησης, αλλά και της πολιτικής που εφαρμόζει.

Σε ποιανού, λοιπόν, μύλο κουβαλάνε και ρίχνουν το νερό; Ποια πολιτική στηρίζουν; Ρητορικά βέβαια τα ερωτήματα.

Όλα αυτά, τη στιγμή που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατ' επιταγή των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, προχωρά ακάθεκτη στην εφαρμογή των αντιδραστικών αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων, που βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη, δηλαδή στην εφαρμογή του λεγόμενου ασφαλιστικού νόμου, στις ανατροπές για την παιδεία, δευτεροβάθμια και ανώτατη, στη λεγόμενη αναμόρφωση στην υγεία, στην ιδιωτικοποίηση λιμανιών και αεροδρομίων, στο ξεπούλημα της Ολυμπιακής, στην κατασκευή ιδιωτικών αυτοκινητοδρόμων, στη προώθηση σχεδίων και πλαισίου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ 2» και όχι μόνο.

Όλα αυτά, την ώρα που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσφεύγει και έχει δώσει τα σχέδια των ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στα Βαλκάνια, στο πλαίσιο της αναζήτησης λύσης στο όνομα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Για τις ηγεσίες, όμως, του Π.Α.ΣΟ.Κ. και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ακριβώς γιατί συμφωνούν με τις επιλογές του ευρωμονόδρομου, όλα αυτά φαντάζουν ήσσονος σημασίας, λεπτομέρειες. Αυτό που κάνουν και οι δύο με την πολιτική τους, είναι να εμποδίζουν το κύριο: την ανασύνταξη του κινήματος, την όξυνση της ταξικής πάλης, παρεμποδίζοντας έτσι την ανάπτυξη της κοινής δράσης, των αγώνων των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τα μεσαία στρώματα.

Την ίδια ώρα η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. σαν έτοιμη από καιρό, έφερε σε πέρας την αποστολή της. Έβαλε την υπογραφή της για μια ακόμη φορά σε μια σύμβαση ντροπής και εξασφάλισε τα γνήσια ταξικά συμφέροντα της μεγαλοεργοδοσίας

και του Σ.Ε.Β..

Ούτε 1 ευρώ την ημέρα αύξηση για την τελευταία εξαετία, 2,64 ευρώ. Όπως πετυχημένα λέχθηκε, ούτε τρεις και εξήντα. Αυτό που οι άνθρωποι του μόχθου στη γλώσσα τους το λένε ξεπούλημα και μεταφράζεται σε 681 ευρώ μεικτά, σε 572 ευρώ στο χέρι.

Ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Β., την ίδια ώρα επιτίθεται για τη συμφωνία κοινωνικής ειρήνης μεταξύ Σ.Ε.Β. και Γ.Σ.Ε.Ε.. Άξιος ο μισθός τους!

Την ώρα που τα στελέχη της Δ.Α.Κ.Ε. και της Π.Α.Σ.Κ.Ε. μαζί, έφτυναν κατάμουτρα τους εργάτες, τα κόμματά τους στη Βουλή έστηναν το κακοχilioπαιγμένο έργο: καυγάδες για το θεαθήναι. Η αποθέωση της υποκρισίας.

Με αυτούς συμπορεύεται στη Γ.Σ.Ε.Ε. χρόνια πολλά ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και ας παριστάνει τώρα τον χολωμένο για την υπογραφή της σύμβασης. Κροκοδείλια δάκρυα για να μη χρεωθεί κι αυτός τις συνέπειες του εγκλήματος. Και από σήμερα; Πάλι εδω είμαστε.

Όλοι μαζί στη Γ.Σ.Ε.Ε. μια ωραία ατμόσφαιρα, μια ωραία παρέα είμαστε, όπως λέει και η κλασική ελληνική κωμωδία. Το ίδιο άλλωστε και στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν γίνεται; Στους δήμους, στην Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., στην Ε.Ν.Α.Ε.; Μια αγαστή συνεργασία, προς μεγάλη ικανοποίηση των επιχειρηματικών συμφερόντων, προς τέρψη του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων.

Σε ανακοίνωσή του ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., καλεί τους εργαζόμενους να συνεχίσουν την πάλη για την ανατροπή της αντιστασιατικής πολιτικής, για την απόκρουση των ιδιωτικοποιήσεων, για την κατάκτηση ουσιαστικών αυξήσεων, όπως λέει.

Αλήθεια, ποιος φορέας θα κινητοποιήσει εργαζόμενους και θα μπει μπροστά σ' αυτήν την κατεύθυνση; Η Γ.Σ.Ε.Ε.; Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ.; Οι ομοσπονδίες και τα σωματεία, όπου κυριαρχεί η ίδια εργατική αριστοκρατία, με εκείνη που υπέγραψε τη σύμβαση; Με την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων και την Ε.Ν.Α.Ε.; Όμως, όπως λέει και ο λαός, με ευχές, αυγά δεν βάφονται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν δεκαέξι χρόνια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κάλεσε Γ.Σ.Ε.Ε. και Α.Δ.Ε.Δ.Υ., να σταθούν μπροστά στις ευθύνες τους και να στηρίξουν την καμπάνια συγκέντρωσης υπογραφών, για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος σχετικά με το Μάαστριχτ. Περισσότερες από εκατό χιλιάδες υπογραφές κατατέθηκαν τότε στη Βουλή. Οι πλειοψηφίες Γ.Σ.Ε.Ε., Α.Δ.Ε.Δ.Υ., δηλαδή Π.Α.Σ.Κ.Ε., Δ.Α.Κ.Ε. και παράταξη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αγνόησαν το γεγονός. Αναμενόμενο, αφού οι υπογραφές των κομμάτων τους κάτω από τη συνθήκη ήταν ακόμη νωπές.

Θυμίζουμε, επίσης, ότι γι' αυτές τις δυνάμεις, η παγκοσμιοποίηση, δηλαδή πες με καπιταλισμό, με τη σύγχρονη βάρβαρη μορφή μου, δεν ήταν ούτε άσπρη αλλά ούτε και μαύρη. Έτσι τη χαρακτήριζαν τότε.

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, μπορούν να απαντήσουν -να μην αποπροσανατολιστούν- με ανασύνταξη, αναγέννηση του κινήματός τους ενάντια στην πολιτική και τα σχέδια της πλουτοκρατίας, να αγωνιστούν για την ανατροπή όλων των αντιστασιατικών νόμων, για ικανοποίηση των σύγχρονων ασφαλιστικών δικαιωμάτων, για πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για σταθερή δουλειά για όλους με ελεύθερο χρόνο, για τη διεκδίκηση δημοψηφίσματος, με σκοπό την καταδίκη της Ευρωσυνθήκης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να παλέψουν, ώστε να μην περάσει ο δεύτερος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

Εμείς επικεντρώνουμε στη νεολαία, γιατί, αφ' ενός, τα μέτρα έχουν στόχο αυτούς και, αφ' ετέρου, γιατί η νεολαία πρέπει να ωριμάσει, αναλαμβάνοντας ευθύνες και να σηκώσει το βάρος των μεγάλων επαναστατικών αλλαγών του αύριο.

Μετά τις εκλογές -και ως αποτέλεσμα της λαϊκής αντίστασης και πάλης- βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Το Κ.Κ.Ε., θεωρεί θετικό το γεγονός ότι πολλοί εργαζόμενοι ζητούν εναλλακτική λύση εξόδου από τη σημερινή πολιτική κατάσταση. Βλέπει σε αυτό και τη δική του συμβολή. Απευθυνόμενοι προς τους εργαζόμενους, τους καλούμε: κάνετε την επιλογή σας. Το βάρβαρο και βαθιά άδικο και αδίστακτο, μπρο-

στά σε κάθε έγκλημα κατά του λαού, σύστημα, δεν μετασχηματίζεται σε ανθρώπινο. Τα κόμματα που το στηρίζουν, ή διακηρύσσουν ότι μπορούν να το διαχειριστούν προς όφελος του λαού, ψεύδονται, δεν αλλάζουν. Αλλάξτε εσείς και μαζί με το Κ.Κ.Ε. να αλλάξουμε ριζικά την κατάσταση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.12', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος συνέχιση της συζήτησης και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που υπέβαλαν ο

Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ